

Relegium, an debeatur per pupillum, non obstante pupillari etate; pluries fuit decisum deberi in multis casibus lo. Aloyf. Mormil. in suis sing. in Const. post mortem sub nu. 8.

Relocatio facta per fratrem habentem domum communem cum alio fratre, an iure subsister, inuito altero fratre, & c. ferentem ejus ratam locationis in facto erat verificata relocatio per eundem relocatorem, & ipsos fratres habere domos communes, & obligatio fuerat longè post locationem facta; fuit tandem per Magnū Curia iudicatum in fauorem conduitoris Gram. conf. ciuill. 34; in Christi nomine Amen.

Remedium possessorum, an competat spoliato à Rege iusto de feudo, quod fuit ab ipsomet Rege alteri restitutum de quo iusto fuerat spoliatus contra ipsum ultimum possessorem; fuit decisum quod non, & sic denegatum remedium predictum tempore Regis Roberti. Afflic. in c. 1. §. quid ergo num. 13. de inuest. de re alien. fact.

Remedium l. 2. C. de rescind. vend. an competat hæredi emptoris hæreditatis cum opere soluendi debita à testatore apposta, si talis alienatio per hæredes fuerit facta ex promissione testatoris; fuit decisum contra hæredem emptoris, ut non procedatur in causa Franch. decif. 225. Riccius in collect. dec. 81.

Remedium l. 2. C. de rescind. vend. an competat emptori si post intentatam litem rescissionis renunciauerit aliud instrumentum conueniendo renunciando debitum fuit decisum competere remedium Franch. dec. 243. in fine.

Remedium l. 2. C. de rescind. vend. an locum habeat in transactione; concluditur quod non, nisi habito respectu ad estimationem dubij litis euentus super quo transactio facta est secundum Bart. contra quem fuit per Sac. Conf. decisum. Afflic. decif. 220. num. 1. 2. 3. Anto. Gabriel. lib. 3. tit. de empt. & vendit. conclus. 1. num. 68. Viuius in Sylua commun. opin. opinione 1001. transactioni sub num. 2. & 3. Ioan. Camill. Bijocta

in tract. de absolut. iuram. lib. 1. cap. 2. num. 23. Viuius decisio. 429. num. 4. Hieron. de Laurent. dec. Auenion. 185. num. 5.

Remedium cap. reintegranda 3. quest. 1. in probanda possessione, an sufficiat probari confessionem possessoris extraiudicialiter per testes diuersimodè deponentes de loco, item per vnum testem de perceptione fructuum, item per librum Monasterij de perceptione census, item per testes deponentes de fama; fuit decisum quod non, & propterea conuentus fuit absolutus saluo iure actori super terra, super redditu, vel annuo censu. Afflic. decif. 364 in fine Peregr. de fidei. commiss. artic. 46. num. 32. Alsia determinat. 167. num. 3. Cornazan. decif. Lucen. 17.

Remedium attentatorum an locum vendicet si pendente lite super feudo coram Commissario delegato per Proregem constituyente procuratorem fisci cum quo fuit processum, & ex tali defectu processu annullato superueniente rescriptum Regis à parte impetratum in eius beneficium cuius vigore fuit innouatum lite pendente predicta; fuit omnibus visum non habere locum in hoc casu remedium attentatorum Afflic. decif. 366. à num. 12. ad finem Georg. allegat. 7. num. 31. & 35. declarat istam decisionem procedere, ut possit per insufflationem spiritus de nouo perempta instantia de lite tractari tamen in casu simili concludit non posse, ut in casu Pragm. dicitur Thori ubi nu. 36. ait in causa Comitum Condoyni de anno 1502. impetiti per Eiaf Rusum instantia perempta superueniente dicta Pragmatica de anno 1505. fuit iudicatum obitare in Collat. Conf. referente Freccia.

Remedium c. reintegranda 3. q. 1. an competat spoliato ex iusta causa, fuit conclusum quod non Afflic. lare decifio. 392. num. 27. Anton. Gabriel. lib. 5. tit. de restitut. spoliat. conclus. 5. num. 26. & 32.

Remedium l. dissimari C. de ingen. manu. miss. proponere volens an coram Iudice pro-

proprio, vel aduersarij proponere debet concluditur coram Iudice suo scilicet laico vel competentis, vnde remissio ad Iudicem contenti resultat sicut fuit alias decisum Capyc. dec. 18. & Gagliard. de absol. iuram. S. quartum nu. 34. vide supra verbo Clericus.

Remedium Capitulorum Regni an competat etiam quando post mortem possidentis nondum capta possessione per heredes bona per colonum possiderentur per ea quæ tradit Afflic. decif. 325. siue vacaret possessio quia Rex voluit omne violentiam expellere, concluditur quod sic, & ita fuit decifum in causa Marthæ de Athenasio cum Monasterio S. Mariæ à Parete die 25. Februarij 1603. Carol. Tapia in annotat. ad rub. quando Rex inter Eccl. person. cognos. poss. nu. 13.

Remedium Capitulorum Regni an locum habeat in deremptore, vel possessore iniusto dara inualiditate contractus; fuit decifum in Collaterali Consilio non esse locum remedio Capitulorum Regni Reg. de Ponte conf. 96. num. 35. Tapia in rub. quando Rex inter Eccl. perso. cognos. poss. nu. 13. Alex. Raud. dec. Pisan. 13. nu. 108.

Remissio mercedis inquilinis an sit facienda per Dominos domorum ex causa pestis, fuit decifum quod non, Afflic. decifio. 258.

Remissio causæ ad Iudicem competentem ut locum habeat quomodo practicetur in materia l. diffamari C. de Ingen. manu miss. hoc est an is qui prouocat aliquem ad agendum tanquam iactantem lus habere in aliquate, vel conuentus qui agere compellitur; fuit decifum actorem esse prouocantem aliquem ad Iudicium, & ideo si actor erit debet super hoc conuenire illum qui se iactat in foro suo, & locum habebit remissio, & sic fuit executum Afflic. decif. 268. Franch. decif. 657. Capyc. decif. 18. Anto. Gabriel lib. 2. tit. de Acton. conclus. 6. num. 45. Muscatell. in praxi Sacr. Conf. par. 1. gloss. reus num. 13. Maranta in specul. p. 4. distin. 21. num. 19. Maxill. in Confuct. Bari Rub. de dilation. num. 43. Sigismun.

Scaccia de Iud. caus. ciuil. & crimin. cap. 34. num. 43. vbi in fine dixit seruari in Regno non alibi cum in eo faciat ius Anna singul. 543. & procedit, & Couar. lib. 1. var. resolut. cap. 18. num. 5. in fine, Cacharan. in decif. Pedemon. 151. num. 2. idem Couar. pract. quæst. cap. 30. in fine Masullus ad Capyc. decif. 18. num. 2. And. Gayl. pract. obseruat. in 9. obseruat. num. 7. lib. 1. Reg. de Ponte decif. 31. num. 4. Hieronym. de Monte in tract. de finib. regund. cap. 45. num. 5. Vancius de nullit. Rub. ex defectu process. num. 65. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 1. Gloss. reus num. 7.

Remissio mercedis an sit facienda hæredi conductoris si finito tempore decemniij locationis, fuerit tacite facta reconductio dum intra tempus locationis fuerat metus belli, & deuastationis segetum ac aliorum quæ pariter contingerunt post finitam locationem; fuit decifum nullam esse faciendam remissionem mercedis hæredi Afflic. dec. 365. nu. 8.

Remissio causæ an sit facienda ad Iudicem secundarum causarum à Barone electum habentem talem cognitionem primarum & secundarum causarum vigore eius priuilegij, si per decretum Sacr. Conf. fuisset prouisum quod circa assagium faciendū per catapanos in frumento appellaretur ad Capitaneum; fuit decifum non esse locum petite remissioni ex causis discussis per Franch. decifio. 511. Capiblan. in pragmat. 1. num. 119. & in pragmat. 8. num. 88. de Baron. Riccius Collecta. decif. 280.

Remissio carcerati delinquentis an sit facienda ad Iudicem ad quem erat destinatus subditus ex præcedentibus præparatorijs vt in milite religionis Hierosolymitana, qui factis probationibus pro admissione & se præparasset accedere ad locum Iudicis delinquentis; fuit decifum quod non, Franch. decifio. 449. nouissime Petr. Caball. resolut. crim. cenz. 1. cas. 65. num. 6.

Remissio causæ ad hoc vt Iure milititer exquiratur vt non solum conuenti subfint Iudici alicuius artis vel Collegij, sed etiam de.

de illo negotio spectante ad illam artem, & ad illud negotium, ita quod sit diuersum inter Iudicem, & reum; aut conuentum, nec aliquid interesse habeat Iudex, aut ars, seu Collegium, & proinde in occurrenti casu non fuit facta remissio ad Collegium Medicorum ex quo causa erat inter Collegium, & Medicum petentem salarium Doctorum nō Collegium ipsum fieret Iudex in causa propria Vrsill. dec. 41. nu. 7.

Remissio facta à principali, an hæres, vel alius accusabit, & si fuisset Vidua eligendo forum; fuit decum quod non, Vrsill. in decif. casum affert 180. nu. 9. vbi testatur hodie aliter praticari, adenta nouella Pragmatica incip. perche l'ammeterre de composet. quæ est num. 4. ad quam extat decif. de Franch. 611. vide Viuium in Sylua commu. opin. in opinio ne 607. pater nu. 2.

Remissio facta à tutore de nece defuncti ipsi mandante quamuis non adimpleuerit sollemniam, an valeat; fuit decum quod sic, nam quis non dicitur alienare quando sequitur id quod testator voluit, & alienauit Vrsill. decifio. 262. sub num. 7. & 8.

Remissio causæ intentatæ ex remedio l. dif. famari C. de ingea. manum. coram vno Iudice an fieri debeat Iudici conuienti; fuit decum quod non, nam Iudex causæ præparantis erit Iudex causæ præparatæ Vrsill. decifio. 268. sub num. 3. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 1. glos. reus num. 13.

Remissio delicti facti sub aliqua promissione an annulletur si non fuerit adimpletum promissis; fuit in Mag. Cur. Vic. decum quod non, verum non prohibetur agi contra promittentem ad obseruantiam promissionis Vrsill. decifio. 330. sub num. 5. in fine, & vide aliam decisionem Sac. Conf. infra eo. verbo remissio delicti.

Remissio causæ factæ ad Iudicem Ecclesiasticum ex persona Clerici conuenti possessoris bonorum si prædicta bona laico alienauerit, & conuento laico Clericum in authorem laudauerit, an remissio præ-

dicta militet, vel procedi debeat contra laicum nunc possessorem remisso Clerico; fuit decum quod non fiat remissio, sed procedatur cum laico possessore, Vrsill. decif. 380. nu. 9. meminit Maffrill. dec. Siciliæ 79.

Remissio delinquentis subditi alicuius Baronis priuilegium habentis, & Iurisdiccionem in eius Vassallos delinquentes extra territorium cum clausula abdicationis, & priuationis, si delictum esset commissum in territorio alterius Baronis pariter priuilegium habentis, & Iurisdiccionem contra quascumque personas delinquentes in eius territorio, an sit facienda Iudici seu Baroni loci delicti, vel Baroni originis; concluditur quod si priuilegium primi Iudicis esset antierius priuilegio secundi Iudicis idest loci delicti ibi remittendus erit delinquens, & ita fuisse decum testatur Nunt. Tartaglia in Margarita Fisci c. 8. nu. 2. in medio.

Remissio delinquentis vulnerantis Tabellarium literas perferentem, ipsumque aggreddendo, literas intercipiendo, an sit facienda Baroni loci delicti originis, & domicilij; fuit decum quod non, & ita fuit talis remissio ob facinoris grauitatē, existēte inimicitia inter eos, & itineris securitatem seruandam, vnde rezultare videbatur iniuria illius ad quem literæ dirigebantur Iulius Cæsar Com. in addit. ad Nunt. Tartagl. in Margar. Fisci c. 8. incip. cum Marchio.

Remissio an sit facienda ad Iudicem originis domicilij, & loci contractus ex lite mota super lure congrui; fuit decum quod sic Franch. decif. 389. Capiblane in pragm. 8. num. 238. de Baron. Riccius collect. decif. 366.

Remissio causæ concernentis querelam adulterij expositam per virum contra uxorem de adulterio in Mag. Cur. Vic. an sit facienda ad Officialem meretriciū habentem Iurisdiccionem priuatam in meretrices; fuit votatum quod causa huiusmodi non debeat remitti, ex quo hæc meretricando non potuit auferre voto lus faciendi querelam in Mag. Cur. Vic. Capyc. decifio. 44. Inl. Clar. in S. adul-

adulterium num. 3. Foller. in pract. cen-
su. vers. Nicolaus Episcopus num. 184.
vbi in medio, & sine commemorat Sem-
pron. Africa determ. 92. n. 6. Petr. Caball.
resolut. crim. cent. 2. cas. 123. Riccius col-
lect. dec. 163.

Remissio mercedis, an fieri debeat con-
ductori ob clausulas, & renunciaciones In-
strumenti vel si non probauerit diminu-
tionem introitus consueti ultra dimidia
causa mortalitatis insolite; fuit decisum
quod non Capyc. dec. 58. in prin. Tapia
in pragm. 2. de ordin. Iudic. Incip. post-
quam publicationem situata in Rub. de
present. script.

Remissio an fieri debeat ad Iudicem com-
petentem subditi alicuius Iudicis ratio-
ne cognitionis maritimæ si infimul cum
alijs delinquerit ne continentia causæ
diuidatur; fuit votatum in Regno Sici-
liæ esse locum continentis causæ ex
præminencia, & obseruantia Mag. R. C.
Capyc. decif. 122. Franch. decif. 416.
vbi annuit hanc decisionem fuisse in Re-
gno Siciliæ non in nostro Regno, quare
Vrill. errauit ad Affict. decif. 155. in
fine vide Fab. de Anna conf. 107. num.
4. Masfrill. decif. Sicil. 138. num. 8. Van-
tius de nullitat. rub. quib. mod. sent. null.
def. poss. nu. 69. lo. Franc. del Castillo de-
cif. Sicil. 39. in fine Riccius collect. decif.
243. & 368.

Remissio causæ an sit facienda ad Regiam
Cameram Summarie si conuentus su-
per restitutione feudi suum auctorem
priuatum allegauerit quæ causam à fisco
habebat actore reluctantem; fuit circa hoc
dubium protulsum 9 Commissariis causæ
cum quibuscumque de Consilio, & de Re-
gia Camera seu alter ex Regentibus pro-
cederent in causa, in qua parte non op-
ponente, nec petente remissionem, erat
iam datus terminus, & remissio post ter-
minum datum petita erat Capyc. decif.
197. Anna singul. 45. author Muscatelli.
in praxi Sacr. Conf. par. 3. ver. nominent
num. 5. Foller. in addit. ad Marant. par.
6. num. 10. Sigismund. Scaccia in tracta.
de Iudic. causar. ciuil. & criminal. cap. 30
num. 16. Maxill. in Consuet. Bari rub. de

dilation. §. auctore laudato num. 13. Vi-
uius decif. 144. num. 6. Balzar. in cap. 1.
§. præterea de prohib. feud. alien. per Fe-
der. num. 14. Borgn. Cauale. dec. Fiuizan.
8. p. 1. nu. 19.

Remissio causæ Vassalli alicuius Baronis ha-
bentis Iurisdictionem à Rege in suos vas-
sallos, vt non possint conueniri in Mag-
Cur. Vic. & Sacr. Conf. an denegari pos-
sit per Principem, siue per eius Sacr.
Conf. quia quotidie de facto euenit, con-
cluditur quod sic per Affict. in cap. 1. §.
item si quis feudum quibus mod. feud.
amitt. num. 7. quia intelligitur potestas
Regis seruata cum non possit dare
tantam Iurisdictionem, quin sibi plus re-
maneat, & num. 9. subdit etiam si Prin-
ceps ex contractu oneroso concessisset
talem Iurisdictionem Baronibus, ex quo
talis concessio facta tendit in maximam
lesionem Iurisdictionis Regis, & tales
concessionem de Iustitia Princeps poterit
reuocare, & vidimus quotidie prædicta
practicari in Sacr. Conf. & in Collatera-
li Consilio in pluribus causis quod limi-
tat ibi Affict. num. 8. in occurrenti casu
quod licet Princeps Iurisdictionem tolle-
re possit præter illam quæ est annexa
feudo omnibus Baronibus pro libito vo-
luntatis, quia omne officium magistra-
tus, & de Iure Ciuili, & Princeps cum
consilio reuocat causam ad suum concilium
licet alibi causa esset videnda, & ita Princeps concedendo Iurisdictionem
alteri, seu sibi causam committendo
non videtur ex hoc se priuasse potesta-
te cognoscendi in causa illa, sed tantum
cumulasse causam illam Grammat. conf.
crimio. 6. num. 23. sicuti remittens Epi-
scopalia adhuc videtur quædam retine-
re Boer. decif. 133. num. 6. & 7. accedunt
prædictis quæ dixit nouissimè Reg. de
Ponte in tract. de Potest. Præregis titul.
3. de electio. official. §. 1. num. 19. quod
Prorox cum voto Collateralis ex quali-
tate delictorum abdicat Iurisdictionem
à Barone, vbi tradit practicam qua vti-
tur Reg. Collater. Conf. in his vrgente
publica utilitate, & causa exemplari in
delictis enormibus determinando quod

pro

pro illa vice citra praeiudicium privilegiorum Baronum causa remaneat in Mag. Cur. Vic. & si contingerit remitti ad Barones cum clausula, ut procedatur in Civitate, vel cum certo Iudice deputato.

Remissio causae Vassalli delinquentis an sit facienda Baroni non obstantibus literis familiaritatis Regijs; fuit provisum per Sac. Conf. quod Mag. Cur. Vic. prouideret super remissione petita per Baronem non obstantibus literis praeferentis, ac provisionibus expeditis, & sic fuerunt remissi non obstantibus oppositis Anna allegat. 44. & sing. 321. literae Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 7 §. 7. nu. 41.

Remissio causae an sit facienda ad Iudicem conuenti non regnicoli in Iudicio intentato ubi res erat in actione mixta, reali personali, & in actione hypothecaria, siue assistentia, & conuentus reperiatur in loco ubi res sita esset, fuit decisum non esse remittendam causam, sed decidendam in S. C. Franch. dec. 177.

Remissio causae an sit concedenda Clerico tanquam tertio componente in causa ad impedendam executionem sententiae; fuit decisum quod sententia alias lata per Sac. Conf. exequeretur contra conuentum praestita cautione de stando Iuri pro Clerico ex quo per Sac. Conf. non fuit habita pro canonica conuentio habita inter debitorem, & Clericum lata iam sententia non existente conuento soluendo Anna allegat. 76. & in similibus causis per Franch. decisio. 261. dixi supra verbo pupillus Riccius in Collecta. decisio. 106.

Remissio causae an sit facienda ad Curiam alicuius artis Iurisdictionem habentis si delinquens descriptus pro maiori parte temporis fuisset in exercitio alterius artis occupatus; fuit decisum quod non. Franch. decisio. 175. Capibanc. in pragmat. 8. num. 239. de Baron. Tapia in pragmat. 36. §. & più perche sub tit. de Alguzer. num. 2. inquit ita pluries fuisse decisum, & addit exercitium debere esse continuatum alias si deseruerit non

gauderet privilegio sicut quotidie praedicatur in Sac. Conf. & in pragmat. 121. de offic. admir. item ad tollendam per quam cauetur quod quando petitur remissio alicuius qui est subditus Admirato tunc statuitur literis tantum Admirati, & Vicc Admirati quod procedit quando registrari fecissent illas poenae Aduarium Regentis Mag. Cur. Vic. sed quoad exercitium inoleuit practica, ut fiant probationes, quae debent esse certae tum exercitium tum etiam tempus continentes, Riccius Collecta. dec. 94.

Remissio an fieri debeat de aliquo residente familiae alicuius Curiae ad Iudicem Curiae praedictae tanquam eius aures offendentem; licet per Mag. Cur. Vic. fuisset facta remissio, per Sac. Conf. fuit contrarium Iudicatum Franch. decisio. 147. Pab. de Anna conf. 107. num. 3. Georg. alleg. 48. num. 16. Capibanc. in pragmat. 8. nu. 269. de Baron. & pragmat. 12. num. 12. Genuen. in praxi Curiae Archiepisc. Neapol. cap. 11. Petr. Caball. resolut. crimin. cent. 2. cas. 117. & 116. Riccius Collecta. decisio. 243.

Remissio causae possessorij rei feudalis, an sit remittenda ad Regiam Cameram; Summaria si per feudatarium fuerit petita pro interesse filii tanto magis cum tractetur de feudo quod peruenit ad manus mortuas; fuit decisum, quod causa remittatur ad Regiam Cameram Anna in allegat. 121. Riccius Collecta. decisio. 424.

Remissio causae an peti possit per Baronem post terminum datum in causa; fuit decisum quod sic Anna in sing. 55. Baro Capibanc. in pragmat. 3. nu. 53. de Baron. & in pragmat. 8. nu. 230.

Remissio causae an peti possit per Baronem post sententiam foriudicationis eius valsalii; fuit decisum per Sac. Conf. facta verbo in Collaterali Consilio sententiae foriudicationis esse exequendam non obstante petita remissione citra praeiudicium privilegij Ducis, seu Baronis Anna in singul. 56. Baro Carol. in tract. de Indult. cap. 10. num. 63. Ioan. Grandis de Bello Exulium tit. de qualitate quae 3.

num.

num. 3. in medio, & in prædicamento pari 3. quæst. speciale 85. licet in alia causa fuit decifum per Mag. Cur. Vic. ef. fe remittendam causam Principi Bisiniani post sententiam foriudicationis petitam, vt refert Carol. Tapia in pragm. 1. licet vt Vainerfalis vbi de crim. agi oportet. num. 49. vtrosque citat Mastrill. decif. Sicil. 147.

Remissio causæ an sit facienda vna cum. Inquisito Capitaneo tiremum de stupro, & furto commissis intus Civitatem Officialibus tiremum, vifo priuilegio ipso forum in quo non apparebat abdicatio à M. C. V. fuit decifum non esse faciendam remissionem Franch. dec. 88. Georg. alleg. 48. num. 3. Tapia l. fin. par. 1. cap. 4. num. 9. ff. de constit. Princip. Capiblan. in pragm. 8. num. 242. cum seq. de Barro. & idem Tapia in annot. ad rub. de offic. Magn. Admirat. num. 7. in fine refert idem postea in alia causa fuisse decifum in S. C. ad relationem M. C. V. & in prag. 1. vbi de del. agi oportet. num. 45. Reg. de Poite in tract. de Potest. Proreg. tit. 7. S. 7. Petr. Caball. resolut. crim. cent. 3. casus 294. nu. 227. Riccius in collect. decif. 95.

Remissio obtemperta ab hæredibus offensis cum conditione nè Inquisitus accederet ad locum delicti perpetuè, an valeat; fuit decifum per S. C. talem conditionem esse inuálidam, nec posse talem obligationem in iure subsistere, firma tamen remanente remissione Scip. Rouit. in prag. 8. nu. 8. de compos. eum citat Mastrill. dec. Sicil. 38. nu. 8. vbi refert idem pluries in dicto Regno fuisse decifum.

Remissio æconomorum hospitalium an sit necessaria pro nece puella; vel filij expositorum pro inquisito; fuit decifum quod sic Nunt. Tartagl. in prag. fin. de compos. c. 2. nu. 33.

Remissio Vassalli delinquentis in alieno territorio an sit facienda ad eius Baronem, cui fuerat iurisdicção concessa in Vassallos non circumscripto territorio nulla iurisdicção retenta per concedentem sine præuentione Regiæ Curie in capiendo ipsum; concluditur quod sic, secus

vbi iurisdicção fuisset circumscripta territorio, quia non esset, & nec fieret remissio, & ita in casu contingenti fuit decifum per Sac. Conf. nam fuit facta remissio Vassalli ad Ecclesiam Dominam qui delinquerat extra territorium etiam quia concurrebat fauor Ecclesiæ, tamen non erat Vassallus Ecclesiæ quoad directum dominium, sed quoad vile Minad. decif. 18. quando Riccius in collect. decif. 48. & 370.

Remissio delinquentis existentis in territorio alicuius Baronis non subiecti Regi, an peti possit per Proregem, concluditur quod licet iste à quo petebatur remissio non esset subditus ratione iurisdicçãois, nihilominus erat feudatarius Regis, & sic subditus dici poterat ratione feudi, & quod Vassallus ratione feudi, teneretur domino suo, capere malefactores, & ducere ad Curiam Domini alias diceretur infidelis, Afflicti decif. 165. num. 89. vnde attenta tali remissione iuxta petita per Proregem ita fuit exequutum, nam illi malefactores fuerunt remissi, & de eis postmodum fuit debitum supplicium, sumptum Camilli de Curtis in diuers. fur. feud. ver. absoluta igitur à nu. 20. ad finem.

Remissio causæ an sit facienda vigore priuilegij concessi in quo ex verbis, & mente colligitur quod voluerit concedens derogare dictis iuribus apparet si concedens dixerit quod pro quocumque delicto, & causa ciuili, & criminali etiam ad Instantiam personæ priuilegiatæ priuilegio clauso in corpore iuris non possit extra Tribunal Baronis trahi, vexari, aut conueniri, & non ad instantiam Curialium, & quarumvis personarum, & pro omnibus casibus de quibus secundum iura communia posset extrahi non obstantibus &c. quorum tenores &c. vel ex alijs verbis; per Regiam Audientiam fuit iudicatum quod non, & idem confirmatum per M. C. V. licet in priuilegio non erant verba, & pro omnibus casibus de quibus secundum iura communia cognitio spectat ad Regia Tribunaia, quia tunc si subsequeretur clausula generalis satis

Oo

vide-

videretur sufficere, Foller. in const. Regni Capitaneorum nu. 30.

Remissio alicuius familiaris Regis delinquentis in quos habet iurisdictionem. Magnus Siniscalcus an sit cōcedēda; fuit in S. C. decisum quod sic vt refert Carol. Tapia in const. statuimus vt M. C. nu. 13. vbi allegat Affli. ibi dicentem suo tempore nonnullos fuisse remissos.

Remissio delinquentis an fieri debeat per M. C. domino qui habet priuilegium cū clausula abdicatiua, quando delinquentem ipsum haberet in fortis, Capyc. decif. 122. tener quod non vt citando tradit Vrsill. decif. 155. in fine, sed non aduertit, quia illa decisio est Siciliæ, vt refert Franch. decif. 426. anquens Vrsillum errare vt supra eo. verbo remissio, bene verum est vt idem Vrsill. ibi fateretur contrariū obtinuisse pluries in pluribus causis, & de hoc latē dixi supra eo. verbo remissio.

Remissio an sit facienda Baroni ipsam petiti pro suo Vassallo inquisito de offensione facta arbitrio, ita vt arbitrer includi videatur in ritu M. C. quod sola M. C. cognoscat de delictis Officialium, & sic inter Officiales; fuit decisum per S. C. ad relationem M. C. V. non esse locum petiti remissioni Carol. Tapia in prag. 1. nu. 8. de arbitris.

Remissio causæ liquidationis an sit facienda ad Baronem habentem ex priuilegio facultatem cognoscendi etiam de huiusmodi causis in specie non obstante Reg. Pragm. fuit decisum in fauorem Baronis, & sic causa remissa fuit Scipio Rouit, in prag. 1. de Instrum. liquidat. in fine, licet contrarium tenuerit antea Scaglio. in ritu 54. in princ. stante longeva possessione M. C. V.

Remissio an sit facienda Baroni habenti priuilegium ordinarium in suos Vassallos de extero delinquentem in eius Baronia, & sic ratione delicti ibi patrati, si Ciuitas, vel Castrum vnde erit exterius, haberet priuilegium, ne eius subditi alibi possint conueniri, & coram alio Iudice etiam ratione delicti vel loci, fuit decisum per Reg. Aud. Principatus citra, & Basilica-

tz, quod non, & sic contra Baronem in fauorem Vniuersitatis prædictæ, & deinde in causa appellationis confirmatum per S. R. C. inquit Foller. in pract. crimin. Rub. audiantur excusatores num. 106. & 107.

Remissio alienius delinquentis petita per aliquam Vniuersitatem an sit petenda, in M. C. V. vel coram Iudice secundarum causarum alicuius Baronis habetis cognitionem primariam, & secundarum causarum, & licet per M. C. V. fuisset decretum quod carceratus cum omnibus actis remitteretur ad Iudicem secundarum causarum quod provideret circa dictam remissionem petitam; cum esset appellatum ad S. R. C. non fuit habita ratio de prædictis, sed remissa carceratum petiti iuxta decretum Reg. Aud. Principatus, & Basilicæ Foller. in pract. crim. rub. audiantur excusatores nu. 107. Aduertendum est quod in decretis remissionis hodie dici solet quod remittatur cū omnibus actis, vel quod infra tantum tempus se conferat cum actis in loco remissionis Mangrell. in addit. ad Bart. in l. quoniam C. de test. & ita indistincte seruatur in omnibus Tribunalibus Regni.

Remissio an locum habeat si fuerit aliquis Vassallus Baronis repositus cum sclopo rato paruo contra formam Reg. Pragm. fuit per S. R. C. determinatum quod sic, Foller. in pract. crim. rub. Audiantur excusatores nu. 135. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. rub. de promiss. fieri solis, nu. 47.

Remissio an locum habeat contra Vassallos receptatores contumacium, & Bannitorum M. C. V. ad eorum Barones; fuit per S. C. decisum quod sic, Foller. in pract. crim. Rub. audiantur excusatores n. 134. in fine vbi subdit deinde fuisse decisum per S. C. cognitionem de receptatoribus contumacium Regionum Tribunalium competere ipsis Regijs Tribunalibus.

Remissio alicuius Vassalli delinquentis in territorio alicuius Baronis priuilegium habentis cognoscendi contra delinquentes in suo territorio cum iurisdictione priuatiuē ad alios Iudices an sit facienda eius

da eius Baroni pariter priuilegium habentis cognoscendi contra eius Vassallos alibi delinquentes, fuit determinatum quod non per Mag. Cur. Vic. propter verba amplissima priuilegij Baronis loci, vt latè Foller. in pract. crimin. rub. Audiantur excusatores nu. 65. vsque ad 78. Rouit. in pragmat. 1. vbi de delicto agi oport. num. 4. & infra eo. verbo Vassallus.

Remissio delicti facta sub pacto, & conditione quod delinquens intra certum tempus, vel absque paciscentis vel alterius extranei licentia ad patriam redire non possit non valet, etiam si Iuramento pactum sit vallatum, & ita fuit decum in S.R.C. Neap. ac alijs Curijs refert Fran. Viuius in Sylua commun. opin. in 574. opinione pactum num. 14. vide supra eo. verbo remissio delicti cum citat Farinacc. in praxi crimin. titul. de var. ac diuers. crim. quæst. 107. par. 2. artic. 20. num. 263.

Remissio filiz foemine an sit necessaria statim tibus masculis quærelantibus, & quid si renunciauerint, cum in Regno ipsæ sint exclusæ à successione; fuit decum non esse necessariam remissionem ipsius filiz in causa Ducis S. Agatæ cum Marchione Burgentiz Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. rub. de prouif. fieri solit. §. 4. num. 17.

Remissio inter nobiles an sit necessaria quæ admodum inter ignobiles, fuit practicum sufficere pacem inter eos factam, quæ in Iudicio habetur loco plenissimæ remissionis Regens de Ponte in tract. de Potest. Proregis Rub. de prouif. fieri solit. §. 4. num. 37. nouissimè id singulariter tradit Ioseph Sesse decisio. Aragon. 101.

Remissio Vassalli delinquentis in personam Officialis an sit admittenda ita vt Baro possit de causa prædicta cognoscere, ex quo sola Mag. Cur. Vic. cognoscit de delictis Officialium vigore ritus eiusdem Mag. Cur. non tantum aditiuè, sed etiam passiuè, concluditur in fauorem Baronis vt sit facienda remissio licet contrarium Reg. Aud. Principatus citrà, & Basilicatz

decreuerat tamen in causa appellationis M. C. V. in fauorem Baronis pronunciauit iuxta conclusa per Foller. in pract. crimin. rub. Audiantur excusatores.

Remissio subditorum, terrarum demanialium an faciendâ sit ad officiales ipsarum per Regiam Audientiam quoad inquisitos de contrauentionibus Pragmaticarum, & licet tales Officiales licet contra tales procedere possint, & datur præuentio, tamen si ob eorum negligentiam non vsi fuissent diligentia circa obseruantiam, & Regia Audientia procederet, non erit locus remissioni prout sic fuisse decum tradit Foller. in pragmat. 5. nu. 8. de administr. Vniuers.

Remissio causarum, viduarum, & pupillorum an sit faciendâ Baroni eam petenti vigore eius priuilegij in quo non adest expressa derogatio l. vnice sed tantum generalis clausula, non obstante lege in contrarium faciente; fuit decum quod non Gram. dec. 20. Vrsill. dec. 257. nu. 5. Franch. dec. 192. Peregr. decif. Paduz 129. nu. 7.

Remissio Vassalli inquisiti de homicidio in territorio Baronis commissio, an sit faciendâ Baroni illam petenti, si habuerit priuilegium, in quo non appareret concessio priuatiuè ad Mag. Cur. Vic. quod præsumitur accumulatiuè, fuit decum quod sic Grammat. dec. 30. Sigismund. Scacc. de Iudic. caus. ciuil. cap. 66. num. 5. Foller. in constit. non sine grandi num. 7. Capiblan. in pragmat. 8. de Baron. num. 114. & num. 222. Tapia in rub. ff. de constit. Princip. cap. 4. nu. 19. & seq. Ioach. Mynsing. sing. obseruat. cent. 6. obseruat. 99.

Remissio, siue renuiciatio Iuris hypothecæ factæ per creditorem feudatario feudum possidenti cum assensu an valeat citrà assensum; fuit decum quod sic, Afflic. decif. 232. Franch. decif. 240. Franc. de Amicis in cap. 1. de his qui feud. dar. poss. §. & veniendo ad primam sub num. 8. fol. 161. & fol. 165. vers. circa vero illas idem Afflic. in constit. constitutionem diuiz memoriz num. 14. & seq. contra istam decisionem eius opinionem.

O o 3 tuctur

tuetur licet non audeat impugnare Páris. conf. 1. nu. 132. vol. 2.

Remitti an debeat Officialis seruans in maiori Caualleria Regni ad Locumtenentem ipsius qui habet iurisdictionem in personas quæ in stabulo deseruiunt; fuit in facto decisum quod sic Carol. Tápia in rub. de offic. Mag. massar. nu. 5.

Remitti an debeat subditus Mag. Cur. Admiratiz ad ipsam Curiam si offenderit Alguzerios Mag. Cur. Vic. exhimendo carceratum, & pluribus vulneribus, & offensionibus ipsos afficiendo, vel causæ ipsius cognitio spectabit ad Magnam Curiam Vicariæ cuius aures sunt offensæ, quamvis iurisdictione Magni Admirati sit abdicata, fuit per Sac. Conf. tam. in prima instantia, quam in causa reclamationis remissus inquisitus ad eandem Curiam Admiratiz ut latè per Fab. de Anna conf. 107. licet per tex. ubi num. 23. ponit decisionem Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 3. de elect. Official. §. 1. nu. 22.

Renouatio an fieri debeat cõsanguineis pro eadẽ mercede dixit Paris de Puteo c. 126 incip. an si fuit concessa, & sic eum citat Franc. de Amicis in c. 1. de his qui feud. dar. poss. in §. superest modo nu. 1. fol. 42 & ita in facto obtinuisse in M. C. V. fateatur eximius Doctor Fabius de Falco in causa Caramellorum ut mihi dixit poenes Anastasium Io. Baptista de Thoro L. C. Neap.

Renunciatio generalis an extendatur ad obligationem dotis, vel alimentorum, & an comprahendat obligationem iuramentum, fuit decisum in S. C. quod non Diomed. Maricond. in addit. ad const. constitutionem diuæ memoriæ incip. an autem ista reuocatio &c.

Renunciatio generalis facta per filiam an comprahendat etiam ius consuetudinarium respectu bonorum ad matrem ex successione alterius filiz peruatorum, concluditur quod sic, Franchis decisione 690. Riccius in Collect. decis. 30. & 126.

Renunciatio facta de bonis in genere non includuntur bona feudalia nisi in specie

illis fuerit renunciatum, quia natura bonorum feudaliū separata est ab alijs, & ira fuit per Sac. Conf. Iudicatum Afflict. in cap. 1. §. Tirius cum Sempronio in fine si de feud. fuer. controu. inter Domium, & Agnat. quem citat & sequitur Gram. dec. 101. num. 11.

Renunciatio facta per filiam à patre dotata de bonis maternis, & paternis eadem patri, & hæredibus, an præsumatur pro mediare vtriusque patrimonij dotata, vel tantum de paternis iuxta l. fin. C. de dot. promiss. fuit conclusum dispositionem d. l. fin. locum habere etiam in renunciatione, & ita præsumendum esse dotatam tantum de bonis paternis filiam Afflict. decis. 178. num. 130 Regens de Ponte conf. 74. num. 9. & successiue non prohibetur petere bona materna, eum citat Mastrilli. decis. Sicil. 186. num. 16.

Renunciatio facta per filiam maritam, & congruè dotatam à patre de bonis paternis, & maternis suo patri, & eius hæredibus, & successoribus deuoluris, & deuoluendis tam ex testamento, quam ab intestato, an porrigatur ad donationem à matre factam inter viuos; fuit decisum ex quo filia specialiter renunciauerat patri, & eius hæredibus bona materna deuoluenda ab intestato, vel ex testamento, & non renunciauit bonis maternis deuoluendis per donationem inter viuos quod dicta renunciatio non comprahendat casum acquisitionis per contractum donationis inter viuos Afflictus decisione 350: à num. 1. per totam Caroc. in suis decision. cas. 62. num. 24. Molfæus in Comment. ad Consuet. Neapol. ritul. de renunciati. quest. 1. num. 37. Riccius in Collecta. decis. 30.

Renunciatio generalissima an comprahendat ius futurum, fuit decisum quod non in Reg. Camera Anna singul. 439. renunciatio.

Renunciatio facta patri viuo, an noceat filijs qui veniunt ex persona propria, fuit decisum in Sacro Conf. quod non Frecc. in addit. ad Consuet. si moriatur incip.

incipi. renunciatio in fine fol. 83. & in alia incip. vide quæ habentur fol. 90. Molfes. in comment. ad Consuet. Neap. tit. de reuoc. q. 7.

Renunciatio patris, an noceat eius filiis, fuit in Sac. Conf. decifum quod non verum in liquidatione tanto minus percipiant quanto pater habuit, Ioan. Angel. Pisanell. in addit. ad consuet. si moriatur incip. Bar. d. l. qui superfluis fol. 49. Georg. in alleg. 29. nu. 9. Molfes. in comment. ad Consuet. Neap. tit. de renunciat. quæst. 5. num. 26.

Renunciatio an domino rei permiffa fit, si territorium concessum fuisset francum, sub natura emphytheotica iuxta constit. Regni, fuit decifum in Sac. Conf. quod non Frece. de Subfend. lib. 2. in prima. author. versicul. pluribus autem modis num. 5.

Renunciatio facta à sorore in beneficium patris an extendatur in beneficium sororis si mortuo patre, & demum sorore excludatur ista soror renuncians; fuit decifum in fauorem sororis renunciantis quod admitatur ad successionem, & hoc in Regia Camera contra Fiscum in successione vnius Domini Ioan. Angel. Pisanell. in addit. ad consuetud. si quis vel siqua incip. hic essent repetenda, folio 131.

Renunciatio facta per filiam, an rescindi possit ex læsionis enormissimæ capite, fuit decifum posse Franch. decifio. 247. Molfes. conf. 111. nu. 45. & seq. & in comment. ad Consuet. Neap. tit. de reuoc. q. 1. nu. 24.

Renunciatio facta per filiam an extendatur ad causam incogitatam; fuit decifum in Sac. Conf. in fauorem sororis, quæ amplam fecerat renunciationem, ut non excluderetur à successione delata, ex causa incogitata Viuius decif. 316. num. 18.

Renunciari an videatur ex clausulis generalibus opponi solitis in Instrumentis præuentioni, si specificè non fuerit illi renunciatum, concluditur quod non, & ita in facti contingentia fuisse determinatum, & decifum in Mag. Cur. Vic. ait Frece.

de præsent. Instrument. in 9. par. quæst. 5. quem allegat Viuius in Sylua commun. opin. in 425. opinione lumenatum num. 10.

Renunciatio facta per filiam maritatum, successioni ex testamento an valeat cum per ipsam testandi facultas impediretur, maior pars dominorum de consilio fuit in voto quod non valeat, licet in contrario voto remanserat Afflic. ut ipse fateatur in decif. 350. fuit dubitatum num. 12. & seq.

Renunciatio promissa per virum faciendæ per uxorem, quæ postea fuit rescissa, ex capite læsionis, an vir teneatur, fuit abfolutus vir attentæ rescissione Franch. decif. 247. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 9. in prin. nu. 13. Molfes. conf. 111. nu. 45.

Renunciari an possit per debitorem beneficio auth. hoc nisi C. de solut. contradicentibus creditoribus quando subhastatis, & licitatis bonis non reperiretur emptor, vel non iustus emptor non obstante alia decifione S. C. fuit decifum posse renunciari beneficio prædicto Franch. dec. 81. Muscatell. in præst. S. C. lib. 2. p. 3. glos. adiudicantur num. 32. Thefaur. dec. Pedemon. 153. nu. 11. Riccius in collect. dec. 153.

Renunciatio facta per puellam à viro dotatam in beneficium fratrum an rescindi possit ex causa læsionis metus reuerentialis Auiæ, & fratrum, & minoris ætatis quamvis de hoc plenè probatum non fuerit nõ fuit decifum Franch. dec. 119.

Renunciatio exceptionis hosticæ in Instrumento adiecta, an si fuerit deinde apposta talis exceptio aduersus citationem militabit, fuit decifum in Regia Camera, quod non Io. Aloyf. Mormil. in suis singul. in const. Hostici nu. 1.

Repertus cum scalis ante fenestram in Ciuitate Neapol. an vigore Reg. Pragm. puniri debeat poena vltimi supplicij ibidem apposta; fuit decifum quod sic Grammat. decif. 36. idem in const. humanitate num. 5. Farinacc. in titul. de delict. & poen. quæst. 20. num. 145. Baiardus ad Clarum in §. stuprum num. 33. Tartaglia

in Margarita Fisci cap. 15. in fine idem. Grammat. in constit. Iustitiarum per Pro-
uincias nu. 6. & Iul. Clar. in S. fin. quæst.
8. num. 3. & quæst. 60. sub num. 7. &
quæst. 68. num. 4. ubi reprehendit istam
decisionem Viuius decis. 467. num. 16.
Peguera decisio. Catal. 26. ubi refert
fuisse ibi puniunt ad poenam triremij de
cénalis inquisitum pro tali delicto, Petr.
Caball. resolut. crimin. cent. 1. cap. 97. ubi
num. 8. & seq. maxime num. 15. defen.
Grammat. ab Impugnatioe Iul. Clar.

Repræsentatio an sit concedenda ad Instan-
tiam Officialis, qui iniuste fuerat con-
demnatus à Reſtoribus Ciuitatis in syn-
dicatu ad soluendum certam quantita-
tem pecuniarum contra prædictos Reſto-
res, qui iniustitiam fecerant, seu alios
de natione, fuit in pleno consilio prou-
isum esse concedendas repræsentationes contra
Florétinos qui iniuste condemnauerant
in syndicato Officiales Ciuitatis quen-
dam Officialem exterum, & Vassallum.
Regis nostri Paris de Puteo in tract. syn-
dic. vers. quidam de Regno Sicil. nu. 3.

Repulsæ termino concesso an videatur im-
pugnationi scripturarum esse renuncia-
tum, ita vt elapso termino prædicto pos-
sit impugnatio petere, fuit votatum
adhuc esse locum termino ad impugnan-
dum scripturas, nam aliud est repulsare
testes, aliud impugnare scripturas, Ca-
pyc. decis. 68. Scaglione. ritu 276. num. 4.
Vrsill. decis. 115. num. 2. Muscatell. in
praxi S. C. p. 7. gloss. præsentatas nu. 6. Cā
panil. ad Oliuam in ritu Cur. Archiepis.
Neap. ritu 33. nu. 10.

Repulsæ an sit concedenda ex causa contra
testes examinatos ante conclusionem, &
post propter beneficium petiti ad pin-
guis probandum; fuit decisum esse con-
cedendam in occurrenti casu ob causam
quia Vniuersitas poterat dicere quod an-
te conclusionem non petierat repulsam
ex quo stabat sub spe quod testes sui eā
releuarent contra probationes aduersa-
rij, nec quod aduersarius accumulauit
ex primis testibus alios testes esset fa-
cta quædam coniunctio probationum,
ita quod primi testes qui soli forte non

nocebunt Vniuersitati, nec cum alijs no-
citurus sunt, & sic non mirandum si con-
trarium fuerit decisum Capyc. dec. 157.
nu. 5. Vrsill. dec. 266. Iul. Cæsar Imbrian.
in tract. de repulsa p. 1. consider. 1. nu. 136.

Repulsæ an concedi debeat facta conclusio
ne licet rescissa per primum beneficium
ad pinguis probandum; fuit votatum.
repulsam non esse in prædicta causa con-
cedendam Capyc. decis. 157. à num. 1. ad
4. Maxill. in Consuet. Bari. Rub. de dila-
tion. num. 23. Petra in addit. ad istam
decisio. eam declarat fortasse quia in
primo casu à petente repulsam nil fuerat
examinatum in primo termino, ex quo
varie in Sac. Conf. fuit determinatum.
circa hoc Muscatell. in praxi Sac. Conf.
lib. 1. par. 6. gloss. momentum nu. 3. Iul.
Cæsar Imbrian. in tract. de repulsa in 1.
considerat. num. 136. & seq.

Repulsæ an sit semper concedenda ante
conclusionem factam, fuit tam in
Mag. Cur. Vic. quam in Sac. Conf. &
Regia Cam. semper decisum quod sic,
Gramma. in ritu Mag. Cur. Vic. 51. incip.
Item seruat ipsa Curia in addit. fol. 160.
& in ritu 56. incip. quod facta publicatio
ne fol. 160. atque eum citat Iul. Cæsar
Imbrian. in tract. de repulsa repulsæ p.
1. consider. 123. & 124.

Repulsæ testium in criminalibus quamuis
fieri debeat in eodem termino defensio-
num ubi reus habet pro citatis, & legiti-
me repetitis, & recens esset delictum,
& non poterit aliter ceteriori reus verus
debet reus renunciare futuræ repulsæ alias
non deberet admitti ad faciendā repulsam
si ex errore, aut incuria Actuarij reus non
renunciauerit, an poterit reus admitti ad
faciendam repulsam; fuit decisum quod
sic Scaglione. in ritu 73. & 74. num. 7. eum
citat Iul. Cæsar Imbrian. in tract. de repul-
sa repulsæ p. 1. consider. 1. nu. 114.

Repulsæ terminus an sit concedendus pro
obiectione testium in causa actoris,
fuit decisum in vna causa quod quando
esset petitus calumniosè ad differendum
Iustitiam, potiusquam ad defensionem.
tunc erit denegandus, sed cessante cal-
lumnia, debet concedi, prout in alia cau-
sa de-

fa decifum fuiffe tradit Affi&.decif.351
Alberic. Oliua in ritu Curiz Archiepifco.
Neapol.32.num.8.Farinacc.in tit. de
oppofit.con.perf.test. quæft.62.nu.195.
cum feq.& titul.de oppofit. contra exa-
men ref. quæft.68.cap.2.num.81. Scac-
cia de Indic.cauf.ciuil.& crimin.cap.97.
num.91.Iacob.Menoch.de arb. Iud. lib.
1. quæft.32.num.4.Iofeph Ludouic decifio.
Peruf.86. Troyf.in pragmat. curfu
dilationum de ord. Iud. num. 15. late
Iul. Cæfar Imbrian. in tract.de repulfa
repulfa par. 1. confiderat. 1. num.32. &
feq. & confiderat. 3. num. 21. & feq.
Hieronym.de Laurent. decifio.8. Aue-
nionen. num. 7. Riccius in Colle&.an.
decif.337.

Repulfa teftium, feu impugnatio fcriptu-
rarum,an fit concedenda in Indicijs ſu-
marijs poffefforijs,fuit decifum quod nō
Capyc.decif.55.Grammat.in ritu Mag.
Cur.Vic incip.fanē pro parte Magnificæ
Mulieris num.9. Ioan. Grandis de Bellq
Exulum de prædicam. quando quæft.1.
num.5.Tapia in confit. minorum Iura.
num.26. & Ioa. Angel. Pifanell.ad Affi
dec.151.inquit alias in caufa Pardi Brā
cacij cum Cardinale Capuz dum dubita-
retur fit detur impugnatio, vel repulfa
fuit tandem decifum quod non, & quo-
ad repulfam annuit idem in anno 1539.
referente Domino Bernardino Galeota
fuiffe decifum in caufa Vniuerſitaris La-
tertiz cum Duce Andriz,tamen de Mē
ſe Iulij 1539.referente Domino Fonſeca
in caufa Vniuerſitaris Calatiz cum
Comitiſſa fuit conceſſum primum bene-
ficiū, licet re vera non fuit oppoſitum
de hoc, & fortē motum fuit quia Comi-
tiſſa erat abſens à Regno Menoch.de
retinend. poſſ. remed. vltimo num. 43.
Vſill.decifio. 351.num.2.Iul.Cæſar Im-
brian in tract.de repulſ.confid.1. & con-
ſider.3.

Res emphytheotica obuenta alicui virtute
fideicommiſſi ſi in ea fuerint per poſſeſ-
ſores bona fide factæ multæ melioratio-
nes, an fideicommiſſarius ex pauper-
tate eius cogendus ſit illas ſoluere, vel
cogi poſſeſſores tollere rudera, & aufer-

re meliorationes à ſolo; fuit decifum
ſtante paupertate fideicommiſſarii rem
ipſam eſſe poſſeſſoribus concedendam
cum onere cenſus prædicti impoſiti, nec
cogendos ad aliud augmentum Franch.
decif.110.

Res communis hypothecata ante diuiſionē
an poſtea diuiſa tollatur ius hypothecæ
creditori;fuit decifum in fauorem credi-
toris Franch.dec.77.Capiblanç.in prag-
8.nu.238.de Baron.

Res emphytheotica an incidat tota in com-
miſſum,vel pro parte prætij ſoluti ante
conſtitutionem Canonis ob redditum
non ſolum per triennium; fuit decifum
incidere in commiſſum pro ea parte
tantum ſoluta,& non in totum Affi. decif.
80.Bolognett.l. ſi quis in maior. nu.
30.C. de tranſact. Riccius in Colle&.an.
decif.156.

Res cōſiſtens in feudo ſi non probetur quod
ſit feudalis,an præſumatur cenſualis,vel
emphytheotica, dum reperitur conceſſa
ſub ſolutione alicuius ſummæ, fuit decifum
potius emphytheoticam,quam cen-
ſualem eſſe Affi&.decif.129.num.4.vſ-
que ad 8. & in alio caſu ſic fuiſſe decifū
teſtatur Vſſillibi ſub num.4. & Francis.
de Amicis in cap.1.de his qui feud.dar.
poſſ.ſ. ſequitur nunc in fine folio 24. &
ſi iuſta ergo fol.32.num.2.vbi ait ſubſeu
datarium,ſeu cenſuarium illum non dici
habere poſſeſſionem obſtariam feudo
ſed compatibilem, & ita intelligit Af-
fi&.hic latē Reg.de Ponte in tract. de
Poſſeſſ. Proregis titul.3.de elect. Official.
ſ.4.

Res emphytheotica alicui conceſſa cum
pactis ſolitis in ſimilibus contractibus ap-
poni ſi fuerit conuentum vt ſingulis an-
nis Canon ſolueretur, & ſi intra trien-
nium non ſoluerit caderet à iure ſuo
emphytheota ſtatim, ſi demum ſolutio
per triennium non fuerit facta, & Domi-
nus dixerit emphytheotæ fundum in cō-
miſſum incidiſſe, an facto depoſito per
emphytheotam canonem præteritorum
poſſit purgare moram, ita vt res non in-
cidat in commiſſum; fuit decifum quod
non ex nonnullis ponderatis per Affi&
decif.

decis. 174. Aloy. de Leo Auth. qui rem. C. de Sacro. Eccl. nu. 21. Magon. dec. Lu. cens. 35. nu. 2. 4.

Res aliena inuecta, & illata in domum conductam ab inquilino, an sit tacite hypothecata pro pensione domus; fuit decisum quod non ex quo tria requiruntur, vt sit tacite hypothecata primo vt res sit inducta, secundo vt domino rei sciente, & patiente fiat, tertio quod sit inducta, quod pensio sit ibi idest durante locatione, & vno ipsorum deficiente cessabit actio Afflic. decisio. 184. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 121. Coloni.

Res aliena inuecta ab inquilino in domum conductam, an sit tacite hypothecata, pro pensione domus, concluditur quod non dummodo non sit de consensu Domini rei, & res in fraudem conducta, vt inquilinus appareret ditior, & facilius inueniret domum Affl. dec. 184 nu. 4. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 121. coloni nu. 4.

Res feudalis existens in continentia feudi concessa per Principem Ecclesie ad ipsius deuoluta ob rebellionem Domini, si fuerit alteri per successorem concessa, & auctoritate talis concessionis possessionem adeptus esset, an contra talem possessionem opponi possit remedium cap. reintegrandi 3. quæst. 1. vt etiam locum vendi cet contra titulo possidentem; fuit decisum per Sac. Conf. quod Monasterio a genti interdicto recuperandi, & probante requisita in ipso interdicto debere fieri restitutionem etiam feudalem, Afflic. decis. 361. Anro. Gabriel. lib. 5. tit. de acquir. vel amitt. poss. conclus. 2. nu. 18. & 19. Foller. in Cap. Regni item statuimus quod Officiales num. 8. Tapia. in rub. ff. de Constitut. Princip. cap. 31. num. 34. & seq. Plotus 1. si quando C. vi de vi num. 66. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 736. remedium And. Gayl. lib. 2. præct. obseruat. in 57. obseruat. Borrell. conf. 52. nu. 19. Sebastian. Guazzin. in tract. de confisc. bonorum conclus. 28. num. 56. Cornazan. deci. Lucens. 69.

Res vendita cum pacto de retrouendendo prætio iniusto, an semper sit retrahibilis seu recuperabitur; concluditur quod data utilitate prætij cum pacto de retrouendendo contractus efficitur usurarius, & successiue retraheretur contractus, & ita in multis casibus occurrentibus, refert fuisse decisum in Sac. Conf. Vrsill. decisione 73. num. 3. non obstante lapsu temporis pacti de retrouendendo per annos duodecim.

Res reddititia feudo in dubio non censetur feudalis, & successiue tenetur possidens contribuere in collectis; quare fuit decisum in Sac. Conf. quod hæres, seu possessor rei reddititiæ feudo teneatur ad solutionem fiscalium quia non demonstrauerunt ipsam esse feudalem, Vrsill. decisione 129. num. 3. Borrell. consil. 40. num. 21.

Res particularis feudi an possit præscribi siue vt libera vel cum seruitio; concluditur quod non, & in casu occurrenti fuit condemnatus quidam Rusticus per Sac. Conf. ad restituendum rem Domino feudi possessam per 70. annos cum annuo redditu soluto Vrsill. decis. 254. num. 3. cum citat Curtis in diuers. lur. feud. vers. declarata igitur num. 145. fol. 76. atque nouissime 10. Franc. del Castillo dec. Sigil. 12. nu. 26.

Res feudalis alienata per Vassallum etiam sub paruo redditu possidentem vt franca scienter, an aperitur Domino, ita vt possit Dominus ipsam vendicare, concluditur, & ita in pluribus casibus decisum fuisse testatur quod sic, Vrsill. decis. 255. in princ. sed quid si eadem res alias fuisset pro franca, & libera vendita, & per scripturas constare probauerit venditor an excludatur Dominus ab actione sibi competentes fuit decisum non debere audiri Vrsill. vbi supra, & decisio. 265. numero 73. de prima decisione melius idem Vrsill. meminit in decisione 129. num. 4.

Res empta de pecunia peruenta alicui ex venditione bonorum paternorum antiquorum, an ipsa pecunia pertineat ad proximiores ex parte patris, aliqui dixerunt

erunt quod non, ceteri autem quod sic ita ut in istis vniversalibus præsum succedit loco rei, tamen primorum opinionem sequuntur communiter, quam ampliant etiam procedere in pectunia peruenientia ex hereditate consumpta, & secundum opinionem istorum, fuit iudicatum in Sacr. Conf. vt refert Vrsill. dec. 369. num. 7.

Res prohibita alienari, an possit alienari, vt in excambium illius alia res emenda, loco ipsius rei venditæ subiciatur oneri fideicommissi, fuit decisum quod sic Capyc. decif. 108. num. 17. & Ioan. Iacob. Masullus in addit. ad istam decissionem num. 7. refert idem fuisse postea decisum in M.C.V. in simili casu, vide supra verbo censuari.

Res empta ex pensionibus Ecclesiasticis siue Episcopatus per Episcopum renunciantem Episcopatu sub annua pensione dum priuam vitam ageret, si per eum fuerit consanguineis donata, & per eos alteri vendita, an sit ad instantiam successoris in Episcopatu restituenda, per Sacr. Conf. fuit decisum quod sic, quare condemnauit successorem rei habentem causam a consanguineis Episcopi ad restitutionem possessionis cum fructibus à die litis motæ ipso successoris Capyc. decif. 200.

Res euicta an poterit ab authore laudato recuperari ab actore, & restitui condemnato, & successuæ si reus cogi poterit, eam recipere pretendendo habere interesse non rem, fuit decisum quod sic Anna in sing. 174 euicta re.

Res feudo reddititia à Vassallis Baroni vendita feudo deuoluto, an ad fiscum pertineat, vel ad hæredes Vassalli in burgenfaticis, concluditur non aliter ad fiscum, sed ad hæredes Vassalli in burgenfaticis & ita discussio articulo fuit secundum prædicta decisum per Reg. Cam Summ. Reg. de Ponte conf. 11. Dominus Fornarius ubi in fine ponit decissionem.

Res emphytheotica an incidat in commissum, si fuerit alienata, & in contractu dictum saluo assensum directi Domini licet in traditione ipsius vlla alia protestatio

interfuerit, fuit decisum qd non incidat in commissum licet non appareat alia protestatio tempore traditionis Minad. dec. 24. facta.

Res reddititia feudo nulla existente concessione, sed reperta pones Vassallum possidentem eam, an feudalis vel burgenfatica iudicari debeat, And. in l. Imperialem de prohib. feud. alien. per Fed. cõludir quod sit burgenfatica, & ita Sacrum Consilium iudicauit in causa Vincentij Barrilis cum Vincentio Dentice, & alijs, inquit Capyc de prohib. feud. alien. per Feder. in l. Imperialem in glos. fin. in 3. conclusionem in fine in ver. & hodie nulla concessio fol. 26. eum citat Liparul. ad Andr. in d. l. Imperialem in addit. sub num. 8. lit. Y. Incip. nec obstat const. verus finem.

Res fideicommissi subiecta an possit alienari, & prærium loco ipsius subrogari imminente utilitate, fuit in S. C. multis sic obseruatum permittendo tales alienationes Franch. dec. 355.

Res demanialis concessa per Baronem aliqui reservato assensu sub certa recognitione annuæ promissionis super qua præstito assensu, & per filium concessionarij retrocessa eidem concedenti fuerit, an poterit hæres filij extraneus vendicare rem ipsam ex defectu assensus non præstiti in retrocessione, fuit decisum in beneficium primi concedentis, nec posse vendicare hæredem ipsum Franch. decif. 154.

Res euicta per creditorem anteriorem, & possessio ipsius abducta si ex causa euictionis prædictæ venditor fuerit condemnatus, an possit ipsa res non deterior vna cum interesse offerri ad impediendam executionem, fuit decisum quod sic, Franch. decif. 145. Muscarell. in praxi S. C. lib. 1. p. 3. glos. pari passu in addit. lit. C.

Res demanialis si per Baronem alienari cõtingerit, in assensu erit exprimendū, quod res illa sit de demanio feudi, & ita iudicatum paratissimè in Regia Camera per rationes adductas per Ioa. Aloyf. Mormil. in suis sing. in Const. Dignum.

Re.

Rescisio contractus feudalís si fuerit petita an debeat prætium restitui; fuit in S. C. decísium in oblatione non reali, sed verbali sufficere reuocationem, quod oblatio aliqua non requiratur Diomed. Maricon. in const. constitutionem diuæ memoriæ in opere Gram. nu. 39.

Rescriptum plura capita continens si in vno erit subreptitium, non tamen erit in omnibus vt faterur Afflict. decís. 116. num. 6. ita fuisse decísium in S. C. Aloyf. de Leo in l. non idcirco C. si cont. ius vel vitil. nu. 19.

Rescriptum continens duo fieri copulatiuè vtrum verificetur in altero tantum; non fuit decísium licet concludatur quod sic. Cappy. dec. 141.

Rescriptum absolutionis Iuramenti subreptitiè impetratum an impediat transactionis effectum ex causis subreptionis videlicet quod non fuit facta mentio litis pendentiæ de absolutione intentata coram Iudice Ecclesiastico, secundo quia in Instrumento dum fuerat renunciatum impetrare etiam rescripta, non fuit aliter de eo facta mentio, tertio dum fuerit impetratum rescriptum impetrans periculum incurrit, quarto dum existente lite super absolutione Iuramenti, & de eo non fuerit facta mentio fuit pariter renunciatum liti, de qua renunciatione non fuit mentionatum, vltimo quia fuerat omiffa ratificationis transactionis narratio; Idcirco per S. C. fuit decísium stante Instrumento transactionis Iurato non esse procedendum ad vltiora in dicta causa non obstante habilitatione obtempta tanquam subreptitia, Afflict. dec. 220 n. 13. & seq. Gagliard. de absol. à Iuram. S. primum nu. 3. Alber. Oliua in ritu 14. Curie Archiepisc. Neapol. nu. 1. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 2. in cap. absolutio sub nu. 2. Valasc. dec. Lusit. 130. nu. 15.

Rescriptum impetratum à Rege per Baronem non facta mentione litis pendentiæ de feudo ex delegatione Proregis commissæ annullata ex defectu procuratoris fiscalis constitutæ per Iudicem delegatum cum quo fuit processum, an sit

subreptitium, fuit conclusum non esse subreptitium Afflict. decís. 366. à num. 8. ad 11.

Rescriptum cognitionis causæ restrictum, ad certum genus personarum quamuis ad alias non extendatur, an extendatur certo modo alias personas tangèdo; fuit decísium in occurrenti facto quod sic Vr sill. dec. 227. sub nu. 2.

Reservatio disponendi facta in donatione omnium bonorum non aliter facta dispositione prædicta ad quem spectabit; fuit decísium spectare quantitatè reservatam ad venientes ab intestato Franch. decís. 600. eum citat nouissimè Andr. Molfes. in comment. ad Consue. Neap. p. 2. q. 22. in fine.

Restitutio in integrum an competat minori aduersus rescissionem contractus vigore l. 2. C. de rescind. vendit. non obstatè remedio d. l. fuit decísium quod sic Franch. decís. 248. Capiblanoc. in prag. 1. de Baron. 194. Aloy. de Leo l. 1. C. si aduers. fiscum nu. 3.

Restitutio an competat Hospitali aduersus repudiationem hæreditatis, fuit decísium quod non Franch. dec. 282. Riccius collect. dec. 186.

Restitutio in integrum an competat minori conuento ex mora defuncti circa solutionem canonum præteritorum rei emphytheosis ne cadat in commissum, prætextu caducitatis fuit decísium quod sic, Gram. dec. 52.

Restitutio in integrum competens minori possidenti rem hypothecatâ insimul cum maioribus, an extendatur ad maiorem, fuit decísium quod si hæredes in communi possiderent res hypothecatas beneficium restitutionis competens minori prodesset maiori, sed si possideret pro diuiso non Afflict. in conflict. obscuritatem num. 22.

Restitutio in integrum, an competat hæredi aduersus præscriptionem 30. vel 40. annorum concurrente bona fide; fuit decísium competere hæredi restitutionem ipsam ex capite ignorantie secus si scientia probaretur Afflict. decís. 37. Michael Crass. in tract. de success. ab intest.

rest. lib. 1. art. officium haredis quæst. 19
Reg. de Ponte conf. 48. num. 6. Viuius
in Sylua commun. opin. in opinione
632. hereditatem num. 6. Hieronym. de
Laur. decif. Auenionen. 97. num. 2. & 3.
Rota Romana in nouiff. Fabij Accoramboni
42. par. 3. vbi ira tradit ibi fuisse
decifum, & dec. 39. ead. par. lib. 2. Riccius
collect. dec. 186. Ant. Fab. in eius Codice
tit. quib. non obijc. long. temp. præscript.
definit. r.

Restitutio in integrum competens Vniuersi-
firati ob læsionem intencrandi infra qua-
driennium, an peti debeat intra 40. dies
Infra quos non fuit petita ex appellatio-
ne deserta, vel elapsis 43. diebus intra
quatuor annos; fuit decifum quod resti-
tutio ipsa quæ conceditur intra quadri-
ennium est vniuersa, siue læsio sit respectu
contractus, siue respectu sententia, siue
respectu temporis ultra quadriennium
siue minus quadriennij, & ideo semper
peti possit Afflic. decif. 175. Mulcatell.
in præd. S. C. lib. 2. p. 3. glof. fuerint num.
12. & 13. Surd. decif. 136. num. 2. Ma-
gnum.

Restitutio in integrum an detur minori, hæ-
redi maioris in lite inchoata cum maio-
re; fuit decifum quod si in causa inten-
tata cum maioribus fuerit conclusum,
non esse concedendam restitutionem,
secus tamen quando esset incepta cum
maiore, & lis contestata cum minore hæ-
rede Afflic. dec. 212. Franch. dec. 364. Mu-
scatell. in præd. S. C. p. 6. glof. in integrum
num. 13. Tapia in const. minorum lura
num. 10. Molfes. ad Consuet. Neap. par.
4. quæst. 8.

Restitutio in integrum competens minori
an extendatur ad maiores litis confor-
tes, fuit decifum quod si sumus in diui-
dendis talem restitutionem non debere ex-
tendi ad maiores, secus si essemus in in-
diuiduis, at in casu occurrenti dum fuit
actum actione hypothecaria, assistentia,
& appretio contra nonnullos inter
quos erat minor qui beneficium petie-
rat, & quamuis tale lus erat indiuiduum
potebat restitutio ipsa extendi ad maio-
res, si res obligatas pro communi iudicio

possedissent, sed quia eas diuiderunt, non
fuit restitutio extensa ad eos Afflic. de-
cif. 213. Anna singul. 73. causa Pellic. in
Consuet. Auerse in præd. nu. 356. Mu-
scatell. in præd. S. C. p. 6. glof. in integrum
num. 8. Tapia in const. minorum lura
num. 4. & seq. Sforz. Odd. in tract. restit.
in integr. q. 46. art. 4. num. 10. & art. 5.
num. 20. Iul. Cæsar Imbrian. in tract. de
1. & 2. benef. coof. 3. num. 65. Caroc. in
fms decif. cal. 65. num. ult. Riccius in col-
lect. dec. 639.

Restitutio in integrum aduersus præscriptio-
nem 30. vel 40. annorum, an detur ex
capite luitæ ignorantia ignorantia de
Iure suo, fuit decifum quod sic Afflic.
decif. 329. vbi Vrsill. exornat Anna sing.
452. restitutio Maxill. in Consuet. Bari
Rub. de lur. prothom. S. post venditione
num. 4. Reg. de Ponte conf. 48. num. 6. Vi-
uius in Sylua commun. opin. in opinione
632. hereditatem num. 6. Magon. decif.
Luccof. 31. nu. 21. Stephan. Quarant. in
summa Bullar. verb. alien. rer. Eccles.
num. 47. Rota Romana auctore Fabio
Accorambono decif. 42. p. 3. in nouiff. &
decif. 39. ead. par. lib. 2.

Restitutio in integrum aduersus sententiã
Sacri. Conf. petita, an sit concedenda; fuit
decifum quod si contra sententiam Re-
gis non allegatur aliqua causa puta mi-
nor ætas, vel Ecclesia, aut aliqua proba-
bilis causa extrinseca accideas, sed solum
quia non potest appellari, quod tunc nõ
non potest peti; ceterum existentibus
causis allegatis concedi solet, & maxime
si condemnatus esset apud hostes quo
casu suspenditur etiam exequutio sen-
tentia, vel quando causa petite restitui-
onis esset euidens non causa calumniã
di erit concedenda Afflic. decif. 356.
num. 4. Reg. de Ponte conf. 58. num. 13.
Tapia in præd. de appell. Idem in con-
stit. minorum lura num. 34. Franch. dec.
86. num. 8. Mulcatell. in præd. S. C. lib. 2.
p. 3. glof. fuerint num. 41. Cæsar Barz.
dec. Bonon. 107. nu. 7. latè Sforz. Odd.
in tract. de restit. in integrum q. 43. artic.
2. Hieronym. de Laurent. dec. 2. Auenio
nen. nu. 4.

Resti-

Restitutio in integrum quando impedimentum veniret in primo fatali ut obtineatur secundum fatale non conceditur, sed tamen si impedimentum veniret in secundo fatali, quoniam tunc ad obtinendum aliud tempus non solum esset opus restitutione in integrum, sed oportet habere recursum ad superiorem, & ita in facto in Reg. Cam. fuisse decusum testatur Vrsill. dec. 50. nu. 2.

Restitutio ante omnia facienda erit in spoliatione tam rei quam fructuum medio tempore perceptorum an in causa attentatorum veniat restitutio, fructuum medio tempore perceptorum; fuit decusum quod sic Vrsill. dec. 98. nu. 1. Viuius in Sylua commun. opin. in 732. opinionem spoliatus nu. 5.

Restitutio si qua mihi iusta causa prodest absenti etiam circa probationes faciendas in processu, ut fuit decusum in Collaterali Consilio Anna singul. 451. restitutio.

Restitutio an sit facienda pecuniae acceptae ex transactione per transigentem si ipsa transactionem infringere voluerit; fuit decusum quod non, sed processum ad vteriora non aliter facta restitutione pecuniae, quam habuerat ex transactione Anna in sing. 540. tex. in l. si diuersa pars, Georg. alleg. 34. nu. 24.

Restitutio bonorum concessa per Regem an extendatur ad iura competentia restituta super bonis alienatis; fuit Iudicatum quod non, nam licet iura videantur restituta, tamen quia illa non possunt exerceri nisi super bonis alienatis, & distractis, & restitutio non extenditur ad alienata Anna in repet. c. 1. de Vassalli. decrep. etat. num. 218. licet pendeat reclamatio in Reg. Cam. & Collaterali Carol. Tapia in rub. ff. de constit. Princip. c. 3. num. 26.

Restitutio concessa Rebelis an extendatur ad bona alienata, fuit observatum in Regno quod sic maxime si fuerit facta pro bono pacis, unde in occurrenti casu fuit facta restitutio illarum rerum maiorum, & meliorum quando non potuerunt restitui illis met ut capitulum pacis exequum

tionem habuisset Anna repet. c. 1. de Vassalli. decrep. etat. nu. 211.

Restitutio facta per Regem pro bono pacis, an veniant subfeuda, fuit decusum in Sacri. Cons. quod restitutio Regis subfeudariis prodest Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 29. author. sub. num. 2. versicul. hoc ego tenendum Fab. Anna cons. 67. num. 59.

Restitutio in integrum an sit concedenda mulieri, vel minori in criminalibus, & quamvis indistincte concludatur quod non restituatur, est verum quando essent actores, siue accusatores, & tractaretur de lucro ad punishmentem alterius, sed quando essent rei conuenti, & contra eos procederetur criminaliter, quod non debeant admitti super eorum defensionibus vsque ad prolationem sententiae esset absolum dicere, & essent in hoc deterius conditionis, quam maiores, qui indistincte admittuntur absque alia restitutione, & ita fuit nouissime per S. C. Iudicatum in fauorem cuiusdam mulieris petentis restitutionem in criminalibus ut refert Grammat. in consil. civil. 76. redemptoris gentium num. 15. Vrsill. dec. 175. nu. 4.

Restitutio in integrum an sit mulieri concedenda si per procuratorem fuerit renunciatum beneficio, quasi quod id procurator facere non poterat; fuit decusum quod non per S. C. contra mulierem, Fab. de Anna in cons. 98. sub nu. 10. versicul. haec quoad materiam, vbi num. 13. ponit decisionem.

Restitutio in integrum an sit concedenda aduersus compromissum factum de parago citra tamen assensum accedentibus quoque nullitatibus in eo factis per partes, dum esset factum per duos menses cum potestate prorogandi, fuit facta prorogatio per sex menses sine arbitrorum subscriptionibus; nec vltima prorogatio fuit intimata; concluditur esse concedendam stantibus protestationibus de hoc factis Fab. Anna cons. 95. dixi pro D. Frisco qui in Apostilla impress. io. 2. volu. consil. incip. Audiui aliquos, inquit casus cons. 75. decusum contra consilium.

Resti-

Restitutio antefati consistens in re data insolutum, an fieri debeat de eadem re vel de prætio ipsius; concluditur esse faciendam restitutionem in pecunia, & ita fuit iudicatum in prædicto casu vt refert Reg. de Ponte conf. 7. l. ex notar. à nu. 4. ad finem vbi in fine ponit decisionem.

Restitutio in integrum petita per Vniuersitatem ad impediendam executionem an sit concedenda; fuit decretum quod per restitutionem non impediretur executionis Minad. decis. 14. vbi refert ita decidisse alias d. Prædicti, & fuisse obseruatum ex quo in effectu Vniuersitas erat debetrix, & quod potius ad differendum petebatur, nec erat verificata læsio.

Restitutio in integrum an competat Vniuersitati elapso anno petendi demanum, vt infra quadriennium peteret istam restitutionem; per Reg. Cam. Sum. fuit admittenda talis restitutio, vt refert Camill. de Curt. in diuers. iur. feud. ver. licet autem verissima num. 57. & 58. prosequitur, id hodie fuisse sublatum ex nouella pragmatica prohibente tales restitutiones concedi Vniuersitatibus per quam pragmaticam idemmet refert num. 60. obtinuisse pro Principe Auellini, & Duce Atripaldi qui post annos fere triginta ex quibusdam caulationibus molestabatur super demanio prædictæ terræ fol. 9. ater. col. 2. Mastrill. in conf. vniço post dec. Sicil. nu. 29.

Restitutio in integrum quemadmodum competit Regi, an extendatur ad Regnam, concluditur quod non per Luc. in l. cubicularius C. de prox. sacro. scrib. vbi dicit contrarium fuisse pronunciatum in fauorem Regine Sancie quando fuit decepta in venditione Castri Montis Albani, eam pronunciationem fuisse æquam ratione bonitatis, & dignitatis, sed alias talis extensio esset iniqua Capyc. in inuest. feud. rub. feuda officiorum ver. Rex Sicilie, & ver. item limitat fol. 271. Io. Anto. Pognat. in pragm. 4. de fals. test. num. 157.

Restitutio in integrum an competat mulieribus, & minoribus ob reculationem iudicium in tempore non proposita stanti-

bus verbis in pragm. 5. de suspici. Official. etiam foemina, & minores; fuit decisum competere, & ita in pluribus causis fuit id decisum tam in S. C. quam in Collaterali Consilio, & alijs Tribunalibus, vt refert Carol. Tapia in d. pragma. nu. 1. & seq. fol. 187. 188. at. in 3. vol. Mastrill. dec. Sicil. 151. nu. 34.

Restitutio in integrum an competat meretrici fuit decisum quod sic, Franch. deci. 233. Anibal Troyt. in pragm. cursu dilationum de ord. iudic. num. 34. Iul. Cesar Imbrian. in tract. de 1. & 2. beneficio conf. 2. num. 67. vide supra eo. verbo beneficium.

Restitutio in integrum an competat minori aduersus hereditatem aditam per eundem danosam, & circa hoc præmittitur quod minor adiens hereditatem, si postea per restitutionem in integrum vult se abstinere, & illam repudiare, nam in tali restitutione in integrum debent citari omnes creditores incerti per proclama cum termino . . . mensium Auth. si omnes vbi Bald. C. si minor. ab hered. se abstin. Maranta in specul. p. 6. in 1. membr. de citat. num. 103. & vt restituatur ab aditione hereditatis debet etiam probare hereditatem damnosam Alex. cõf. 21. num. 6. lib. 1. allegat d. auth. si omnes vbi Bart. & Castr. l. si filius ff. de solut. vbi multa, & quod omnia gesta per eum sint habenda rata, & ipse tenetur restituere, si quid poenes eum remansit Lait prætor ff. de minor. §. fin. & l. si mulier & l. in integ. rest. & l. quoties ff. de acquir. hered. idem Alex. l. necessarii nu. 1. ff. de acquir. hered. & ita elapsis annis proximis referre Regio Consiliario Io. Andr. de Georgio in causa Francisci, & aliorum de Nibera cum illis de Casolla poenes Actuarium de Ferrarijs, fuit in S. C. decisum esse concedendam petitam restitutionem in integrum aduersus hereditatem damnosam aditam per minorem, & iterum confirmatum in reclamatione, verum teneatur minor ad restitutionem totius quod exegit, & ad eum peruenit Ioannes Baptista de Thoro l. C. Neapol.

Pp

Re

Restitutio faciēda in rescissione contra-
tus iuxta terminos l. 2. C. de rescind.
vend. facta electione rei per conuentum
ipse tenetur ad fructus perceptos ex re
ultra valorem solutum; quando vero fuit
res petita per viam restitutionis in
integrum, soluto tamen pretio vna cum
interesse, & pretio meliorationum resti-
tutio militat, & ita fuisse decisum in S.
C. testatur Franch. decis. 248. in fine eum
citatur Aloyf. de Leo in l. 1. C. si aduers.
fiscum nu. 5.

Restitutio concessa Rebeli à Principe ob pa-
cem Regni non tantum bonorum existē-
tium, sed etiam alienatorum per Re-
gem alteri, pretio mediante faciēda,
quam restitutionem potuit facere Prin-
ceps, an prius sit faciēda Rebeli per em-
ptores bonorum, & deinde ad pretium
contra fiscum agi, vel ante omnia erit
pretium exolucendum emptori, & inde
restitutio bonorum subsequatur, con-
cluditur esse prius faciēdam restitutio-
nem iuxta terminos l. 2. Cod. quibus ex
caus. seru. pro prem. &c. vbi Aloyf. de
Leo refert secundum illius lectionem
fuisse iudicatum quod emptores resti-
tuere debent illi restituto à Principe,
& postea ad pretium contra Fiscum
agere.

Restitutio in integrum an sit concedēda
Villæ triginta foculariorum, fuit in Con-
silio Regis determinatum esse concedē-
dam Afflicto. in prælud. Const. Regni q. 5.
num. 4. Maranta in specul. p. 6. in 2. astu
num. 97.

Restitutio in integrum minori competens
aduersus rescissionem contractus ultra
remedium l. 2. C. de rescind. vend. an
requiratur expressa læsio ultra dimidiam
pretij, vel si fuisset læsio intra dimi-
diam sufficeret, fuit decisum in Sac.
Conf. etiam si fuisset læsio intra dimi-
diam sufficere, & successiue compete-
re restitutionem in casu prædicto, Fran-
ch. decisio. 248. eum citatur, & sequitur
Reg. de Ponte in tract. de Potest. Pro-
reg. titul. 4. de regal. Imposition. S. 5.
hum. 31.

Restitutio in integrum an detur minori ad-

uersus non petitam infra annum inuesti-
turam Franc. Vissus adduxit multas ra-
tiones pro & contra, & demum sub num.
19. fuisse in contingenti casu deci-
sum in Sac. Conf. esse concedendam,
censet, & ita in varijs causis practicum
in dec. 428.

Restitutio in integrum an competat alicui
ceteri nobilium in causa dependente
ex nobilitate, vel Vniuersitati ob causā
prædictam, dum esset mihi certiorata
hæc noua decisio Neap. terminata me-
quidem degente in Cinitate Cusentia
ad eius corroborationem duxi aliqua
in medium allegare, & supposita prius
quæstione illa si competat Vniuersitati
restitutio ipsa ex causa, vel defectu pro-
bationum in materia nobilitatis, censet
ipsam Vniuersitatem consistere in vno
populo, & hic dicitur quædam rerum mix-
tura quod ex distantibus constat vt cor-
pora plura non soluta scilicet vni nomi-
ni subiecta veluti populus l. rerum mixtu-
ra ff. de vscap. & ipsius populi appellatio
ne cōtinetur milites, senatores, & patricij
S. lex autem instit. de iur. nar. gent. & ci-
uili. Andr. in constit. priuilegium Cauens-
ritu 192. num. 1. imo, & pauperes quo-
niam Ciuitas quæ caret pauperibus non
dicitur perfecta Montanar. in pragmat.
5. S. 13. num. 22. de administr. vniuers.
per rex. in l. 2. ff. de noad. & sicuti res
publica Romana restituitur l. 1. C. de
iure reipublic. lib. 1. ita & quolibet
Ciuitas subdit ibi gloss. & ita restituitur
l. 1. Cod. de offic. eius qui vic. alier.
obt. Andr. in constit. beneficium in
fine, & hoc propter minores, & mulie-
res sub se continentes imò, & paupe-
res quibus magis subuenitur quam di-
uitibus Gloss. in l. 1. ff. de colleg. illi-
versicul. tenuioribus, & conceditur re-
stitutio Cavale. de tutor. num. 104. quæ
siquidem Ciuitas repræsentatur per de-
curiones, & sic omnes Ciues, quia
repræsentant singulos vt vniuersos, non
singulos, vt singulos l. sed si hoc S.
qui manumittit ff. de in l. ius vocan. Mon-
tanar. in pragmat. 2. num. 153. de
Administra. Vniuers. hoc est repræsen-
tatur

tatur Ciuitas per Syndicum, Electos, & Concilium Franch. decisio. 253. num. 8. qui nomine Vniuersitatis gerunt. quare ex his apparet petitam restitutionem esse concedendam maximè dum fuerit petita, sicut contingit Ciuitati Cusentiz, quæ petierat beneficium in causa nobilitatis intentata per V. I. D. Angelum Merendam, quæ succubuit, nec aliter fuit rei concessum referente Regio Consiliario, ac Præside Reg. Cam. Sum. D. Didaco de Vera de hoc anno 1612. poënes Figliolam Aduar. sed quid in alio casu nobilium ex quo Ciuitas Neapolitana, repræsentatur per quinque Sedilia, & Plateam Populi, Franch. decisio. 207. num. 8. Montanar. in pragm. 2. num. 3 17. de administr. Vniuers. & propterea si fuerit petita restitutio per vnum ex dictis Sedilibus in causa Nobilitatis an sit concedenda, videbatur dicendum quod sic, quoniam nobiles sunt de corpore Vniuersitatis sicut, & alij Franch. decisio. 253. num. 9. & nobilitati conceditur quod alijs denegatur glos. in l. 2. C. vbi Senat. vers. sedendi, tanto magis cum in dictis Sedilibus continentur mulieres, & nobilitas, & dignitas cadit etiam in feminam Caneet. in extrauagant. volentes S. prædictis attexitur num. 3. similiter, & minores, & pauperes nobiles aliquando, & sicut restitutio non tantum Ecclesiæ, sed etiam Capitulo Ecclesiæ conceditur, quando ipsi Capitulo Collegiato emergerit læsio Abb. cap. 1. colu. 5. de restit. in integr. Maranta in specul. par. 6. in 1. actum num. 89. vbi declarat maximè quando læsio resultaret toti Collegio, non autem in aliquo particulari, & num. 9. ampliat in omnibus hospitalibus & pijs locis, omnibus collegijs, & congregationibus pijs licet in alijs collegijs non pijs, ait quod non restituantur ex mente Abb. d. cap. 1. colu. 5. in fine, tamen nouissimè Sforz. Odd. in tract. de restit. in integr. quest. 3. artic. 12. concludit quod quando in eis adessent minores, & pupilli cōcederetur alias secus, & hinc est quod restitutio conceditur Collegio Scolarium Maranta, & Sforz. Odd. vbi

supra nu. 77. & maximè subdit ibi Sforz. Odd. qñ collegiati essent læsi in aliquo actu vel conuocatione cui omnes consenserunt vnanimiter per fabas albas, vel nigras, nam tunc licet nulla daretur restitutio, quia se ipsi læsi sunt, non tamen ab eius administratoribus, aut per aliquem omisum, vel malè gestum ab eorum Syndico læsum esset totum Collegium, tunc secus esset vt in casu nostro ex quo secundum morem sedilium in omnibus causis, & libris constituunt deputatos, ita & cuiuslibet eorum; sed his cessantibus contrarium fuit decisum in Sac. Reg. Consil. vt audiui in causa Ioa. Baptistæ Arcamone cum Sedile Portus, & in alia causa cumfdam Nobilis cum vno ex Sedilibus Salerni referente eodem Reg. Consil. & Præside Regiæ Cameræ D. Didaco de Vera poënes Figliolam Actorum Magistrum, & credo hoc processisse ex euidenti ratione, attenta causa concessionis restitutionis à iure concessa ex quo restitutio in integrum datur hominibus, vel lapsis vel circumscriptis siuè metu, siue caliditate, siue ætate, siue absentia incidere in captionem l. 1. ff. de restit. in integr. vbi glos. ait lapsis scilicet sua facilitate circumscriptis aduersarij dolo, dolo enim non præsumitur in constantem Virum l. 1. metum ff. de eo quod met. caus. ex eo quia nobiles sunt superbi ex progenie, vt refert Aristot. Consil. Magistri Camerarij nu. 7. vbi citat Luc. l. militibus C. de decur. lib. 10. ex mente Poly. lib. 8. cap. 25. Clarus sanguis elationem parit, potentia affectat, conculcat Inferiores, pares habere dedignatur, loquitur grandia totus ex alto, magnoque sanguine, tanquam fecerit ipse aliqui virtutis, ij à paribus abstinent in humiliores libidinosè, & crudeliter agunt hominum non causarum toti sunt, idem refert Carau. ritu 160. num. 2. & non mirum si fragilitas, & dolo in eis cessat, & cessante causa debet cessare effectus, sicuti in Viduis diuitibus dicitur quoniam cessante paupertate cessabit priuilegium l. vniuersæ C. quando imp. inter pupill. & vid. vt

- tradit idem Carau. ritu 19. nu. 1. l. Io. Ba-
prista de Thoro V.L.D. Neap.
- Restitutio in integrum an concedi debeat**
mulieri alleganti se laesam ex ignoran-
tia Iuris de lute communi est clarum.
quod non restituitur l. fin. C. de lur. & fa-
cti ignor. de lur. Const. Regni si sit non-
modicè laesa in Iudicio restituitur vt in
Const. Regni mulieribus vbi Afflict. sub
num. 1. censet const. ipsam esse cōtra Ius
commune ideo restringendam, non am-
pliandam, qua de re subdit vidisse Iudi-
ces quosdam contrarium ferre, & malè.
- Restitutio in integrum competens minori**
aduersus omisam denunciationem factā
de morte feudatarij an competat maiori
prodigo succedenti minori feudatario,
fuit in R.C.S. decisum in fauorem prodi-
gi condemnando eum ad releuium sim-
plici Oda. Bammac. inc. si minori si de
feud. defunt. contr. nu. 23.
- Restitutio in integrum an sit concedenda.**
Vniuersitati quæ circa probationes super
præparatorio possessionis se laesam repe-
ririt ex quo non probauit sibi incumben-
tia aduersus probationes non factas; fuit
decisum quod petita restitutio, siue bene-
ficiū concedi non debeat Capyc. dec.
13. vbi refert idem in alia causa fuisse
decisum Franch. decif. 290. 439. & 458.
Coular. pract. q. c. 14. sub nu. 4. Muscatel.
in pract. S. C. lib. 2. p. 3. glos. fuerint num.
19. & seq. Menoch. de retinend. posses.
vlt. remed. num. 54. Sforz. Odd. in tract.
de restit. in integr. q. 64. art. 5. num. 36.
Mastrill. decif. Sicil. 134. nu. 17. Iul. Cz-
sar Imbrian. in tract. de 1. & 2. benef. cōf.
4. num. 125. Io. Fran. del Castillo dec. Si-
cil. 30. nu. 16.
- Restitutio rei facienda ex remedio l. 2. C.**
de rescind. vend. an fieri debeat vna cū
fructibus, & prætio vna cum Interesse
in regione consueto; fuit decisum quod
quando venditor esset actor existeret
enormi læsione non teneatur ad fructus
restitutionem Franch. decif. 495. Fab. de
Anna conf. 14. nu. 2.
- Restitutio in integrum an competat minori**
aduersus omisam allegationem suspicio-
nis; fuit decisum quod non Franch. dec.
431. de qua meminit Rouit. in pragm. 1.
de suspic. Official. num. 7. vbi refert con-
simile fuisse in alia causa decisum Tapia
in pragm. 23. de offic. S. C. situata in tit.
de suspic. Official. incip. ad tollendas nu.
8. Muscatel. in pract. S. C. lib. 2. p. 3. glo.
fuerint nu. 9. Riccius in collect. decif. 83.
& 186.
- Restitutio in integrum, an detur minori ad-**
uersus appellationem non prosequutam
à tutore, etiam si soluendo esset tutor, &
re vera esset laesus; fuit decisum quod sic
Fraoch. dec. 473. Muscatel. in pract. S. C.
lib. 2. p. 3. glos. fuerint nu. 33.
- Retentio pro expensis, & meliorationibus**
an competat aliquidatoribus, siue colonis
pro re quam colunt, & sic vditioni pro-
ximè fuerit, fuit decisum in S. C. licere
retinere pro expensis, & pro alijs petitis
Fab. de Anna in conf. 43. in facto verum
est num. 20. & maxime si meliorationes
apparerent ex rei euidentia, tunc pariter
liceret retinere, vt alias fuit iudicatum
in S. C. refert ibidem Anoa num. 16. vbi
allegat eius genitorem in addit. ad Ca-
pyc. dec. 17.
- Retentio an competat creditori habitanti**
in domo conductā à debitore pro eius
credito, in occurrenti casu Instrumentum
non erat liquidum vnde executionem
non habebat paratam, & promissio erat
facta cuidam defuncto cuius hæres erat
nouissimus conductor; fuit decisum reten-
tionem ipsam non militare, & proinde
condemnandum esse ad extractandam,
& dimittendum domum vacuum, Gram.
dec. 58.
- Retentio, vel compensatio an detur contra**
dotem, & interesse ipsius, fuit decisum
quoad dotem compensatio, nec reten-
tio obstabit, quo vero ad interesse ip-
sius, fuit decisum quod superederetur
in executione sententiæ Franchis
decif. 642.
- Retentio dotis an competat vxori mortuo**
viro, si fuerit tutrix relicta ob quod obli-
gauit se ad reddendum computum, ad-
hunc non dum dato computi rationum
tutelæ; fuit decisum quod sic in Sacri
C. iuxta opinionem Negulanz. de pigno
in

In 1. membr. 5. p. 11. col. vers. 10. circa ef-
fectum contra opinionem Socci. conf. 180
vt refert Gram. in cons. ciuil. 114. redem-
ptoris gentium nu. 11.

Reuelare requens machinationem contra
republicam, an debeat puniri poena
mortis, vel alia extra ordinem, quia nul-
la lex mundi dicit esse poenam mortis pu-
niendum non reuelantem, ideo poena
extraordinaria puniri debet, & ita in con-
tingenti facto fuit obseruatum Neap. qui
postea fuit liberatus refert, Affl. in cap. 1
§. praterea ducatus col. 1. quz sit prim.
caus. benef. amitt. quem citat Farinacc.
in tit. de Indit. & tortur. q. 5. nu. 73.

Reuifio caufz an fieri poffit lata fententia
per Sacr. Conf. que habet exequutionem
paratam, & reuideri nequit nifi facta exe-
quutione prius ita vt peti poffit à con-
demnato, & carcerato ob diffufionem
factam vbi exequutio realis non potuit
in bonis fieri non inuentis; fuit decifum
effe procedendum ad reuifionem debi-
tore exiftente carcerato, tanquam fi exe-
quutio effet facta, & fic fuit proceffum.
Capyc. decifio. 169. Vrfill. decifio. 231.
num. 4.

Reuocatio alienationis feudi vigore Con-
fist. Regni, an competat Domino fi alie-
natio non voluntariè, fed fub hafta
virtute fententiz fieret, fuit decifum
quod exequatur, & reperto emptore
præuio Regio Affenfu liberetur, & cum
fuiffet reclamatum fuit in Collaterali
Confilio confirmatum, quod fuit ob-
feruatum in multis alijs caufis, & ita
non militat reuocatio ipfa. Anna in Con-
fist. Confutationem diuæ memoriæ
num. 232.

Reuocatio alienationis feudi an fpectet ad
vilem Dominum, vel ad directum iuxta
Confist. Regni; fuit decifum fpectare
ad vtilem Dominum, & ita emptor cum
nullum haberet dominium, reuocare
non poterat, & ita fuit in S. C. decifum.
Anna in confist. constitutionem diuæ me-
moriz nu. 240.

Reuocatio alienationum feudorum à testa-
tore factarum etiam pro refitutione do-
mum, & antefati obtempta per heredem

an noceat vxori defuncti impetranti af-
fenfum, post mortem viri, & post reuoca-
tionem post mortem; fuit decifum quod
talis hæres non poffit reuocare obliga-
nem bonorum feudalium pro dote Af-
fist. decif. 111. à num. 1. ad 14. Anna al-
legat. 66. num. 5. & in confist. constitutio-
nem diuæ memoriæ num. 135. & 240.
Lanz. in conf. 18. num. 2. Reg. de Ponte
conf. 10. num. 26. & in tract. de Potest.
Proreg. tit. 6. §. 1. num. 2. Bertazol. in
tract. clauful. in clauful. 7. glos. 19. sub
num 19. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan.
42. par. 1. num. 23. Reg. de Ponte decif.
6. num. 4. Paris conf. 18. volum. 1. &
conf. 14.

Reuocatio alienationis feudi iuxta Confist.
Regni, an fieri poffit pro dote obligati;
fuit decifum quod non, fed ex particula-
ri dotis priuilegio tantum fecus in ante-
fati Frecc. de Subfeud. lib. 2. in 1. au-
thorit. verficul. pluribus autem modis
num. 22.

Reuocatio alienationis feudi vigore Con-
fist. Regni absque affenfu impunè per-
mitti, licet videatur venditori, an exten-
datur etiam ad eumentem ita vt is vendi-
tionem infringere poffit; concludit An-
na in confist. constitutionem diuæ memo-
riz num. 255. quod non, licet contra-
eum, & alios id tenentes phuries fit ludi-
catum Ioan. Franc. Capiblane. in pragm.
4. num. 55. de Baron. quod etiam fatetur
Ioan. Thom. de Marinis in tract. de ge-
ner. & qual. feud. in tit. 2. de fend. ex
pacto, & prouid. antiq. siue pater. in 2. p.
incip. constitutio Regni nu. 13. vbi plura
& ita decifum.

Reuocatio alienationis feudi iuxta Confist.
Regni, an militet quando feudatarius in
fraudem verfatus effet, & dolose fe gef-
fiffet, fuit iudicatum nullam rationem
effe habendam de tali reuocatione,
Frecc. de Subfeud. lib. 2. in quæst. Incip.
à Regnicolis num. 17. 18. in 3. limitat.
eum citat Regens de Ponte decifione
6. num. 8.

Reuocatio iuxta confist. Regni constitutio-
nem diuæ memoriæ, an militet fi feudum
fuerit à creditore exequutum in fubfi-
dium

dium bonorum burgenſatorum, & venditum vt moris eſt in Sac. Conf. & liberatum plus offerret impetrato Regio Aſſenſu ad quod Princeps facilius aſſentit, fuit in Sac. Conf. deciuſ non obſtante reuocatione facta venditio feudi valeat, & præſtitus fuit Regius Aſſenſus Frecc. de Subfeud. lib. 2. in prima auth. verſicul. pluribus autem modis num. 8. vſque ad 15.

Reuocatio facta per alienantem rem reddititiam feudo vigore Conſtit. Regni an militet, quemadmodum in alienante rem feudalem lure proprio; concluditur quod non contra opinionem And. quod iſti tales alienantes ſine conſenſu Domini, & habentes iſtas res particulares reddititias feudo, & quæ ſoluunt collectas non poſſunt lure proprio reuocari, licet contraſtus ſit nullus tanquam factus ſine conſenſu Domini, & ſi reuocarent nõ valet reuocatio, imò Dominus reuocabit, & ita viduiſe per ſapientes Regni fuiſſe Iudicatum, & obſeruatum ſtatetur Aſſiſt. in cap. 1. in 12. not. num. 18. de prohib. feud. alien. per Feder.

Reuocatio iuxta Conſtit. Regni, an fieri poſſit de contraſtu ceſſionis feudi deinde venditi ſubhaſta ad Inſtantiam creditorum cedentis quaſi per reuocationem antecedentis ceſſionis reuocetur venditio conſequens, actentoque aſſenſu de ſuper præſtito, & expedito in forma Can cellariz licet non regiſtrato lapſu tamen tempore regiſtrationis concurrente deſcriptione in cedulario ad hanc vim regiſtrationis præſumentis, concluditur in fauorem cedentis vt citra eius intereſſe poſſit reuocare contra ceſſionarios, tamẽ fuit Iudicatum in fauorem Ceſſionarij Lanar. conf. 82. & Reg. de Ponte conf. 5. deciſionem aſſert Rouit. in pragm. 1. de fide Inſtrum. num. 2. in fine refert in dicta cauſa fuiſſe deciſum vt tunc diſpenſatio huiusmodi ſuum ſortiatuſ effectum, quando re integra fuerit obſenta citra præiudiciuſ Iurium alieni, & Regij Fiſci.

Reuocatio alienationis fruſtuuſ feudi an competat venditori iuxta Conſtit. Re-

gni; fuit Iudicatum in Mag. Cur. Vic. ceſſare reuocationem Vrſill. deciſ. 265. nu. 73. in fine.

Reuocatio vigore Conſtit. Regni quæ locuſ vendicat in feudis, an locum habeat in officijs actenta promiſſione facta per aliquem per Albaranum de cedendo officiuſ Magiſtri Rationalis vel alterius, at non obſtantibus illis reuocationibus factis per promiſſores teneantur ad obſeruantiam; concluditur quod ſic, & ita ceſſat in prædictis diſpoſitio d. conſtit. & ita fuit Iudicatum in Sac. Conf. in cauſa contingenti vt refert Franc. de Amicis in cap. 1. de his qui feud. dar. poſſ. §. ex hoc etiam fonte in fine fol. 75. quod etiam fuit deciſum in Regia Camera Summarie in cauſa illius de Sadeulis vt non detur reuocatio in officijs ſicut audiui, & nouiſſimẽ Reg. de Ponte in deciſ. 28. num. 29. referens deciſionem prædictam de Sadeulis cum Ioanne Antonio Grimaldo annuit fuiſſe deciſum cum maxima altercatione & votorum diſparitate.

Reuocatio alienationis feudi factæ an debeatur eſſe verbalis, vel realis præuia oblatione recepti; fuit Iudicatum in Sac. C. quod ſufficiat reuocatio verbalis, & quod non requiratur aliqua oblatio Dio med. Maricon. in addit. ad conſtit. conſtitutionem diuæ memoriæ incip. an autem ſi petatur.

Reuocatio alienationis vigore Conſtit. Regni conſtit. diuæ memoriæ an pendente impetratione aſſenſus fieri poſſit; fuit deciſum quod non Io. Aloyſ. Mormil. in ſuis ſingul. in d. Conſt. nu. 4.

Renocari an liceat venditori feudi iuxta Conſtit. Regni ſi in aſſenſu adeſſet clauſula quod infra certum tempus Iuramentum aſſecurationis præſtetur alias aſſenſus habeatur pro non præſtito, an illo infra tempus præfixum non dato, contraſtus ſit nullus ob deſectum aſſenſus, concluditur quod ſic, & ita fuit deciſum in Sac. Conf. Reg. de Ponte conf. 68. fuit in hac cauſa ubi in fine ponit deciſionẽ, & poſtmodum audiui de Menſe Ianuarij 1600. referente Conſiliario Gizzarello facta relatione in Collaterali Conſilio fuiſſe

fuit confirmatam sententiam, & impostum perpetuum silentium Viuius dec. 405. num. 19. Alex. Raud. decif. Pisan. 37 num. 16.

Reus delatus in causa delationis siue esset causa criminalis, siue civilis dummodo tractetur de pœna pecuniaria, vel de priuatione bonorum in totum, vel in partem, semper tenetur edere Instrumenta, & alias scripturas ad fundandam intentionem delatoris, sed si agatur de delicto ad effectum puniendi in corpore tunc non tenetur, & secundum ea fuit Iudicatum in S. Collaterali Consilio Neapolitano inquit Io. Bolognet. in l. 2. nu. 46. vers. & ideo reus C. de eden.

Reus conuentus in Iudicio actione reali, si negauerit se possidere nomine proprio, sed alieno, & demum conuictus se proprio nomine possidere, an possessione priuetur iuxta l. fin. ff. de rei iud. conclusitur quod sic, & licet in prima instantia reus conuentus in Sacr. Conf. negasset se proprio nomine possidere, fuit absolutus tamen in causa reclamationis producto Instrumento suæ possessionis possessione ab ipso ablata ex mendacio, & in aduocem translati Afflicti. decisione 18. Alcan. Clement. de patria potest. effect. 5. num. 11. Riccius Collectan. decisio. 210.

Reus principalis debitor non tamen citatus habens beneficium præuentionis an possit opponere tale beneficium in fauorem suorum fideiussores qui fuerant citati super tenore Instrumenti; fuit per Sacr. Conf. decifum quod non, ex quo prædicti fideiussores erant in solidum obligati, & sic tanquam principales citati, bene tamen si prædicti fideiussores personaliter comparuissent, prout fuerant citati, & beneficium eorum principali competens allegassent, forsan secus fuisset Ioannes Berard. Muscatell. in pract. Sacr. Conf. p. 4. verbo petendo nu. 13.

Rex in concessione privilegij, an possit ligare successorem in Regno, & concluditur quod sic, & ita Iudicatum fuit in Regno Siciliæ Capyc. decif. 121. à nu. 1.

ad 6. Georg. allegat. 46. num. 18.

Ripa existens in medio duarum terrarum scilicet inferioris, & superioris ob quod ex lure consuetudinario spectat ad Dominum Terræ superioris, si fuerit per Dominum Inferioris terræ probata possessio absque titulo, an sufficiat ut ripa applicetur eius Dominio, fuit decifum, quod non obstante possessione probata viginti annorum per Dominum terræ inferioris condemnatur ipse ad restituendam ripam Domino terræ superioris vigore consuetudinis, quia non probauit per Instrumentum, vel per terminos finales, bene tamen fuit dictum, quod si talis possessio fuisset longissima tantis temporis in cuius contrarium memoria hominum non extitit tunc haberetur ut constitutum, & eo casu non esset opus allegare rituum Afflicti. decif. 239. & ibi Vrsill. num. 4. refert deinde fuisse idem decifum ut ripa sic existens sit Domini terræ superioris.

Ritus Magnæ Curiae Vicariæ an obseruari debeant in Sacr. Conf. concluditur quod non ex quo dicti ritus fuerunt editi pro ipsa Mag. Cur. quæ repræsentat Curiam Iustitiarum, & Vicarij Regis, ideo non faciunt ius seu obseruantiam in alio Tribunali maiori Regis, ut tradit Frecc. in tract. de præsent. Instrum. par. 13. num. 8. & ibi num. 9. subdit vidisse Sacr. Conf. non obseruare Ritus eo quia contradicunt Iuri communi, quamuis faciant Ius commune in Regno inquit Præf. de Franch. dec. 148. num. 3. sunt tandem ipsi Ritus M. C. obseruandi per Officiales inferiores idem dec. 143. nu. 7.

Idem dicendum est de Constitutionibus Regni, quæ per Sacr. Conf. obseruantur quando ei videbitur, ceterum si exorbitantiam Iuris amplederentur, non obseruarentur ex quo Sacr. Conf. repræsentat personam Regis exemplum patet in const. diuorum, ubi Afflicti sub nu. 2. vers. sic. & sic expressè id singulariter ponderat quem citat Barius in annotat. ad eundem Afflicti in poem. 5. præsentis igitur lit. A. vers. nam Sacr. Reg. Conf. non est subdium constitutionibus tanquam

Re-

Regem representans, & in ritibus patet exemplum in prosecutione appellationis, vt procedatur sine libello, & litis contestatione ex quo incipit ab Apertura processus iuxta Ritum Mag. Cur. Vic. quod quidem non solum in Mag. Cur. Vic. quam in Sacr. Conf. obseruatur Afflict. in constit. appellationum post num. 32. alia autem decisi, patet supra eo. verbo petitio restitutionis vbi per S. Conf. fuit obseruatus Ritus Mag. Cur. V. 296. Rustico an comparat ius congrui in Ciuitate Neapolitana contra Ciuem Neapolitanum; fuit decisi competere Franch. dec. 337.

S

SACRILEGVS auferens rem sacram de sacro; quae poena puniendus sit, fuit decisi esse puniendum poena vltimi supplicij, & ita teste Foller. in fragmen. eius praxis num. 47. meminit Iul. Clar. in S. sacrillegij num. 4. & alias in facti contingencia vidit obseruari Nunt. Tartagl. in Margar. Fisci cap. 7. num. 9. vt Iudex secularis possit cognoscere de laico in hoc crimine Muscatell. in pract. crim. tit. de sacrileg. nu. 19. Peguera in dec. Catalon. 24. nu. 17. in fine.

Sacrum Regium Consilium an possit procedere criminaliter contra Inquisitos pendente lite super remissione inter duos Dominos, de quorum Iurisdictione tractatur; fuit in facto decisi litigantibus duobus Baronibus super remissione carceratorum esse procedendum in Sacr. Conf. ne carcerati longo tempore defatigentur donec articulus Iurisdictionis Territorij fuerit decisi à quo decreto dum esset reclamatum, fuit iterum per Sacr. Conf. confirmatum, per quod fuit processum ad dationem defensionis dictis Inquisitis, quia licet causae criminales sint remittendae ad Mag. Cur. Vic. tamen id cessare videtur, quando ex contingenti causa aliud S. C. videbitur, Carol. Tapia in adnotat. ad pragn. Primam

incip. licet vt vniuersalis, vbi de del. agi oportet. nu. 13. & 14.

Salaria interdicta illa, quae debentur militibus vulgo intertentis, quibus à Rege interea aliqua pensio datur, quousque illis aequa remuneratio datur, vnde intertentum nomen sumperunt, quasi interim, & medio quodam tempore ea mercede honorari, qui si postea militauerint, aut alij cuius muneris occupati fuerint, vnde stipendia mereantur, mercedem illam medio vacationis tempore ipsis dari non amplius habent, at si aequa illis remuneratio in litteris intertentimenti promissa dabitur, nulla de intertentimento habita mentione, adhuc ipsis procedunt praedicta salaria, idque per Reg. Cam. in controuersiam ludicatum fuit decretum quod, vt pro personarum, seruitiorumque, & causae qualitate Principem consultum eatur inquit Mutius Surgens in annotat. ad opus eius fratris de Neap. Illustr. in cap. 22. sub num. 12. fol. 370. verificat. alterum emeritorum &c. subdens initius agi cum istis, quibus moratoria illa merces persoluitur, vt cumque impediti fuerint, ea enim quae ipsis elargitur, impena ob seruitia iam trahitur in vim Contractus, quod secus est in stipendio, quod in huiusmodi euenibus amittitur. Salarium soluendum Vassallis Domino seruiantibus cum animalibus iuxta pragn. I an soluendum sit integrum, si deseruerint cum animalibus magnis, sicut quando cum paruis, fuit decisi esse integrum soluendum siue animalia essent parua, siue magna Franch. dec. 152. Capiblan. in pragn. 16. num. 28. de Baron. addit huic decisi declarationem factam per S. Conf. in causa Vniuersitatis Biccari cum Barone, quod salarium sit praestandum tam pro bestijs Asininis, quam pro magnis, dummodo non portent minorem quantitatem duorum tumulorum frumeti, vel duorum cum dimidio hordei, & idem in dicta pragn. num. 19. ait fuisse decisi inter Vniuersitatem Vallis Vitulani, cum Barone quod quando bestia onerata rediret ad instantiam Baronis, tunc alia erit consideratio, vt sit soluendum

Sum salarium accessus, & recessus Rom. in pragm. 1. de salar. cor. qui mitt. pro serui. nu. 2.

Salarium an debeatur hæredibus tutoris, si à principio administrationis per ludicem non fuerit constitutum, nec petitur per Tutorem, fuit decum, quod non Franch. dec. 122. Viuius dec. 40. nu. 4. Riccius in collect. dec. 179.

Salarium Vassallis debitum à Barone intelligendum erit tam pro accessu, quam pro recessu, & ita fuit iudicatum Campagn. in Cap. Regni Grauatina post num. 38. in addit.

Salarium consuetum, & solitum dari alicui Officiali Baronis, si deinde alius Officialis in eadem terra imponeretur per aliū Baronem habentem cognitionem civilem per sententiam, an sit diuidendum inter eos, & quid de habitatione domus Vniuersitatis, fuit decum, quod salariū amideretur inter eos, & quod domus Vniuersitatis deferuiat Capitaneos in cel animalibus, & fortilitium poterat deferui re Capitaneo in Ciniibus, Capyc. decif. 127. à nu. 20. vsque ad 21.

Salarium integrum an debeatur Officiali, qui pro certo tempore non seruiuit impeditus ob tumultum Ciuitatis, nec alibi ubi Princeps erat, se contulerat, ponuntur quatuor limitationes, vt debeatur integrum salarium, tamen in facto contingenti ex rescripto Cæsare Maiestatis fuit mandatum integrum deberi, Capyc. decif. 125.

Salarium, vicum, & vestitum an debeat habere balius de baliaru de bonis pupilli, concluditur, quod sic per const. Comitibus, & ita in facto contingenti fuit seruatum in baliatico Comitibus Domini Ioan. Baptiste Caraccioli Capyc. l. Imperialē. S. præterea ducatus ver. quantum notandum fol. 51. de prohib. feud. alien. per Feder.

Salarium debitum à Barone Vassallis pro seruitijs iniunctis, an debeatur pro rata temporis si de mane seruitia fuerint iniuncta, & de vespere fuerint dimissa, fuit prouisum, quod semper dies cepta habeatur pro completa, cum non steterit

per Vassallos, & hoc fuit decum in pluribus causis relatis per Capiblan. in pragm. 16. nu. 37. & 38. de Baron.

Salarium an teneatur soluere Baro omnibus illis, quibus fuit præceptum seruitiū, qui quidem omnes stabāt accincti, & postea vnum de mane eligebat, & reliquos dimittebat, fuit decum, quod necessarij tantum teneantur per diem ante seruitia alias monitis teneantur soluere diem Io. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 38. de Baron.

Salarium integrum an debeatur pro animalibus à Vassallis Baroni locatis si ipsimet Vassalli non accederent insimul cum animalibus ad conducendum eas, fuit prouisum, quod pro quolibet animali salarium soluere, dummodo adesset homo, qui curam habeat conducendi bestias ad seruitium, ad quod mittuntur, alias soluatur medietas salarij Io. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 45. de Baron.

Salarium debitum à Barone Vassallis, quando cum animalibus mittuntur hinc inde quia ibi expediri statim non possunt, morantur per aliquos dies, & Baro intendit soluere etiam pro illis diebus ad rationem Pragmaticæ, fuit decum, quod si post seruitium morarentur in aliquo loco causa Baronis, quod pro illis diebus salarium soluatur prout inter ciues, & non secundum taxam Pragmaticæ, Io. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 46. de Baron.

Salarium debitum per Baronem Vassallis pro seruitijs præstis soluedum erit, hoc est medietas in accessu, & altera medietas in recessu, & ita fuit decum in Sac. Conf. in facto in duobus casibus, Ioan. Franc. Capiblan. in pragm. 16. num. 52. de Baron.

Salarium integrum an debeatur Officiali totius anni, licet non seruiuit, si fuerit amotus à seruitio culpa Vniuersitatis, vel Ciuium, si postea fuerit liberatus, fuit decum, quod sic in S. C. refert Ioan. Iacob. Masullus in addit. ad Capyc. decif. 125. nu. 2. in fine.

Salarium an debeatur Legatis missis ad Regem licentia à Ciuitate petita, & sine iusta causa denegata à Protege, fuit decum

cifum in Collaterali Confilio deberi, Reges de Pore in tra. de Potest. Proreg. tit. 2. de abundant. Ciuit. §. 7. n. 8. 9. & 10 Salarium, siue Eleemofina an debeatur per Vniuerfitates Prædicatoribus, & prima facie videbatur dicēdū q̄ nō quia cū prædicario includatur in diuinis gl. in Clem. 1. de foro compet. vers. ad diuina vende re, & emere res diuinas eſſet ſimonia, quæ nil aliud eſt, niſi ſtudioſa voluntas emendi, & vendendi ſpiritualia gloſ. in cap. ſiquis verſ. per tricenium de Simon. ſed totum eſt oppoſitum, nam in caſu prædicto & alijs non conſiderantur niſi operæ, & labores, & ob labores ſalaria, & eleemofinæ erogantur Prædicatoribus. labor enim non debet eſſe ſine mercede gloſ. in cap. vltimo 7. quæſt. 1. vbi citat verſum, *optat præmia quiſquē labor, & facit illud Apoſtoliſ, qui altari ſeruiſ, de altari viuere debet cap. cum ſecundum de præben. vbi gloſ. verb. repelli inquit ad quem ſpectat onus, & emolumentum & hinc eſt quod ſacerdos poteſt pro pecunia celebrare gloſ. in cap. ſignificatum de præben. quia ſic operas ſuas videtur locare vbi Abb. Felyn. & cæteri, & in c. Iudices verſ. in ſumptuum 1. quæſt. 1. & hinc eſt, quod Vniuerſitates ſolent dare ſalaria, & eleemofinas Prædicatoribus, & per Rationales in redditione computorum admittuntur inquit Montanar. in pragm. 1. num. 10. de adminiſtr. Vniuerſ. & de hoc extant plures deciſiones Thoſ. per Maynard. 34. cum ſequent. lib. 1. & recordor annis elapſis fuiſſe condemnatam Vniuerſitatem Sueſſe referente quondā Octauiano Caſare Regio Conſiliario ad ſoluendam conſuetam eleemofinam cuidam Prædicatori Dominicanæ familiæ pœnes de Cioſſo Aſſor. Mag. imò per Regium Collaterale Conſilium fuiſſe prouiſiones expeditas in fauorem Prædicatoris Ordinis Minorum Sancti Franciſci contra Vniuerſitatem Caſtri Maris de Scabia pro ſolutione eleemofinæ Ioannes Baptiſta de Thoro l. c.*

Salarium an debeatur Tutori patrocinanti in cauſis pupilli, licet à principio non fuerit taxatum, fuiſſe deciſum per Sac.

Conſ. deberi, Vincent. de Franch. deciſ. 122. nu. 4.

Salarium an debeatur Aduocato, qui in cauſis non aliter laborauit, ſed factō ſui clientis non valuit aduocare, tex. eſt apertus in l. qui operas ff. loc. & cond. vbi Bart. Bald. & cæteri Doct. vbi clariſſimè probatur, quod locator operarum debet habere mercedem totius temporis, ſi per eum non fiat, & hoc idem in Aduocato, & l. fin. C. de cond. ob cauſ. vbi Salyc. Bald. Ang. & reliqui moti auctoritate gloſ. ibi ſuper verbo per eos formalia, verba proferentis, ſecus ſi per caſum, vel clientulum ſteterit, ad quod allegat multa lura concordantia, exempla oſtendit Affli. ſingulariter in Conſ. hac edicta. li num. 5. vbi tradit, quod ſi Aduocatus promiſerit per vnum annū ſub ſalario cōuento ſingulis quatuor menſibus, & Cliptulus eo anno nulla cauſam habuit adhuc ei deberetur ſalarium, & ſubdit num. 6. idem eſſe ſi per infirmitem per Aduocatum non ſteſſet, ſimiliter ſi per Clientulum ſteſſet non ſe iuari aduocatione, quapropter elapſis annis dum fuiſſet vti Aduocatus cauſarum Bāci incurabiliū V. l. D. Fabius de Falco eximius l. c. meus Patruus recolendæ memoriæ, cuius anima requieſcat in eterna luce, & ſteſſet per Deputatos eum in cauſis non conuocare, fuerunt condēnati ad integrum ſalarium ſtatutum in Albarano referente Regio Conſiliario Felice de Ianuario cuiſdem Banci Commiſſario delegato pœnes Figliolam Aſſorum Mag. ſi rectè recordor in cauſa habita cum Scipione Turbulo, & alijs ſoc. Baptiſta de Thoro.

Satiſſimè an compellatur Reus conuentus in actione perſonali, donec demonſtrauerit ſe poſſidere immobilia in Regno, fuiſſe deciſum, quod ſic, Affli. & deciſ. 109. Campanil. Ad Oliuam in Ritu Curie Archiepiſcop. Neapol. 15. poſt num. 9. Muſcarell. in praxi Sac. Conſ. part. 3. gloſ. expenſis num. 18. Maxill. in Conſue. Bari Rubr. de dilation. S. Reus conuentus num. 17.

Satiſſimè debiti an præſumatur ſi Inſtrumen-

mentum reperiat in posse debitoris nõ cancellari, vel cancellati ita, vt non possit amplius debitor molestari, fuit decifum reum esse absoluedum Franch. decifio. 361.

Saluaguardiz quamvis ordinariè expediti debeant ad instantiam vxorum, vel filiorum pro debitis maritorum, vel patrum, ne turbentur in eorum bonis attramen non sic faciliter sunt expediendæ ob malitiam debitorum, qui, vt creditores fraudulent, vxores, aut filios, & alios supponunt, Franch. dec. 256.

Saluus conductus an possit allegari per Procuratorem, vel per principalem; fuit decifum etiam per Procuratorem posse allegari, Vrsill. dec. 189. nu. 18.

Scripturæ hæreditariæ an debeant esse pœnes hæredem, vel usufructuarium; fuit decifum esse debere pœnes hæredem, Franch. dec. 386.

Scriptura verificata per testes deponentes habere notitiam manus scribentis, vel tractus litterarum an probet; fuit decifum, quod non Gram. dec. 84. Berard. Pand. de præsent. Instrum. p. 1. nu. 53.

Scripturæ quæ præsentari debent aduersus liquidationem Instrumeti Curia pro Tribunali sedente iuxta formam Regiæ Pragmaticæ per Reum, si per Actorem præsentarentur aliæ Actuarijs non aliter Curia pro Tribunali sedente, an reijci debeant; fuit decifum quod sic, Franch. decif. 420. Ioan. Paul. Galket. in præf. Instrum. 3. partis primæ num. 9. Rouit. in prag. cum nuper de Instrum. liquid. nu. 3. Riccius in collect. dec. 152.

Scriptura Regiæ Cancellariæ an possit probari per testes, & si concludatur posse per testes probari, dummodo testes sint periti, vt cognoscant si litteræ essent falsæ, & si haberent notam manum Secretarij Regis, sigillum Regis, & deponerent quod illæ litteræ erant sine vicio, non cancellatæ, nec abolitæ, ac etiam de tempore ipsarum, loco, & tempore, quibus cessantibus nulla ratio erit habenda de testibus prout in occurrenti casu fuerant examinati testes singulares, ex quo vnus vicebat vidisse litteras clausas, alius aper-

tas, vnus in vno loco, alius in alio loco; præterea non reperiebantur in registro; nec fuerat examinatus secretarius, vnde per Sac. Conf. non fuit habita ratio de prædictis, sed per definitum sententiam fuit condemnatus conuentus ad restituendam possessionem Terræ Actori spoliato per cum Affl. dec. 302.

Scriptura originalis procurationis facta Neapoli per Notarium Neapoli. de voluntate alicuius principalis constitutentis Procuratorem degentem extra Regnum in Insula Siciliæ, si fuerit in eodem Regno præsentata, & inde facta fide per alium Notarium existentem in dicto Regno fuisse præsentatam ibidem concurrentibus omnibus requisitis, cuius copia authentica Neapoli, dum esset transmissa, & in vno processu præsentata, & in alio processu illius copia, an actor teneatur copiam illic originaliter, & authenticam præsentatam in alio processu præsentare, dato quod talis constituto Procuratoris fuerint tacite per conuentum approbata, dum fuerint multæ pecuniarum quantitates diuersis temporibus dicto Procuratori solutæ per conuentum, & licet circa istam materiam aliqua notatu digna examinet Franch. decif. 490. tamen referente Regio Consiliario Didaco Lopez iunctis aulis fuit decifum die 26. Ianuarij 1611. esse procedendum ad vltiora oppositis non obstantibus in causa Comitissæ Castri cum Duce Attri pœnes Figliolam, & postmodum decretum confirmatum in reclamatione die 8. Februarij eiusdem anni, Io. Baptistæ de Thoro I.C. Neap.

Secundogenitus, cui à fratre Primogenito datur vita, & militia iuxta feudi qualitatem; an teneatur seruire cum armis, & equis, sumptibus suis, vel fratri Primogeniti, concluditur ex multis rationibus nõ teneri sumptibus suis seruire cum armis & equis, & ita alias fuisse iudicatum tradit Affl. in Const. Comitibus sub num. 6. ver. Tertio dicit hic glos. vbi nu. 9. in fine ponit decif.

Secundogenitus an teneatur contribuere in adha, fuit decifum in Regia Camera

Sum.

Summariz quod non, Camill. Salern. in Consuet. quod si aliquis incip. an secundogenitus fol. 218. & ante ipsum aliam similem decisionem affert Capyc. in inest. feud. ver. feuda adhoant. vers. & fra tres qui de feudo fol. 29.

Secundogenitus an praeuia electione vitæ, & militiam, vel portionem feudi petere possit ad Primogenito non tantum de iure communi, quantum etiam de iure Const. Regoi in feudis à patre emptis, vel nouiter quæsitis, per quem filius poterit stipulari, & acquiri, siue esset in potestate, siue non, si viueretur iure Francorum; fuit decifum quod sic, licet autor nesciat ad quam diaumerationem fuerit taxata quantitas prætij conferenda Sigismund. Löffred. in Paraphr. feud. cap. Imperialem §. præterea ducatus colum. 20. vers. & ad id quod dicitur vsquæ ad vers. & pro hac parte affirmatiua de prohibet. feud. alien. per Feder.

Secundogenitus an possit reuocare castra alienata, an si per Primogenitum fuerint alienata existentem in Clericaru ex hæreditate Patris remanfa dilatarando allegare Clericatum Primogeniti; fuerunt absoluti emptores per Sacr. Conf. ex quo statim secundogenitus debet petere investituram, & cōseruationem feudi Frac. de Amicis in cap. 1. de ijs. qui feud. dar. poss. §. & veniendo ad primam col. 8. vers. sic. & hæc notetis, quia habui de facto fol. 138.

Sedere in parlamentis, seu publicis committijs an debeant Balij, & Tutores Titulorum minorum in loco eorum principalem, fuit in Regio Collaterali Consilio determinatum, quod succedente casu altercationis Balij non præcederēt, nec tenerent locum Principalis Reg. de Ponte decif. 15. in parlamento vbi num. 9. ponit decisionem Riccius in Collect. decif. 674.

Senatus, seu Consilium an possit recusari, vt suspectus, vel suspectum; concluditur quod non, & ira fuit bis obseruatum in Sacr. Reg. Conf. refert Viuius in Sylva comm. opin. in opinione 867. suspecti n. 3. vide infra eo. verbo suspicio generalis

Senex absens citatus super tenore Instru- menti in Mag. Cur. Vic. an offerendo se paratum respondere in partibus sit audiendus, vel procedendum in M.C.V. fuit per S.C. reuocatum bannum, & contumacia, & declaratum, quod dicatur Senex ab annis quinquaginta vsque ad septuaginta, Grammat. in ritu 29. Mag. Cur. Vic. incip. Item si aliquis, vel aliqua num. 4. fol. 157. Iul. Clar. in lib. 5. sent. §. fin. q. 34. num. 4.

Seni decrepito, & fatuo an competat fori electio, fuit decifum quod sic in S.C. ad relationem M.C.V. refert Masull. in addit. ad Capy. dec. 160. nu. 1.

Seni an competat beneficium tamquam personæ miserabili, sicut pupillis, & alijs, fuit decifum non competere attenta qualitate personæ, quæ erat sapiens, & sagax Franch. dec. 608.

Sententia lata contra laicum, an si res peruenierit ad Clericum vitio litigiosi possit exequi per Iudicem laicum, vel sit necesse adire Iudicem Ecclesiasticum; fuit decifum quod concernentia executioni sententiæ prædictæ remittantur ad Iudicem Ecclesiasticum competentem, Franch. decifione 545. Andr. Molfesius in comment. ad Consuetu. Neapol. par. 2. quæst. 8. num. 32. Riccius Collect. decifio. 342.

Sententia S.C. lata perempta instantia, an sit valida, fuit dictum, quod sic, Franch. decif. 643.

Sententia lata, in qua bona ratio non fuit assignata, an confirmanda sit ex alia ratione, vel reformanda, & quid si fuerit falsa causa, ponitur prædicta per Franch. decif. 664. nam si sumus in ciuilibus ratio numquam allegatur, & ideo quando sunt conformes inducitur perpetuum silentium, & sententiæ quando proferuntur vel absolutoriae, vel condemnatoriae, tunc dicitur in S.C. absoluius, vel condemnatus, & postea si cōfirmatur, dicitur bene iudicatum, & malè reclamatum in reclamatione quando sunt aliqua de nouo deducta dicitur stantibus de nouo deductis, vt ibi num. 14. in criminalibus, quando sunt conformes executioni de

- mandantur, sed quid si sententia M.C.V. condemnauerit aliquem, sed modicè, tamen interposita appellatione inquisitus fuit tortus, & per S. C. fuit de nouo condemnatus ad poenam statutam per M. C. an dicantur conformes, vel noua sententia; fuit prouisum, quod sententia ipsæ executioni mandarentur.
- Sententia S. C. an executioni demandari debeat, si ab ea fuerit reclamatum prætextu decreti denegantis restitutionem in integrum aduersus eam, fuit decifum, quod sic, Franch. decif. 702.
- Sententia M. C. V. si contineret summam, ducatorum centquinquaginta nec plus nec minus, an debeat executioni demandari; fuit decifum, quod sic, Franch. decif. 703. Riccius in Collect. decif. 168. & 182.
- Sententia M. C. V. imponens poenam capitalem tantum, & per S. C. confirmata, addito per ipsum & ad interesse partis an debeat executioni demandari uti conformis; vel non uti difformis fuit decifum, quod sic, nec difformis iudicari debeat ex additamento partis interesse cui ab eis appellari, seu reclamari posset, Franch. dec. 510. post nu. 16. Baiardus ad Clarum §. fin. q. 95. nu. 3. Capiblan. in prag. 16. nu. 29. de Baron.
- Sententia lata contra Procuratorem concurrentem non confitit de mandato in actis, quamuis in alijs actis appareat reuocatio, an sit annullanda non obstante, quod talis reuocatio non fuerit iudici, nec parti intimata; fuit decifum, ex quo ista acta dependebant ab actis, in quibus reuocatio aderat quod suspensa executione sententiæ partes ex integro audirentur, Franch. decif. 490. Bartaglinus in addit. ad Cynum in l. non est C. de satisfando, & de tali reuocatione Procuratoris per nos acta faciendæ est videnda nouissima dec. Arago. 81. auctore Ioseph Sesse.
- Sententia forindicationis, an sit proferenda contra inquisitum citatis agnatis, & cognatis, & unus eorum comparuerit cum bullis Clericatus, & beneficij allegando inquisitum esse Clericum, fuit decifum, sententiam ipsam esse supersedendam, bullis Clericatus receptis, Franch. decif. 329. ad ornamum vide Aloyf. de Leo L. qui sub prætextu C. de sacros. Eccl. num. 14. Mastrill. dec. Sicil. 113. nu. 2.
- Sententia dictans, ut pro singulis centum animalibus pascua fumentibus debeantur duæ oues, aut Capræ si aliquis quinquaginta ex ipsis supradictis animalibus habuerit, an teneatur ad talem contributionem saltem in estimatione; fuit dictum, quod sic, Franch. dec. 228.
- Sententia lata contra duas sorores conuentas, quarum vna tempore sententiæ erat mortua, an sit nulla iudicanda; fuit in Sac. Conf. pro nulla habita, verum declarauit esse procedendum ad expeditionem causæ ex eisdem actis, & processu, Franch. decif. 245. Mastrill. decif. Sicil. 137. num. 12. Iul. Cæsar Imbrian. in tract. de repulsa par. 1. confid. 1. num. 186. Io. Franc. del Castillo dec. 60. nu. 4.
- Sententia in Regia Camera proferatur pro Reo existentibus iudicibus in pari voto in Sac. Conf. quando sunt in pari voto proferatur pro ea parte, in qua Præsidentis concurrat, si Regia Camera Sacro Consilio adiuncta sit, vel è contra quomodo sententia sit proferenda; fuit conclusum esse proferendam iuxta stylum illius Tribunalis, cui aliud Tribunal adiungitur, Franch. decif. 252. Pellic. in Consuet. Auerfæ in prælud. num. 357. Ro. uit. in pragm. 1. num. 2. de causis deciden. & nouissime idem tradit Reg. de Ponte decif. 31. num. 7. ad intellectum rex. in Linter pares ff. de re iud. in memor huius decif. ubi limitat non habere locum in fisco.
- Sententia lata super possessorio in fauorem vnius partis, & pendente appellatione alterius partis executioni demandata, si per appellationem fuerit reuocata à Iudice ad quem, & per possessorem appellatum ad superiorem, an pariter debeat executioni demandari ad instantiam alterius partis pendente appellatione primi possessoris; fuit decifum, quod sic, Franch. dec. 288. Riccius in collect. decif. 167. & 175.
- Sententia lata super possessorio in causa ap-

pellationis reuocans prædicta; an habeat executionem paratam etiam respectu fructuum pendente appellatione perceptorum, non fuit decifum, Franch. decif. 288. sed vide supra verbo executio, Riccius in collect. dec. 167.

Sententia lata contra defunctum in interdito ut possidetis, quamuis executioni demandari non debeat contra heredem iuxta decisiones antiquas S. C. tamen si hæres possideret ex persona defuncti, & non alio iure mandari debeat executioni, ut fuit decifum, Franch. decif. 199.

Sententia lata contra defunctum in interdito ut possidetis, an debeat executioni demandari contra heredem possidentem ex persona defuncti, si ab initio litis fuisset deductum petitorium, & possessorium, fuit decifum esse supersedendum, in possessorio, & expediri causam ex eisdem actis, Franch. dec. 199.

Sententia lata per Mag. Cur. Vic. continens summam ducatorum centum cum interesse, quæ exequi non potest, nec appellari ex incertitudine summæ iuxta Pragmaticam permittentem appellari à summa ducatorum 150. & si minus fuerit non poterit appellari, sed exequi, an actor ad euitandum appellationem quoad interesse renunciare possit id quod excedit summam ducatorum quinquaginta, ut possit exequi sententia, fuit dictum, quod Mag. Cur. Vic. procederet ad liquidationem, eaquæ facta reddat certum, Sac. Conf. & habita relatione postea, prouidere, Franch. decif. 141. Rouit. in Pragmatica 3. num. 4. de offic. S. C. & Tapia in prag. 1. de offic. S. C. nu. 14. refert, quod, cum quidam obtinuisset sententiā pro summa ducatorum quadraginta vna cum interesse liquidando, & actor renūciasset reo totam quantitatem interesse, S. C. iudicauit sententiam M. C. V. fore exequendam, renunciabat totum interesse, non partem, & sic erat porius declaratio sibi non competere interesse, quam reum grauare in executione, Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. gl. condemnando nu. 109. Riccius in collect. dec. 283.

Sententia Sacri Consilij in criminalibus non demandatur statim executioni, si fuerit ab ea reclamata, nisi esset conformis sententiæ Mag. Cur. Vic. Franch. decif. 139. Tapia in prag. 37. de offic. Procurat. Cæf. num. 13. in iure Regni, & in prag. 5. de offic. S. C. num. 6. ait vidisse pluries obseruari quando damnum esset irreparabile, hoc est, quod tradit etiam, in causa Ciuili Anna allega. 69. Viuius decif. 495. nu. 13. Muscatell. in praxi S. C. lib. 2. p. 1. gl. nullitatis nu. 30. & glo. sententia nu. 171.

Sententia assistentiæ executioni demandata cum cautione in forma si ab ea fuerit appellatum, & deinde reuocata, & per aliam appellationem possessoris interpositam, an debeat executioni demandari non obstante appellatione possessoris, fuit dictum quod sic, Franch. decisio. 136. Muscatell. in praxi fideius. for par. 1. modo 18. num. 14. Tapia in pragmat. 1. de assisten. num. 5. in iure Regni Viuius decif. 236. num. 8. Rouit. in prag. 2. num. 3. de appellat. idem Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. gl. condemnando nu. 114. Io. Franc. del Castil. lo dec. Sic. 42. in fine Riccius collect. decif. 175. & 459.

Sententia assistentiæ lata contra possessorē pro certa summa, an sit ad instantiam possessoris executioni demandanda, contra auctorem laudatum non tantum pro summa prædicta, quantum pro interesse fructuum non perceptorum vsque ad recuperationem rei ex prætio soluto per auctorem laudatum; fuit decifum esse contra auctorem laudatum executionem pro prætio rei prout valebat tempore cuiusmodi, & pro interesse fructuum esse absolueundum, Franch. dec. 112.

Sententia M. C. V. continens summam infra ducatos centum, si fuerit confirmata per S. C. prænia appellatione, à qua si fuerit reclamatum non audiretur appellans ulterius, & ita per S. Conf. fuit intellecta illa pragmatica Scaglioni, in Ritu 263. num. 17.

Sententia lata ad restitutionem rei petitæ vel ad pretium ipsius, an sit nulla ex eo quod

vltra

ultra petita fuerat prolata, fuit decifum, quod non, vnde ipsa erit exequutioni demandanda Grammat. decif. 19. Muscatell. in praxi Sacr. Conf. par. 1. glos. petitur no. 55. Mangrell. ad Bart. in l. si cum inter C. quando prouoc. non est neceff. dummodo non fit nullitas contra lus naturale Borgn. Caua. decif. Finizan. 19 num. 14. p. 1. & num. 21. Peregr. dec. Patauiz 97. nu. 6.

Sententia lata contra Clericum citatum, si sua potauerit interesse coram Iudice seculari, coram quo probauit se possidere nomine Ecclesie, an sit valida; fuit decifum esse nullam, & proinde exequutio per factam esse restituendam Gramma. decif. 61. Vrsill. dec. 2. in princ. Muscatell. in praxi S. C. p. 2. glos. competentes nu. 300. in medio dixit fuisse iudicatum contrarium, licet pēdeat reclamatio Franch. dec. 400. nu. 7. Amed. de Ponte in tract. de laudem. titul. quis sit Iudex in caus. feud. nu. 30. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 1. gl. intimato nu. 34. Petr. Cabal. resolut. crimin. cent. 3. caf. 25. nu. 31. Peregr. dec. Patauiz 60. nu. 5.

Sententia an exequutioni demandari debeat, si ab ea fuerit dictum de nullitate, & appellatum in forma, & si fuerit appellatio deserta declarata, & transitum fecisset in rem Iudicatam, ob quod dum parti fuerit notificata ad dicendum causam quare non debet exequi, aduersus quod fuit oppositum de nullitate sententiae iam olim opposita nullitate, non tamen decisa, fuit decifum esse cognoscendum de nullitate opposita non obstante desertione appellationis declarata, & proinde exequi non debet Affl. in cons. dilaciones num. 17. & seq. Muscatell. in praxi S. C. lib. 2. p. 1. glo. nullitatis n. 28.

Sententia boni viri an exequutioni demandari debeat non obstante appellatione; fuit decifum praestita cautione in casu retractionis sententiam exequi, nec non procedendum esse in causa appellationis Affl. in Const. appellationum tempora. n. 43. istam decisionem refert Rot. Bonō, auctore Petr. Benintin. concl. 15. in fine, Borrell. de compromiss. 5. 8. glos. 5.

Sententia S. C. an sit proferenda per Praesidem S. C. cum voto duorum peritissimo rum Doctorem, non obstante voto maioris partis Consiliariorum in contrarium tendentem; fuit decifum esse proferendam iuxta votum maioris partis Consiliariorum Affl. decif. 1. à num. 1. ad 4. Barius ad Affl. in Const. vt vniuers. lit. A. & idem Affl. in Const. Vniuersos num. 13. tradit Archiepiscopum Neapolitanum antequam esset Cardinalis vti Praesidens in S. R. C. in deliberationibus causarum adhibuisse vota aduocatorum in causis, hoc est eorum qui non erant aduocati in illa causa, & eis dabat partem trigessimam licet hoc vsu receptum non est, sed statut. decisioni primae S. C. Riccius collect. dec. 512.

Sententia lata à Iudice incompetenti contra reum conuentum coram eo, coram quo actorem reconuenit, an sit valida, vt exequutioni demandari debeat, fuit decifum non esse nullam, & successiue esse exequendam Affl. dec. 27. Tapia in Ritu 67. item quod si Clericus in maioribus Tartagl. in praxi M. C. V. ciuil. c. 2. nu. 43. Anto. Fab. in eius C. definit. Sabaudiz tit. de Iudic. definit. 39.

Sententia prolata p. S. C. si ab ea fuerit reclamatum, & essent transacti forte anni decem & octo, & in reclamatione instatum pro reuisione sententiae licet partes postea processerint ad diuisionem bonorum an ijs non obstantibus etiam temporibus appellationum reuideri possit, fuit decifum quod sic attentio stylo S. C. verificato per praedicantes Affl. dec. 78. Grammat. decif. 13. num. 5. Franch. decif. 646. & Pisanell. in addit. ad istam decif. ponit alias decisiones, tamen subdit hodie per Sacr. Conf. fuisse factum decretum, quod currant tempora sicut in appellatione, & sic cessat ista decifio, quod quidem decretum est interpositum de Men se Augusti 1539. Muscatell. in praxi S. C. lib. 2. par. 2. glos. conceduntur num. 7. & supra eo. verbo fatalia 1. & 2. Riccius in Collect. dec. 245. Peregr. dec. Patauiz 97. num. 23.

Sententia lata in interdicto vti possidetis cōtra

tra defunctum, an executioni demandari debeat contra hæredes; fuit decifum quod non Afflic. decif. 145. Cyp. dec. 1. nu. 13. & 14. Franch. dec. 199. hoc est ex abrupto fieri non potest executio, & ita procedit hæc decifio idem Franch. dec. 405. num. 8. Menoch. de retin. pof. fel. remedio 3. nu. 828.

Sententia an debeat extendi ad ea, de quibus non loquitur, ut puta si aliquis fuerit condemnatus ad reddendum computa, & rationes, an extendi possit ad solvendum, & sic ad reliqua; fuit decifum quod sic, Afflic. decif. 157. Magon. dec. Floren. 3. nu. 19. Marc. Ant. Bellon. dec. Genue 209. Riccius in collect. dec. 714.

Sententia nulla, an debeat executioni demandari; fuit decifum, quod quando sententia S. C. profertur sub nomine Regio, & nulla allegaretur, & ita nullitas esset ex defectu iuris naturalis, quia defecit citatio ad defendendum, talis nullitas impediret executionem, secus quando nullitas esset ex defectu iuris positivi, Afflic. decif. 283. Franch. dec. 643. Maran. in specul. p. 5. nu. 15. Tapia in prag. 1. de offic. S. C. n. 7. & in const. appellationum tempora num. 25. Vantius de nullit. rub. quibus mod. sent. null. def. pof. nu. 109. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. glos. sententia nu. 5.

Sententia nulla an iudicetur si fuerit lata perempta instantia; concluditur quod sic etiam si fuisset in consistorio Principis, in quo locum habet l. properandum C. de iudic. Afflic. dec. 283. nu. 4. licet ibidem Vrsill. nu. 9. dicat ex mente Marantæ instantiam in S. C. & consistorio Principis non perire, tamen ipsemet concludit cum Affl. asserendo in S. C. observari instantiæ peremptæ spiritum vitæ infusari in eodem S. C. & subdit Tapia in annotat. ad prag. prim. de offic. S. C. incip. deficiente aliquo nu. 8. fuisse decifum in S. C. nō esse nullam sententiā S. C. ex peremptio ne instantiæ, latæ Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. glos. sententia nu. 60. & lib. 2. p. 1. gl. nullitatis. nu. 28.

Sententia nulla an dicatur ex defectu omnis citationis ad audiendam senten-

tiam; fuit conclusum in S. C. nullam habendam esse rationem de tali citatione, ex quo iuxta stylum conclusio processu parte instante fuit alteri parti mandatum ad dicendum, & allegandum, & omittitur talis citatio quæ est solemnitas de iure positio, quam Princeps omittere potest, Afflic. decif. 283. num. 6. licet ibi Vrsill. nu. 12. & seq. concordando opiniones contrarias asserat sententiam ipsam valere omiffa citatione ad sententiam, quando esset citatum ad dicendum, in iure, & in facto, nam si talis citatio esset omiffa sententia lata per S. C. nunquam transiret in rem iudicatam, & successivè refert num. 15. fuisse annullatam quandam sententiam S. C. nec fecisse trāsitum in rem iudicatam ex nullitate citationis ad dicendum in iure, & in facto Franch. dec. 245. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. gl. sententia nu. 4. & seq. & lib. 2. p. 1. glos. nullitatis nu. 28. Barius ad Afflic. in const. prælud. q. 9. vers. allegandum.

Sententia lata super interdicto uti possidetis, an possit executioni demandari ex temporis diuturnitate annorum quadraginta; fuit decifum non posse de iure exequi qui contra hæredem possidentis, & sic fuit absolutus ab impetitis conventus ex notatis, & discussis per Affl. dec. 345. Cyp. dec. 1. num. 13. Menoch. de retin. pof. fel. remed. 3. nu. 828.

Sententia lata ab aliquo Iudice, de cuius executione tractatur, si demum fuerit facta executio, an veniret retractanda ex productione instrumenti, in quo asseritur tenor sententiæ non obstantibus nullitatibus oppositis ex eo quod fuerat allegata revocatio ipsius, quia erat fundata supra quadam confusione partis appellantis in figura iudicii facta, quæ non apparebat, & demum quia fuerat omiffa citatio partis ad sententiam; fuit decifum, quod revocetur executio facta post appellationem interpositam à sententia tamquam iniuriōse facta, cum fuisset cognitum de eo in iudicio Afflic. decifio. 346. a num. 16. ad finem, Marant. consil. 21. num. 5.

Sen-

Sententia lata contra debitorem, si in executione ipsius per heredes debitoris fuerit oppositum sententiam ipsam latam contra talem debitorem eius patrē non deberi executioni demandari, cum ipsi non sint heredes patris, sed matris; an si in instrumento crediti etiam mater interuenerat sit exequenda contra tales filios; fuit decisum, quod ex quo nihil aliud allegabāt conuenti nisi q̄ fuerāt cō nēti vt heredes Patris, & non Matris, & q̄ iterū debebāt conuēiri; fuit eis declarātū, quod allegarent quicquid vellent, quia Sac. Conf. volebat pronunciare super dicto debito tamquam contra heredes matris, & quia non habebant defensionē fuerunt condemnati ad soluendum dictum debitum vti heredes matris Affli. dec. 372.

Sententia lata contra Officialem syndican- dum non per omnes syndicatores, & sine interuento noui Officialis, an sit nulla fuit decisum per M. C. V. quod sic, Vrsil. decif. 1. num. 5. & 6. Alex. Raud. dec. Pisan. 2. nu. 44.

Sententia an sit necessaria in reuocatione alienationis rei feudalis cum parte in ipsa reuocatione, fuit decisum, quod sic, Vrsil. dec. 111. nu. 9.

Sententia lata absque citatione ad dicendum in iure, vel in facto, an sit nulla ita vt per lapsum annorum 20. dicatur transacta in rem iudicatam, fuit decisum esse nullam Vrsil. dec. 183. nu. 15.

Sententia lata vna super negotio principali, & alia in causa desertionis an dicantur conformes, fuit in facto iudicatum, quod non, Vrsil. dec. 362. nu. 4.

Sententia lata contra vtilem Dominionum laici cum possidentem super solutione decimarum piscium, si deuoluto lacu ad Regem ob rebellionem ipsius, & alteri fuerit concessus, an talis sententia noceat recto domino scilicet Regi, & successiue vltimo Possidenti causam a Rege habenti fuit votatum, & conclusum, quod sententia ipsa demandaretur executioni contra istum vltimum possessorem, quamuis singularem, sed solum pro tempore, quo ipse possedit, non autem pro futuro, nec

pro praterito, quo tempore non possederat, & hoc ideo quia procurator actoris se adstrinxerat ad illud tempus Capyc. decif. 20. à num. 17. vsque ad finem Anna in conf. 18.

Sententia lata super actione personali contra debitorem an fidem faciat contra tertios possessores non citatos super rebus, sicuti acta facta inter diuersos; fuit decisum quod non, & sic pro Reis Capyc. dec. 107. Ant. Gabr. lib. 2. de citat. concl. 1. nu. 324. & 333.

Sententia liquidationis alimentorum debitorum per Patrem Filio alternatiue concepta, vt pro tempore, quo habitauerat cum Patre, Pater condemnaretur ad rationem quingentorum, tempore vero quo habitauerat extra domum Patris ad rationem ducatorum mille, an obster si non fuerit probatum per filium, quod cū Patre morari non poterat, & quid si per Patrem fuerit oppositum beneficium vt non teneatur nisi in quantum facere poterat, cui si competeret ratione contrarius renunciari potest, secus si ratione reuerentia; fuit decisum in Sac. Conf. quod durante vita Patris exigantur alimenta ad rationem ducatorum quingentorum stante allegato beneficio, & circa residuum post mortem providebitur Anna alleg. 102.

Sententia lata in fauorem Mariti contra fratrem dotis promissorem cum illa qualitate vt fieret emptio, an possit soluto matrimonio vxor exequi ex eisdem actis sine illa qualitate, fuit prouisum, quod citra preiudicium executionis petitz detur terminus, & interim pecunia liberetur in emptionem restituenda tempore proferendae sententiae Anna in alleg. 129. & in sing. 601. in causa.

Sententia lata in fauorem vnus fratris in sedilibus prodest alteri consanguineo, & ita fuit decisum in S. C. Anna in singul. 468. in fine.

Sententia an possit ferri sine termino, quando liquet de facto, concluditur quod sic, quamuis in occurrenti casu in Puncto iuris si deberetur affirmatio legato feudo fuit datus terminus in causa, Anna

na in singul. 470. sententia.

Sententia non potest ferri inter duos, quando illi duo ligarent ex vna cum alio ex altera, quia illi duo inter se nihil litigant & ita fuit decisum in Sacr. Conf. inter certos creditores ita Anna singul. 475. sententia.

Sententia visitationis an exequi debeat stante reclamazione, & prouisione officij in personam alterius, fuit decisum, quod sic, & ita fuit sententia exequuta, & capta possessio officij Anna in singul. 476. sententia.

Sententia lata in contumaciam rei conuenti an sit nulla, si fabricato processu in contumaciam in prima petitione reus replicauerit allegando, & petendo sui remissionem non aliter comparando poenes acta causae formiter; fuit in Mag. Cur. Vic. per plura decreta decisum, quod non, quare sententia praedicta exequi debet, & facto verbo in S.C. fuit confirmatum decretum Mag. Cur. Vic. Muscatell. in praet. Sacr. Conf. p. 2. glof. veniens au. 7. 8. & 9.

Sententia lata in causa maioratus, vel feudi, ex pacto, & prouidentia contra ipsius possessorem, an noceat successoribus, & quid in sententia in causa nobilitatis; concluditur quod non, & proinde per Sacr. Conf. fuit datus terminus in causa exceptione rei iudicatae ad merita reseruata, Fabius Anna conf. 18. constitui lacius.

Sententia lata super re, an obstat agenti, & petenti estimationem illius rei; concluditur obstat ex pluribus in facto, secundum quae fuit iudicatum in Sacr. Conf. facta relatione in Collaterali Consilio inter caetera decisa, Regens de Ponte confil. 61. fateor in hac causa ad num. 35. & seq. ubi in fine ponit decisionem.

Sententia nulla fundata in venditione rei facta per Vniuersitatem ex defectu decreti non interpositi an debeat executioni demandari, licet talis alienatio fuisset facta cum consilio Vniuersitatis de mandato superioris; Sacrum Consilium determinauit, quod haec omnia

recipiebant iustitiam causae, & merita non autem nullitatem processus propterea sententia debebat exequi Minad. decisione 14. in audientia vsque ad num. 2.

Sententia Officialis alicuius terrae habentis potestatem condendi statuta à Rege an exequi possit, si statutum fuerit per ipsam Ciuitatem sententias eius Officialium esse exequendas non obstante appellatione interposita in Sacr. Conf. ut est Gaeta; fuit pluries per S.C. decisum, quod sic, Carol. Tapia in prag. 5. num. 3. de offic. S.C.

Sententia lata per Electos Ciuitatis contra aliquem de aliqua re grassatam spectantem ad cognitionem ipsorum an nulla censetur, si conuentus non fuerit citatus ad audiendam ipsam sententiam; fuit per S.C. iudicatum, quod non, & confirmata sententia praedicta Grammat. consil. ciuil. 14. summi opificis praesidio iterato &c.

Sententia licet nulla, si reperiatur iusta, poterit confirmari à Iudice, coram quo tractatur de nullitate etiam quod nullitas esset ex defectu iurisdictionis, & ita passim iudicatum fuit in Regia Auditoria Apuleae, & confirmatum per M.C.V. atque S.R.C. Fran. Viuius dec. 331. h. 2.

Sequestratio Puellae nubilae aetatis an fieri debeat, si tutor eam matrimonio collocare distulerit, imò ad explorandam voluntatem puellae circa matrimonium contrahendum, quoad primum est clarissimi Iuris dispositione cautum tutores uti suspectos amouendos à cura, seu tutela, si debitis temporibus pupillas matrimonio non collocauerint, ut late prosequitur Cra. conf. 190. lib. 1. eum citat Causal. in tract. de tutor. & curat. post num. 276. quoad secundum extat dispositio tex. in c. cum locum extra de sponsal. in fine ibi mandamus, quatenus puellam de cuius matrimonio questio ventilatur in domo, in qua nihil eam timere oporteat, facias honeste teneri, donec praedicta causa terminata fuerit &c. ubi bona glof. verbo nihil, & verbo donec ubi Abb. Felyn. Belham. & caeteri Canonistae Franc. Marcus decif.

Decis. Delphin. 70. num. 6. tom. 2. & dec. 175. num. 11. quoad primum caput fuit annis proximè elapsis 1609. obseruatum per Reg. Collat. Conf. in causa Fuluiz de Petro cum Horatio Perusino referente Regio à latere Consiliario Domino Petro de Casteller, & fuit sequestrata puella in domo Regij Consiliarij Xaraua pœnes Ioa. Baptista de Alexio à mandatis scribam, & licet factò iterum verbo in Collate. Consilio ex motu Illustrissimi Proregis puella restituta Tutori remittendo causam Sacro Regio Consilio, tandem ex ordine ipsius Sacri. Conf. fuit iterum adulta sequestrata pœnes eundem Regium Consiliarium Xarauam referente Regio Consiliario Ambrosio de Sancto Iacobo Commissario pœnes Cätonem, & in eadem domo fuit explorata voluntas cum quo matrimonium contrahere intendebat concurrentibus nonnullis, & hoc indifferenter per Sacrum Consilium obseruatur prout multoties obseruari vidi in multis causis, & late per Consiliarium Rouicum in prag. 9. de Baron. nu. 2. vbi tradit decisionem Io. Baptista de Thoro I.C.

Sequestrum factum à Iudice appellationis lite pendente super possessorio ob timorem armorum, an poterit ad instantiam possessoris dissequestrari instante alia parte pro executione sententiæ; fuit prouisum, quod ille, qui petit sequestrum dissequestrari, intra sex dies alleget quare sententia lata contra eum non debet mandari executioni, & nullitates, vt prouideri possit, vbi concludit attentò modico tempore attentatorum remedium cessare, quando notoriè constaret de non iure petentis reuocationem, Afflic. decis. 98. Viuius in Sylua commun. opinion. in opinione 77. attentata nu. 10 Muscatell. in praxi Sacri Consilij lib. 2. par. 1. glos. in forma num. 41. Anton. Faber in eius Codice tit. vt lite pendente definit. 9.

Sequestrum in bonis feudalibus ob mortem feudatarij an fieri possit vigore Cap. Regni ex præsumptuosa existente legitimo successore, quamuis Spurio, sed legitima-

to, etiam quoad feuda; concluditur, quod non, Afflic. decis. 195. Boer. decis. 133. num. 6. Thom. de Marinis de gener. & qual. feud. tit. 3. de feudo ex pacto, & prouid. nouo nu. 45. & seq. Riccius Collect. decis. 367. Octauius Bammacarius in Rub. si de feud. defun. con. num. 50. in 2. quæst.

Sequestrum in bonis feudalibus an fieri possit iuxta Cap. Regni ex præsumptuosa decedente feudatario donante feuda alteri sine Assensu Regio; fuit decisum, quod sic, Afflic. decis. 197. Frecc. de Sub feud. lib. 2. in differat. feud. quater. num. 21. Anna in allega. 1. num. 37. limitat hanc decis. num. 34. non procedere quando pars petens reuocari sequestrum allegaret Assensum Regium, & dixerit illum non teneri ad exhibendum Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. §. 6. num. 40. Riccius collect. decis. 367. Bamma. in rub. si de feud. defun. cont. in prin. nu. 51. in 2. q.

Sequestrum rei an sit faciendum in iudicio possessorio, ne partes veniant ad arma, fuit prædicatum, quod sic in Sacri. Conf. absque alia citatione partium deinde dato termino in causa, & viso loco; fuit prouisum, quod lite pendente possessor manuteneatur in possessione, Vrsill. decis. 351. num. 5. in fine licet Anna in alleg. 60. num. 6. & 7. referat in pluribus causis fuisse decisum esse prius capiendam informationem deinde sequestrari, ne partes veniant ad arma, & fieri præceptum partibus, ne accederent ad locum sequestratum.

Sequestrum factum super feudo iuxta dispositionem cap. ex præsumptuosa, an sit tollendum, si illud emptor emisisset per duos annos ante feudatarij, & illius possessionem cepisset, in qua erat tempore mortis feudatarij, fuit decisum, quod possessio restitueretur emptori, vna cum fructibus saluis iuribus fisco in petitorio; Anna in alleg. 1. vbi refert id bis fuisse iudicatum in Reg. Cam. Sum. cum citat Reg. de Ponte conf. 15. nu. 4. Riccius Collect. decis. 367.

Sequestrum sit super feudo decedente feudatario

rio donec inueniatur legitimus successor vigore Cap. Regni ex præsumptuosa an locum habeat in subfeudo, fuit decifum, quod non, Fréc. de subfeud. lib. 2. in different. feud. quater. num. 21. Regens de Ponte in tracta. de Potestate Proregis titul. 4. §. 6. num. 43. vbi refert sic in Regno praticari in morte Baronum, & aliorum feudatariorum feuda tenentium immediate, & in capite à Regia Curia.

Sequestrum feudi an fieri possit mortuo patre relicto eius filio spurio legitimo per rescriptum Principis expresse ad feudum; fuit decifum per Sac. Conf. esse sequestrandum propter dubitationem Iuris, nam adhuc isti successor non poterat dici legitimo, claro, apertoque iure competere successionem ad tale feudum Diomed. Maricond. in addit. ad Const. Instrumentorum robur inter opera Grā. num. 28.

Seruire an cogi possint Vassalli à Baronibus annuatim, vel mensatim; fuit decifum, quod Barones nullo modo valeant annuatim, vel mensatim subditos nec per hebdomadas, sed pro occurrentibus seruitijs tantum cogere, Ioan. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 41. de Baron.

Seruitia Vassallorum debita Baroni, an alteri præstari debeant de ordine Baronis; fuit decifum pluries, quod non, Ioan. Angel. Pisanell. in pragmat. prima de salar. Vassallorum.

Seruitia per Barones, an iungi possint Vassallis etiam in negotijs, & causis, pro quibus adest suum particulare vtile etiam extra territorium; fuit in Sac. Conf. prouisum pro Barone qui tam intra, quam extra territoria valeat seruitia iniungere soluto salario prout inter Cives intra territorium, & extra secundum taxam pragmatice Io. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 42. de Baron.

Seruitia an possint iniungi per Barones tam pro negotijs feudi, quam pro alijs suis negotijs, prouisum fuit pro Baronibus, quod intra territorium soluant vti inter cives, extra ad rationem pragmatice, vtrum repartiantur onera inter terras pro

conducendis victualibus, Io. Franc. Capiblan. in pragmatice 16. nu. 48. & 49. de Baron.

Seruitia debita per Vassallos mediante salario, an possint per substitutum adimpleri, vt puta si Cives vellent redimere onus seruitij asportandi victualia vellent conducere bestias forasterias Barone non permittente; fuit decifum licere, Ioan. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 53. de Baron.

Seruitutes omnes domus venditæ præter exceptuatas, an tollantur non obstante quod erant antiquæ, & emptor sciebat eas, & inspexisset, fuit decifum quod attempta exceptione aliquarum seruitutum, illæ dumtaxat remanere debent in hortis venditæ, aliz vero seruitutes etiam habentes causam cōtinuam debent amoueri, quia fuerat venditus hortus liber præter seruitutes Afflict. decif. 298. & ita fuit iudicatum contra venditorem, cum citat Thesaur. decifione Pedemon. 206. num. 2. Aloyf. de Leo L2. C. de sacros. Eccles. num. 7. Alex. Raudens. dec. Pisan. 5. num. 8.

Seruus inquisitus pro offensionibus factis libero homini, an sit liberandus sub fideiussione; fuit decifum per Mag. Cur. Vic. quod non, immo per sententiam eiusdem condemnatus ad amputationem manus, Afflict. in Const. humanitate nu. 57. Iul. Clar. lib. 5. sent. §. fin. q. 46. nu. 8.

Seruus mancipius violentiam homini libero inferens, ac alia similia perpetrans qua poena sit plectendus; fuit per Sac. Conf. condemnatus ad Triremes per quinquennium attentæ longeuæ biennali carceratione, & partium remissionibus, contra sententiam Mag. Cur. Vic. ipsum ad mortem damnantem Gramm. dec. 16. Farinacc. in tit. de delict. & poen. q. 24. num. 7.

Significatoriz exequutæ an reuideri debeant absque alio processu, fuit decifum, quod quemadmodum in proferenda significatoria summarie proceditur, procedi debet pariter in appellatione summarie, nec dari terminum in causa Fran. ch. decif. 347. meminit Mooranar. in prag.

pragma. 5. §. 3. & 4. num. 11. & 5. fin. in fine de administ. vniuers. Capiblan. in pragma. 16. num. 60. de Baron. Iul. Cesar Imbrian. in tract. de primo, & secundo beneficio conf. 4. nu. 47. & 91. Rouit. in d. prag. 5. de admin. vniuers. nu. 36. Muscarell. in praxi S. C. lib. 2. p. 1. gl. sententia nu. 173.

Significatoriz prolatae per Rationales Baro num, an habeant exequutionem paratam, concluditur, quod non, & ita per eos seruato Iuris ordine si fuerint promulgatae appellari poterit, & appellatione interposita erunt ligatae manus Iudicis vt pluries in Sacr. Conf. Iudicatum vidisse ait Ioan. Franc. Capiblan. in pragmat. 16. num. 63. de Baron. sed quando ipsis factis ex introitu superante exitum id apparetur, quo casu pars potens videtur fateri data, & accepta, & in confessum nullae sunt partes Iudicis nisi in exequendo propterea per Sacr. Conf. multoties, fuit Iudicatum tales significatorias esse exequendas Capiblan. vbi supra num. 64. vide optimè Muscarell. in praxi S. C. lib. 2. p. 1. gl. sententia nu. 175. & 176.

Silentium perpetuum an imponi debeat, si inter duas sententias cōformes fuerit vna intermedia, fuit decifum, quod sic, Scip. Rouit. in pragma. 5. post num. 1. de offic. Sacr. Conf. & hoc in Reg. Cam. Summ. & Tapia in annota. ad pragma. 5. sententias de offic. Sacr. Conf. num. 14. inquit etiam fuisse praedicatum in Sacr. Conf. in causa Marchionis Turris Francolisi, cum fratribus de Paulutio, vt silentium perpetuum imponi possit non solum quādo essent duae sententiae conformes, sed etiam quando inter duas consimiles fuerit alia sententia contraria prolata.

Simulatio in contractu dationis in solum an sufficiat verificari per modicitatem pretij cum pacto de retrouendendo tantum, vt contractus rescindatur, fuit decifum, haec duo non sufficere, sed tria requisita esse necessaria, Vrsill. decif. 65. num. 3.

Syndicari an possint Officiales nedum ad quarelam partium, sed etiam ex officio;

fuit decifum quod sic, Scipio Rouitus in pragma. 5. §. 5. item vt Officiales de offic. Iud. & in pragma. 1. num. 7. de syndic. Official.

Syndicus Ciuitatis an possit refirmari pro alio anno contradicente domino Vniuersitatis, fuit decifum, quod de cetero Officiales Vniuersitatis sint annales, & refirmari non possunt Barone reluctante, sed quid si Syndicus pro illo praesenti anno remaneret, ex quo reluctatio interuenire debet tempore refirmationis, quando Baro non haberet Ius confirmandi, Anna allegat. 15. Franch. decifio. 609. num. 2. Capiblan. in pragma. 5. num. 69. de Baron. Maltrill. decif. Sicil. 188. num. 4.

Syndicus Cinitatis Neapol. electus pro congregatione facienda parlamenti generalis an possit vigore eius potestatis pro explicatione ipsius, & conclusionem mandata facere, fuit in Collaterali Consilio decifum quod sic in occurrenti casu relato per Reg. de Ponte dec. 15. à nu. 12. cum seq.

Syndicus Vniuersitatis ad causam, seu litem constitutus, an possit accusare testes de falso productos per clericum litigantem ex defectu mandati specialis licet per Regiam audientiam non fuisset admissus primo quia deficiebant sollempnia l. libellorum, item in appellatione non fuit interposita causa grauaminis, sed quia testes ex aduerso examinati clerici erant & necesse erat eandem causam falsitatis remittere ad Iudicem Ecclesiasticum, ideo non fuit decisa Capyc. decif. 5. Ant. Gabriel. lib. 7. de maleficijs conclus. 9. num. 4. & 6. Anibal. Troyf. ritu 269. nu. 4. Foller. in pragmat. fin. num. 12. de composit.

Socer qui se obligauit post mortem filij ad restitutionem dotium renunciando in forma etiam de dandis bonis in solum an possit carcerari, & licet de Iure communi concludatur, quod non, non obstant tali renunciatione, tamen per Consuet. Neapol. hoc expresse est sublatum & proinde debet carcerari, quare Sacr. Conf. motum aequitate interposuit par-

tes suas, quod reciperentur bona cum satis inhumanum videretur, dum filium amiserat etiam carceres pateretur Minad. decisio. 2. fuit praesentatum per totam, Thesaur. decisio. Pedemont. 153. num. 13.

Societas an per decoctionem vnius socii dissoluatur; fuit decisum, quod sic Franch. decisio. 249.

Societas ordinata per testatorem inter plures filios, ut vno moriente alij supersites tenerentur prosequi patris ordinationem, & remaneret societas, an mortuo filio ipsa societas remaneat, dum persona aequè idonea ipsorum filiorum non reperiretur sicut mortuus erat, fuit decisum per maiorem partem Consiliarium ex coniectura mente Testatoris, quod valeret, & teneret, quod si interrogatus fuisset idem deposuisset, si vnus ex filiis mortuus esset, & sic limitantur l. adeo, & l. actione §. morte ff. pro socio, ut non procedant in societate lussa per Patrem Testatorem, Minad. decisio. 30. fuit dubitatum.

Societas an contrahatur si vnus operam posuerit, alius vero pecuniam, & discedens à conuentione solueret mille non facta mentione communicationis lucris, & Capitalis, concluditur, quod sic, Cap. dec. 174. in prin.

Socius criminis an possit torqueri ad eruendam veritatem eius confessionis contra socium non obstante gratia ei promissa de poena si publicaret delictum, fuit decisum, quod sic, Franch. decisio. 459. Bar. ad Clarum §. fin. quæst. 21. num. 26. Capiblan. in pragma. 6. num. 70. de Baron. Petr. Caball. resolu. crim. cent. 1. casus 29.

Socius qui possit ad societatem octingentam octuaginta pecudes cum socio alio ponente alias pecudes sexcentum, si facta diuisione inter eos, & unicuique ipsorum contingerint sexcentum pecudes, quoniam alie trecentum erant mortuae, an poterit ab hæredibus socii mortui complementum octingentarum octuaginta petere non obstante diuisione habita consideratione ad bonitatem pecudum socii

cum malignitate aliarum; fuit decisum, quod attenda bonitate pecudum socii praemortui cum esset negotium arbitrium fuerunt condemnari hæredes ad centum pecudes, & ad soluendum centum ducatos pro fetibus annorum viginti septem Afflic. dec. 58. Campagn. in Cap. Regni ab illo nu. 59. Marant. in specul. p. 4. distin. 4.

Socius criminis, qui tantum astitit armatus in homicidio commisso per socium praecedente vulnerati provocacione, dum rixarentur, ob quod illico socius praedicti insequentis ipsum vnus ipsorum vulnerauit prouocantem, ob quod mors sequebatur, & alter astitit, qua nam poena sit puniendus; per Mag. Cur. Vic. fuit ad remigandum damnatus per septem moium, quæ quidem sententia fuit per S. C. reformatà abbreviando tempus praedictum Gramm. conf. crimin. 39. summi rerum opificis.

Socius an teneatur ad contributionem pro eius rata in remissione obtenta a Regia Curia, seu quieratione pro administratione gabellarum non obstante, quod habuerit à dicta Curia gratiam pro alia summa, ex quo remissio debiti facta vni ex correis prodest alteri; fuit decisum, quod teneatur ad contributionem eius rari Afflic. decisio. 319. à num. 10. vsque ad finem, maxime si fuerit facta solutio ex causa onerosa, ut ibi latius Vrsill. num. 10.

Sollemnia ad quæ tutores tenentur sunt nouem; primo enim iudicis Decretum requiritur, secundo confessio inuenturij; tertio satisfactorio rem pupilli saluam fore, quarto Iuramentum vtilia facere, & inutilia praefermittere, quinto promissio expressa defensionem pro pupillo suscipere, sexto quando mater, vel Auia quæ tutelam gerere velit promittat cum expressa hypotheca bonorum suorum, Septimò quod mater, vel Auia renunciet Velleano, octauò quod mater, vel Auia renunciet secundis nuptijs, nono quod mater vel auia renunciet omni legum auxilio Capyc. dec. 50. Georg. alleg. 36. num. 7. Ant. Fab. in eius Cur. de tutor. vel

vel Curat. quonon fatiſd. definit. 1.

Sollemnitas requiſita in alienationibus rerum Eccleſiæ an præſumatur interueniſſe poſt lapſum triginta dierum; nam ſi re periretur res diſtracta & extra menſam Eccleſiæ poſita præſumitur legitime alienata, ex quo ſollemnitas præſumitur, & hinc eſt, quod tradit Franc. de Amicis in c. 1. de ijs qui feud. dar. poſſ. §. ſed quia. And. verſ. & alias pro vniuerſitate folio 237. obtinuiffe in Reg. Cam. Sum. vt vniuerſitas non moleſtaretur occasione cuiusdam territorij olim conceſſi eidem. Vniuerſitati ad certum vſum per Eccleſiam priorem Dominam dictæ Vniuerſitatis.

Soluere an teneantur Barones lura paſſuum & ſi multoties eſſent diſrobati per viam; ſuit proniſum quod Barones ſoluerent lura paſſuum & ſi citra culpam muliones eſſent diſrobati non moleſtetur, load. Franc. Capiblan. in pragm. 16. num. 46. tit. Baron.

Solutio faciendæ creditoribus an fieri debeat de monetis exiſtentibus tempore contractus, vel tempore ſolutionis ſi fuerint mutatae monetæ; concluditur quod quādo mutaretur materia, vel forma, ſi primus vſus monetæ non eſſet reprobatuſ debet fieri de antiqua moneta, ſi eſſet reprobatuſ vſus monetæ primæ debet ſolui æſtimatio illius monetæ primæ, Affli. deciſ. 90. Anto. Gabriel. lib. 5. tit. de ſolutione. conclu. 1. Viuius in Sylua comm. opin. in 513. opinione moneta, Gama. dec. Luſitan. 374. nu. 2. Borgn. deci. Fuiſzan. 3. nu. 13. p. 4.

Solutio facta per alienantem rem emphyteoticam Canonis Erario, ſeu Procuratori Domini, an præiudicat Domino in lure caducitatis, ſuit concluſum quod ſic exiſtente ſcientia vtriuſque, nam videntur remittere iniuriam, ſed ſi procurator ignorauerit caducitatem, & Dominus ſciuerit præiudicaret vtiq̃ue vt in ſeq. num. 10. 11. & 12. fatetur Affli. deciſ. 129.

Solutio pecuniæ Titio debita alteri facta, an poterit verificari, per confeſſionem recipientis, quāuis id fiat inſu iudicis,

concluditur quod non, Affli. dec. 150. num. 34.

Solutio mutui facti ad omnem requiſitionem an poſſit in continenti talis requiſitio fieri; concluditur, quod non, & ita non erit in mora debitor, neque vſuræ currunt, niſi ſi die requiſitionis prout fuit deciſum in Sac. Conf. Vrſill. dec. 91. num. 8.

Solutio monetæ faciendæ vigore litterarum cambij tranſmiſſarū ab aliquo, ſi fuerint acceptatæ per Campforem offerentem, ſe ſolutorum infra octo dies, infra quē terminum valor excreuit, an iuxta valorem erit tempore acceptationis, vel ſolutionis faciendæ; ſuit deciſum ſolutionē prædictam eſſe faciendam tempore valoris monetæ receptæ, & conſuetæ tempore acceptationis; non autem elapſo termino præfixo ad ſoluendum, vt tradit Vrſill. deciſio. 194. num. 3. vbi ponderando mentem Sacri Conſilij determinaffe contra iura inquit forte S. C. non habuiſſe notiā de prætenſo augmento pauco tempore duraturo, vel quia debitor habuit notiā de mutatione monetæ faciendæ.

Solutio facta per debitorem de pecunia mutuata ab aliquo portante apocam mutui ſubreptam à creditore, ſi à debitore fuerit lacerata an valeat talis ſolutio; ſuit deciſum per Mag. Cur. Vic. fuiſſe bene ſolutum, & ſe habuiſſe iuſtam cauſam credulitatis non obſtante, quod ex aduerſo allegabatur hanc apocam fuiſſe ſubreptam illi mulieri, quod non erat notum debitori Vrſill. dec. 299. nu. 13. in medio.

Solutio facta per debitorem creditoribus ultra ſummam contentam in inſtrumento an ſibi faciat præiudicium, vt quis manuteneatur in poſſeſſione, in occurrenti caſu per debitorem opponeretur dictam ſolutionem fuiſſe erroneè factam creditore ſic aſſerente licet in Inſtrumento aliter appareret, ſed quia probauerat de poſſeſſione mediante ſolutione de ſumma ultra eam in Inſtrumento taxatam; ſuit per Sacrum Conſilium decretum eſſe manu tenendum in poſſeſſione exigendi dictū debitum ultra ſummam debitam in inſtru.

strumento, Vrsill. decisio. 395. num. 3. Solutio debiti facienda per scripturam iuxta conuentionem partium iuramento firmatam an si fuerit verificata per testes, valeat, deciditur, quod non; & proinde nulla habita ratione testium examinatorum fuit facta condemnatio ad debitum & deinde fuit facta exequutio in occurrenti casu allegato per Vrsi ll. decis. 397 num. 4.

Solutio dotis promissa an presumatur facta ex rescipro per Regem habito, in quo Rex permittebat causam spolijs olim facti actori pro dotibus, & in eo dicebatur, qualiter ipse actor assererat, quod idem Comitatus erat obligatus pro dotibus prefatis sue uxoris pro ducatis duo decimille, quos quidem actor pro conseruatione dicti Comitatus exsoluit, & si dotes fuissent ducatorum duodecimille, quod idem actor per instrumentum dotale confessus fuerat, & eodem die suus Cognatus fecerat instrumentum mui ducatorum, sexmille, fuit iudicatum in fauorem actoris, & ita non procedere satisfactionem, ex quo illa verba rescipiti duos habebant defectus, scilicet quia erant enunciativa, & verba libelli enunciativa non probant; secundus defectus, quod non dicebant explicitè, quod actor habuerat pecuniam, sed implicitè ex illatione resultante ex eo quia exsoluerat, Capy. dec. 71. Bologn. in l. edita nu. 24 & seq. C. de eden.

Solutio facta per debitorem plurium quantitarum, an cedere debeat in computum tertiarum vel fortis; vel decisum cedere in computum tertiarum Anna in alleg. 54. num. 3. Fab. Anna Filius in cons. 30. num. 13.

Solutio facta per debitorem plurium quantitarum an cedere debeat in computum fortis, vel fructuum, aut interesse licet non liquidati, fuit decisum cedere in computum fortis principalis, seu capitalis, Anna alleg. 54. nu. 4. Fab. Anna cons. 30. nu. 13. solutio.

Solutio facta per debitorem condemnatum ad restituendam rem cum fructibus creditori creditoris pro eius credito capita-

lis, an censeatur facta prius in interesse quam in sorte, si creditor ipse pecuniam receptam integri capitalis voluerit in interesse excomputare, ex quo fructus non erant liquidati solutio ipsa in sortem fuerunt excomputati, & ita decisum in S. C. Anna in alleg. 112. Fab. Anna in cons. 30. solutio nu. 8.

Solutio facta per debitorem de maiori quantitate, quemadmodum Pater eius soluebat scilicet ducatos viginti singulis annis preteritis contra formam promissionis ad rationem ducatorum sexaginta stante pacto in venditione tot annuorum introituum super certis corporibus facta de affrancando, & redimendo ipsos introitus, vel in partem an valeat, vt non teneatur ad illud plus iuxta conuentionem, & petita per creditorem; fuit iudicatum in fauorem debitoris, nam erat vnica obligatio, & vnicum lus obligationis, licet prestationes essent diuersae, nascuntur tamen ex eodem fonte, & vna radice, Franc. de Amicis in c. 1. de ijs, qui feud. dar. poss. §. ex hac theoria vers. ex hac etiam fol. 50. & 51.

Solutio seruitutorum praestitorum à Vassallis an sit committenda arario, vel debet reservari Domino, quoniam Barones non committebant ararijs, sed sibi reservabant solutionem, & subditi timore, & causa non accedendi ante faciem Domini derelinquebant salaria dietarum; fuit prouisum in Sacro Consilio, quod Barones committere ararijs solutiones salariorum, seu seruitutorum, & ipsi abstineant Io. Franc. Capiblan. in prag. 16. nu. 39. de Baron.

Solutio promissa fieri in certo loco de primis introitibus alicuius rei si eo tempore fructus rei percipi non potuerunt ob aliquod impedimentum licet per preteritum fuerint vberimi fructus percepti per debitorem, an ijs non obtandibus sit facienda; fuit decisum per Sac. Reg. Conf. in causa Marchionis Castellanae cum Comite Montellae, quod sic, dum ipse tamquam creditor conuenire fecisset Marchionem ad soluendum tertias decursas super defensione Terrae Montellae, & fuit.

& fuisset oppositum per conuectum fructus non fuisse eo anno perceptos ob causam belli, & per actorem probatum fuisse fructus vberiores perceptos per prateritum ad quos fuit conuentus condemnatus tanto magis, quia promissio solutionis fuerat in certo loco Nard. Liparul. ad And. in c. 1. §. notandum lit. L. incip. camera, quot testes sunt necess. ad proban. feud. ingrat. & vide supra verbo extractio.

Solutio facta per debitorem per triennium continuum molestari nequit ex iuris dispositione pro praterito, quid si solutio esset facienda per tertias singulis quatuor mensibus, & probata fuisset solutio in tribus tertijs continuis totius anni, an debitor molestandus erit pro praterito, fuit decum in Reg. Cam. Sum. in fauorem debitoris, vt non molestaretur pro praterito stante solutione trium tertiarum totius anni, Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. de regal. imposit. §. 2. num. 5.

Solutio facta à debitore hereditatis Curatori Pupilli dato vigore decreti, per quæ non fuit ritè, nec rectè lauentarium factum, nec adimplerum, ad quæ tenebatur, an militet, vt sit valida pro debitore, fuit decum in fauorem adricis perentis summam prædictam sic solutam sed quia Curator postmodum adimpleuit, & solutio per debitorem fuit facta, per eius negotiorum gestorem absente debitore, fuit superfluum in sententia, & mandatum fieri discussionem cum principali, & fideiussore, Franch. dec. 206 Fab. Annæ conf. 49. pars aduersa Georg. in alleg. 38. in princ.

Solutio ex praterito licet præsumatur ex tribus solutionibus annorum prateritorum an præsumatur ex tribus annis interpellatis per multum tempus antequam debitor conueniretur, vel per annos tres prateritos coherentes tempore litis motæ per creditorem; fuit decum esse intelligendum per annos tres coherentes tempore litis motæ, Franch. dec. 137. Riccius in collect. decif. 25.

Soror maritata, & dotata à Patre primo-

genita existens, an præferatur in feudis paternis ob mortem fratris deuolutis filia secundogenita in capillo existenti; fuit decum esse filiam ipsam primogenitam præferendam exclusa sorore in capillo, Franch. decif. 328. Franc. de Amicis in cap. 1. de ijs, qui feud. dar. poss. §. & veniendo sub num. 4. fol. 142. Molfesius in Comment. ad Consuetud. Neapol. par. 4. quæst. 21. num. 6. & quæstio. 29.

Soror licet promiserat fratri in assignatione dotis plus non petere, sed esse illa dote contentam, non impeditur petere supplementum legitimæ, si dos non applicaret ad eam cum non fuerit legitimè renunciatum, & ita fuit decum in Sacro Consilio Grammat. decif. 101. num. 50. & in occurrenti eius casu simile fuit decum sub num. 118. in fine sequitur Vrsill. dec. 169.

Soror an teneatur ad contributionem legatorum fratris, ex quo fuit turpis persona instituta pro rata eius quartæ partis ad eam prouenire ex inofficioso testamento condito sic declarato; fuit decum, quod non, Afflic. decif. 125. num. 2. & seq. Thesaur. decif. Pedemont. 128. Riccius in collect. dec. 169.

Soror vterina an præferatur proximioribus in successione antefati lucrati per matrem super bonis primi Viri; fuit decum, quod sic, Affl. dec. 127. Franch. dec. 25. nu. 2. eum citat Gama decif. Lusitan. 9. num. 2. nouissimè Ioseph de Sessa in decisione Aragon. 52. num. 23. Molfesius in Comment. ad Consuetud. Neapol. part. 4. quæst. 39. num. 13. quæst. 41. hum. 2.

Soror à fratre maritata de paternis bonis an succedat insimul cum alia sorore in capillo in hereditate fratris decedentis absque liberis; fuit decum deducto paraggio alterius sororis in capillo ambæ succedant, Afflic. decisione 161. Minad. in Constit. in aliquibus not. 3. num. 5. Carauit. ad Afflic. in dicta decisione vers. ibi de Franchis in addit. ad Consuetud. Neapol. si moriatur incip. quid autem folio 81. & ibi Camill. Sa-

Rr lern.

ltern. in addit. incip. licet Affliq. licet contra ipsum fuerit decifum in Sac. Cō fil. vt ambz succederent æqualiter in bonis burgenfaticis, idem Salern. in alia addit. incip. dicit hic Napod. folio 88. Masullus in addit. ad Capyc. decifione 190. num. 3. Molfefius in Comment. ad Confuetud. Neapol. part. 4. quæft. 21. & in titul. de renunc. quæft. 3. num. 24. allegat Carau. in addit. afferentem ita obtiniffe de facto in S. C. contra Affliq. Marc. Anto. Peregr. decif. Pat. tau. 62. num. 1. vbi tradit bis obtiniffe iuxta decifa.

Soror à fratre maritata de bonis paternis, & facta renunciatione per eam in beneficium fratris, cuiusque hæredibus, & fuccelforibus, an mortuo fratre sine filiis fuccedat infimul cum alia fore in capillo; fuit concludum, quod non, Affliq. dec. 161. num. 3. Reg. de Poſte conf. 39. num. 4. Molfefius in comment. ad Confuet. Neap. p. 4. q. 21.

Soror, fi fratrem pluries requiſerit, vt ipſam maritaret, an contracta mora admittatur ad ſucceſſionem ita quod frater offe- rendo dotem ſit excluſa à ſucceſſione fuit decifum, quod extra Ciuitatem Neapol. ſoror excludatur à ſucceſſione ſi fratrem interpellauerit pro maritagio & neglexerit frater offerendo dotem, ſecus iatus Ciuitatem, nam elapſo decimoſexto anno, & interpellatus frater non maritauerit vti maſculiata ſuccederet, Affliq. in decifione 159. & ibi Virſill. ponit alias decifiones ſimiles Regens de Ponte conf. 50. num. 5. Franc. de Amicis in cap. 1. de ijs qui feud. dar. poſſ. S. prodeſt iſte num. 11. folio 132. & S. & veniendo ad primam num. 11. fol. 168. latè Hieronym. de Laurent. in Repet. l. ſi emancipati C. de collat. num. 83. Molfefius in Comment. ad Confuet. Neap. p. 4. q. 4. & quæſt. 9. Riccius collect. decif. 145.

Soror à Patre dotata de paragio poſt mortem matris, cui renunciauit, cuiusque hæredibus &c. bona materna, & paterna, an ſuccedere poſſit in dotibus maternis ob mortem eius fratris, fuit deci-

ſum quod ſic, quia non videtur renunciatum eſſe bonis fraternis; Affliq. decifio. 178. num. 4. Franq. decif. 171. num. 2. & 327. Minad. in conſt. in aliquibus in 3. notab. nu. 5. Michael Craſſus in tract. de ſucceſſ. ab inteſt. S. teſtamentum q. 10. in fine.

Soror an poſſit teſtamentum fratris in totum expugnare turpi perſona inſtituta, ſi quidquam eſſet relictum, vel vſque ad ſupplementum legitimæ ei competentis; fuit decifum non poſſe rumpi teſtamentum in totum, ſed poſſe agere ſororem per viam quærelæ ad ſupplementum legitimæ Affli. decif. 204. vſque ad num. 3. Iul. Clar. in S. teſtamentum quæſt. 50. num. 3. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 865. teſtator, num. 23. verſ. in contrariam Theſaur. in decif. Pedem. 128. Maranta conſ. 27. num. 9. Surdus in tract. de alimentis tit. 8. privileg. 85. nu. 10. Riccius in collect. dec. 169.

Soror maritata à Patre, ſi Pater mortuus eſſet ab inteſtato, an admittatur ad ſucceſſionem cum alijs ſororibus facta collatione dotis, quamvis non in totum fieret, ſed in parte attenta conſumptione bonorum mobilium conſumptorum conſtante matrimonio; fuit decifum, quod ſi ſine dolo, & culpa bona ipſa eſſent coſumpta citra collationem admittatur ad ſucceſſionem paternam; Affliq. decifione 247. Valaſc. in praxi partit. & conſult. cap. 10. numero 12. & capit. 13. num. 70. Borgn. Cauale. decifione 370. à num. 7. ad 10. Regens de Ponte conſ. 50. num. 6. idem Affli. in conſt. in aliquibus n. 69. vbi ponit dec. in Regno extra Neap. quomodo procedat, vt infra eo verbo ſoror; videndus eſt Paſſi. conſ. 19. vol. 1. nu. 191. vbi citat itam de cōſ. Mol.

Soror ad hoc vt maſculiata cenſeatur, & ſuccedat infimul cum fratre, an requiratur, vt frater interpelletur per eam conſtituendo ipſum in mora; fuit decifum, quod ſic, & hoc in bonis in Ciuitate Neapol. exiſtentibus; Affliq. decifio 370. à num. 7. ad 10. Regens de Ponte conſ. 50. num. 6. idem Affli. in conſt. in aliquibus n. 69. vbi ponit dec. in Regno extra Neap. quomodo procedat, vt infra eo verbo ſoror; videndus eſt Paſſi. conſ. 19. vol. 1. nu. 191. vbi citat itam de cōſ. Mol.

Mosel. in Comment. ad Consuet. Neap. p. 4. quæst. 6. num. 8. & quæst. 8. num. 3. & quæst. 9.

Soror masculata ob culpam fratris distulens ipsam maritare, an succedat insimul cum fratre alijs fratribus in pupillari ætate deoventibus, vel tantum in bonis paternis, maior pars Dominorum de Consilio inclinaverunt, quod soror succederet cum fratre etiam in bonis aliorum fratrum minorum, Afflict. decis.

* 370. nu. 11.

Soror utrinque coniuncta an excludatur à bonis paternis à fratre consanguineo, fuit decisum, quod sic, licet habere debeat paragium iuxta consuetudinem, Vrsill. decis. 28. num. 12. Viuius in Sylva commun. opin. in 334. opinione fratres num. 3.

Soror quæ renunciauit bonis paternis, & maternis, non excluditur à fraternis post aditam hereditatem fratris, quod verum est, nisi communis usus loquendi aliter se haberet, & ita in Mag. Cur. Vic. fuisse decisum testatur Vrsill. decis. 178. num. 3. Viuius in Sylva commun. opin. in opinione 812. statutum excludens num. 53. & 57. Mosellus in Comment. ad Consuet. Neapol. p. 4. quæst. 29. num. 11.

Soror in Regno si non fuerit à fratre maritata in vigesimoquinto anno etiam si fratrem interpellasset, an admittatur ad successionem insimul cum fratre; fuit iudicatum in Sac. Conf. quod si soror interpellasset fratrem postquam haberet annos 25. vel ante quod daret sibi dotem, nisi frater dicat volo quod sis hæres semper potest dicere, ego volo dare tibi dotem de paragio etiam quod soror excedat 25. annos, Afflict. in Consuet. in aliquibus post num. 69. vers. sed iuxta litteram.

Soror in capillo an succedat insimul cum fratre in bonis burgenfaticis alterius fratris præmortui, & quid in bonis per eum quæsitis, fuit decisum dictam sororem esse hæredem declarandam pro tertia parte fratris præmortui in bonis burgenfaticis existentibus extra distri-

ctum vna cum fratribus, in bonis vero nouiter quæsitis per fratrem fuit reservata melior deliberatio, in bonis intra districtum fuit absolutus cōuentus, & ita in bonis paternis intus districtum soror nihil habeat, quæ concurreret cum alio fratre, & in bonis nouiter obuents fratri fuit superfluum utrum soror aliquid habeat Anna in allegat. 70. num. 29. & in fine ponitur decisio Fab. de Anna conf. 45. nu. 70.

Soror in capillo an admittatur ad successionem auitam stante fratre successore insimul cum ea; fuit decisum, quod successio auita non debeat nepoti supersistere fratre, sed tantum paragium, Anna alleg. 70. n. 67. & in fine decisionē ponit. Soror non aliter dotata de bonis paternis an aliquid debeat habere in eius bonis; fuit decisum unicam dotationem sufficere, ut ab omnibus successione frateris etiam excludatur in Ciuitate Neap. secus in Regno per Regni constit. ut requirantur tot dotationes, quot sunt successiones, Anna allegat. 81. & Georg. in allegat. 30. num. 22. Reg. de Ponte in tract. de Potestate Proregis tit. 9. in princ. num. 6. Mosellus in comment. ad Consuet. Neap. p. 4. q. 29. nu. 17. Riccius in collect. dec. 55.

Soror dotata an admittatur ad successionem fratris præmortui insimul cum alio fratre, fuit decisum, quod non, ex quo appellatione fratris soror non continetur idest dotata, secus dotanda, ut inquit Anna allegat. 117. nu. 12. Reg. de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 9. in prin. nu. 6.

Soror dotata à Patre si renunciauerit bonis Paternis, Maternis, & Fraternalibus, & luri competenti, & competituro, & cessisset iura sua Patri, & eius hæredibus & successoribus, si postea omnes fratres moriantur sine liberis, & ultimus moriens fecerit testamentum, an possit de bonis à Patre obuents liberè testari in quem velit ita ut soror ipsa excludatur à medietate virtute Consuetud. debita, Anton. de Alexand. in Consuetud. si moriatur in addit. incip. ad conclusio, nem folio 28. inquit habuisse quæstio-

Rr 2

nem

nem ipsam de facto, & concludit contra sororem in fauorem fratris, & idem fuit decifum in occurrenti casu per Cypc. decifio. 190. vt supra verbo filia renuncians, & Ioan. Angel. Pisaneli. in addit. ad Consuetud. fupradictam incip. nota quod posita vbi refert idem bis fuisse decifum in Sac. Confil. vbi allegat Cypc. folio 83. cum citat Reg. de Ponte conf. 61. num. 43. cum seq. vbi refert alias decifiones postea factas, 2. Mossef. in comen. ad Consuet. Neap. p. 3. quæst. 9.

- Soror in bonis feudalibus, quando venit iure francorum, tunc succedit in feudo Paterno, secus si videretur iure Longobardorum, & in occurrenti caso, dum prætenderetur per Ducem Andegrauiæ feudum deuolutum ob mortem Comitis Mileni ad se spectare nullo hærede existente, fuit pronunciatum contra ipsum, & soror admissa, ex quo Mater sua non fuerat maritata de bonis Fratris, & sic ex persona Matris poterat Fratri succedere, Grammat. in Ritn Magnæ Curie Vicarie incip. sane, pro parte Magnificæ Mulieris num. 6. folio 152.

Soror an admittatur iusimul cum Fratre ad successiõem Auiæ in bonis extradistricum, fuit decifum, quod sic in Collaterali Consilio Vincentius de Franchis in addit. ad Consuetud. si quis, vel si qua incip. adde in simili folio 122. Mossefius in Comment. ad Consuetud. Neapoli. par. 2. quæst. 24. nom. 12. in medio.

Soror maritata, & dotata à Patre an mortuo Fratre succedat in feudo, vel succedat Fiscus, fuit decifum, quod sic in fauorem sororis, & ita obreptum, quia in illis feudis fuit probatum, quod vivebatur iure francorum, Afflic. in cap. 1. §. quia etiam num. 3. Episcop. vel Abb. & in cap. 1. de nat. success. feud. sub num. 24. dixi supra eo. verbo soror istam decifionem etiam refert Nard. Liparul. ad And. sub num. 30. lit. F. incip. prædicta de nat. success. feud. annuens reperisse, adnotatum in dicto loco Andreæ, &

credo esse ipsius Afflic. quæ fuit in causa Comitatus Mugnari cum Portia Ferramofca, de qua meminit Franchis decifio. 327.

Soror maritata à fratre de bonis Paternis, vel à Patre excluditur à successiõne Fratris; fuit determinatum in Sacro Consilio quod sic, & idem si fuisset maritata, & dotata à Fratre de alijs bonis, quæ soror accepit in excambium bonorum Paternorum, prout sic fuisse decifum in Sacro Consilio refert Iacobus Anellus de Boëtis in consuetud. si quis, vel si qua incip. ista consuetudo folio 151. & Cypc. in addit. ad Consuetud. si moriatur incip. ad hanc consuetudine folio 69. refert eandem decifionem, de qua meminit Franchis decifione. 87. num. 9. & Mossefius in Comment. ad Consuet. Neap. par. 4. q. 29. num. 16. 2. vbi alias decifiones tradit.

Soror an debeat habere paragium in bonis per Fratrem acquisitis existente alio Fratre; fuit decifum, quod non, prout in similibus causis refert idem in S. C. in filio petente ex persona matris successiõnem, siue paragium in bonis Patruis Iacob. Anell. de Boëtis in Consuet. si quis, vel si qua incip. in causa Blazæ D. Illabelle fol. 151.

Soror, quæ non apparere fuisse dotata, licet repერიatur maritata, an à fratris successiõne repellatur per alium fratrem superflitem, cum etiam non appareat vllam interpellationem præcessisse; fuit per S. C. pro fratre in exclusionem foeminarum iudicatum, Ioan. Angel. Pisaneli. in Consuet. sed si morienti §. quod autem incip. pone, quod soror fol. 156. & in alio casu sic fuisse decifum refert alia Apostilla ibidem incip. circa istam gl'of. fol. 159. de ratio est, quia ista probatio habet vim donationis, non successiõnis, & Franch. decif. 412. nu. 4.

Soror nupta, si vellet cum alia sorore succedere existente in capillo fratri, vel sorori, an teneatur conferre dotem, quam dabunt ex bonis Paternis; fuit iudicatum in Sac. Conf. quod soror in capillo detraheret ante omnia paragium, quod

quod sibi ex hac consuetudine debebat frater ex bonis Paternis tamquam ex alie num conficiendo inuentarium, & sic habebit tantumdem, quantum filia nupta. reliqua verò diuidantur inter eas, Anto. de Alex. in addition. ad consuet. sed si morienti §. quod autem incip. sed quæro an soror fol. 159. Georg. alleg. 59. num. 1. & alleg. 30. nu. 25.

Soror ad hoc, vt excludatur non tantum à successione, sed etiam à paragio in bonis paternis, an sufficiat, quod sit dotata de bonis paternis etiam ab alio; quam à fratre; fuit decifum, quod sic per S. C. Foelix de Rubeis in consuet. si quis, vel si qua §. quod autem incip. Afflict. in consuet. in aliquibus & c. fol. 3. post consuet. Neap. impress. eum citat Molfes. in Commen. ad Consue. Neap. p. 4. q. 29. nu. 16.

Soror an succedat cum fratre, quando matrimonium esset contractum more Magnatum; fuit per Sacrum Consilium, decifum quod sic, Foelix de Rubeis in addit. ad consuet. si quis §. sed si morienti vers. limita nisi contractum fol. 2. post consuet. impress. Molfesius in Commen. ad Consuet. Neap. p. 4. q. 31.

Soror consanguinea an excludatur à successione fratris ab intestato morientis existentibus alijs fratribus carnalibus, & sic licet essent omnes in pari gradu per consuet. incip. si quis §. sed si morienti, quæ loqui videtur quando esset frater carnalis, & neptis ex alio fratre præmortuo, & ita ulteriori gradu; fuit per sententiam S. C. exclusa, quia si essent vterini non excluderet sorores, vel neptem, Foelix de Rubeis in d. Consuet. si quis §. sed si morienti incip. qui autem dicantur folio 2. post consuet. impress.

Soror non masculiata exclusa à successione fratris an debeat dotari de bonis fratris ex quo consuetudo imponit necessitatē dotandi de bonis ascendentium tantum, & ita fuit bis Iudicatum in Sac. Conf. quod non, Foelix de Rubeis in Consuet. si quis §. sed si morienti incip. ad declarationem illorum fol. 3. post consuetud. impress.

Soror masculiata, & ex ea descendentes an

excludant alias sorores, siue amitas deficientibus masculis, per S. C. fuit decifum quod non, Foelix de Rubeis in addit. ad consuet. si quis §. quod autem incip. masculiata, & descendentes fol. 3. post consuet. impress.

Soror dotata à Patre, vel à Fratre de bonis Paternis, quæ renuncianit omnibus bonis, & successioneibus etiam feudalibus ipsi, & eorum hæredibus, & successoribus, an mortuo fratre nullo hærede existente admittatur ad successionem feudali non obstante renunciatione ipsa, concluditur, quod sic, & pro hac parte fuit iudicatum in Sacro Cõsilio Loffred. in Paraphras. feud. in cap. 1. de natur. success. feud. col. 3. & seq. ad vers. cum ergo ipsa, vique ad vers. & iuxta hæc decifum Franch. decif. 327. Lanar. cons. 60. num. 146. & seq. Reg. de Ponte in rub. de success. feud. lect. 12. nu. 24.

Soror an succedat fratri eo mortuo in bonis Paternis, de quibus fuerat dotata per fratrem, concluditur, quod non, quia per dotationem fuit exclusa per auctoritatem Affl. in consuet. in aliquibus in 4. not. 9. quæst. in fine, & sic semper fuisse iudicatum antiqui Doctores affirmabant, vt refert Franch. decif. 87. num. 7. & nouissimè ita Iudicatum per Mag. Cur. Vic. in causa Anelli Naderij V. I. D. cum eius sorore referente Ioan. Alòysio Catalano Iudice peritissimo de anno 1611. poen. Canalem Aduarium patrocinante Ioan. Francisco Vitaliano l. C. Doctissimo meo Consobrinio Ioa. Baptista de Thoro l. V. D. Molfes. in consuet. Neap. p. 4. q. 29. nu. 16.

Soror, quæ accepta dote renuncianit, an succedat fratribus morientibus ab intestato; concluditur, quod sic secundum Neapod. in Consuet. si moriatur in verbo ipsi successores vers. sed quid si fecit, & secundum ipsius opinionem fuit iudicatum in S. C. iunctis aulis, vt refert Andr. Molfes. in comen. ad consuet. Neap. p. 3. q. 9. nu. 4.

Soror nupta, quæ renunciauert hæreditati paternæ, & fraternæ in beneficium masculorum an possit fratris occisi vindictam

Rt 3

pro;

prosequi non obstante remissione fratris occisi, fuit in Collaterali Consilio ad relationem Mag. Cur. Vic. decifum contra sororem non esse admittendam Reg. Carol. Tapia in 4 p. Iur. Regni super pragmat. 8. de compos. nu. 6. & seq. vsque ad nu. 35.

Sorores vterinae coniunctae an admittantur contra Patrem, & fratres de iure consuetudinario in successione alterius fratris, & descendendum; non fuit aliter decifum, tamen Franch. decif. 543. concludit contra sorores multis fundamentis, cum quae iura Patris, & fratris videbantur esse potiora, fuit per Sac. Conf. concessum, primum beneficium sororibus, & liberatum depositum Patri, & Fratri, decifio patet infra eo. verbo Soror Molfesius in Comment. ad Consuetud. Neapol. p. 4. quæst. 46. num. 3. Riccius in Collecta. decif. 635.

Sorores mortuales vtrinque coniunctae defuncto renunciantes in forma an admittantur ad successionem fratris una cum nepote, & nepte vterinis ex sorore vtrinque coniuncta, fuit decifum, quod in successione Avunculi concurrant pro medietate frater, & soror vterini, Franch. decif. 375. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neapol. tit. de renunc. q. 17. n. 34 cum seq.

Sorores an admittantur ad successionem cæterorum bonorum fratris per eum acquisitorum iuxta Consuet. Neap. non obstante dispositione fratris expresse prohibentis, quod sorores ipsae sint exclusae à successione bonorum prædictorum hereditatis ipsius testatoris, nec de eis ullam partem, nec portionem habeant nec habere debeant, ex quacunque causa, fuit decifum esse excludendas, Franch. decif. 307. Gaspar Thesaur. in addit. ad decif. 63. eius Patris Molfesius in Comment. ad Consuet. Neap. p. 1. cap. 1. num. 9.

Sorores vtrinque coniunctae concurrentes cum fratribus, quibus renunciauerunt eorum lusu succedendi ob dationem, an admittantur ad successionem sororis prædictae defunctae cum omnibus fratribus ma-

tre existente in medio in dotibus deperditibus ex matrimonio contracto more nobilitatis, in quo casu succeditur iure communis, fuit decifum esse excludendas sorores prædictas, & successionem spectare ad fratres ipsos pro portionibus spectantibus ad dictas sorores tamquam dotatas de bonis maternis, & paternis stante renunciatione Franch. dec. 92. à nu. 6. ad 9 deciditur Reg. de Ponte conf. 39. n. 19. & conf. 61. num. 92. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neapol. p. 4. quæst. 17 num. 12.

Sorores vterinae quemadmodum admittuntur ad partem hereditatis matris, beneficium vtrinque coniunctorum licet adessent fratres vterini vigore Consuet. Neapol. an procedat, quando super essent fratres, & sorores vtrinque coniunctae cum consanguineis tantum, ut portio Paterna vadat in beneficium consanguineorum tantum, fuit decifum portionem sororis cedere in beneficium tam vtrinque coniunctorum quam consanguineorum tantum Franch. dec. 26. Reg. de Ponte conf. 39. num. 27. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neap. p. 4. q. 17. num. 93.

Sorores maritatae, & dotatae à Patre superstitibus, quae non poterant succedere Patri, vel Matri ob existentiam masculi vigore Consuet. Neapol. an iure consolidationis mortuo fratre, si non sint haeredes fratris succedant in antefato fratri consolidato per mortem matris, fuit decifum sufficere consolidacionem illam esse semel factam in filio, ideo non transire ad alios, qui fuerunt semel exclusi à bonis Paternis, & in eis non cadet novae consolidatio Afflicti. decifione 314. num. 4. & 5.

Sorores vtrinque coniunctae, & dotatae an admittantur ad successionem bonorum fratris extra Civitatem Neapol. Avunculi decedentis ab intestato, ac etiam Patruum non obstante earum renunciatione facta in beneficium fratris cum clausulis generalibus in forma nulla tamen facta mentione successionis dicti Avunculi, discussis multis hinc inde rationibus

bds fuit per Sac. Conf. iudicatum con-
mentos esse absolucndos, & ira fuerunt
exclusi dicitur sorores Capyc. decif. 159.
Vrfill. decif. 322. num. 5. Anna Allegat.
7. sub num. 48. Pisanecl. ad Consuetud. si
quis, vel si qua in addit. incip. vide ad hoc
in decif. Capyc. fol. 151. Franch. decifio.
543. num. 7. & 546. & latius Masfusus in
addit. ad istam decif. Capy. Riccius in
collecl. dec. 30.

Species furoris an sint declarandæ, sicuti
species simulationis, nullitatis, turbatio-
nis, & metus, concluditur, quod sic, & ita
tractatum fuisse in occurrenti casu refert
Anna alleg. 77. nu. 4.

Specialia in crimine assassini sunt tredecim
primo vt puniatur conatus, seu affectus
cessante effectu; secundo quia potest as-
sassinus à quocumque occidi; tertio
bona ipsorum possunt à quocumque
vindicari, seu inuadi, & occupari,
quarto possunt opprimi à quocumque
die etiam feriato, quinto contra tales
possunt testes recipi etiam lite contesta-
ta; sexto contra tales non exquirunt sen-
tentia, nisi tantum declaratoria, septimo
non admittitur appellatio; octauo quod
Clericus absque degradatione puniri
possit, nonò quod Iudex secularis est cõ-
petens contra Clericum, decimo contra
tales etiam ex officio possit procedi, vo-
decimo, quod possunt tales inquisiti re-
nunciare defensionibus, & dilationibus,
duodecimo, quod teneatur Assassinus
Dominum nominare in Iudicio, & super
hoc torqueri; tertiodécimo quod licet
hæres ex delicto defuncti non teneatur,
si quid ad manus defuncti peruenierit, fal-
lit in hoc casu Capyc. decif. 155. num.
25. & seq. Muscatell. in pract. crimin. rub.
de homicid. med. assass. n. 70. & late om-
nia congerit modernus Doctor Marius
Italia in tract. de immun. Eccles. lib. 1. c.
3. §. 5. per totum.

Spoliatus de facto super Iure exigendi, &
late quod non competeret possessorum
verè super Iuribus personalibus, sed qui-
dam status, an possit petere se restitui in
pristinum statum, ex quo in casu contin-
genti perceptor introitum certæ gabel-

læ vniuersitatis, quia cèperat exigere
impeditur fuit ex ordinatione vniuersi-
tatis vt non soluerent rendentes, & ita
fuit decifum, vt competere ei restitutio
in pristinum statum, Afflicti. decif. 395.
sub num. 7. & per totam Peregrin. de
fideicommiss. artic. 46. num. 18. Maranta
in specul. p. 4. distin. 9. num. 113. Foller.
in addit. ad Marant. in 4p. distin. 7. num.
30. Couar. 2. p. relecl. §. 5. num. 6. Vinius
in Sylua commun. opin. in opinione
739. remedium num. 4. Magon. decifio.
Lucenf. 4. num. 10. Borgn. Causal. decif.
Finizan. 28. in addit. num. 13. p. 1. Pureus
decif. Rom. 180. p. 2. & decif. 419. Foller.
in praxi censuali verbo tamquam res lu-
dicaras num. 34. Rota Roman. decif. 99.
in nouissimis par. 1. Cornazan. decif. Lu-
cenf. 115. Peregrin. decif. Pataviz. 53.
num. 6.

Spoliatus an sit restituendus ante omnia
si non ostenderit titulum possessionis, sed
reus illam ostenderit, quamuis postea
alia priuilegia obtenra post priuilegium
conuenti præsentauerit; fuit decifum pro
spoliato, vt sit restituendus Capyc. decif.
77. Vrfill. dec. 324. Peregr. de fideicom-
art. 52. nu. 143.

Spoliatus an possit possessorem terræ occu-
patæ vindicare præuia reintegratione
stante Assensu Regio, in quo asserbatur
instrumentum venditionis Terræ illo tæ-
reret sigillo, nec poterat registrari infra
tempus statutum ex causa spoliij subse-
quuti accedente etiam præsumpta mala
fide possessoris auctoris non obstantibus
confirmationibus regis generalibus fa-
ctis ob indultum, & pacificationem sub-
ditorum in beneficium possessorum fa-
ctis, ac etiam præscriptione octuaginta
annorum, & alijs rationibus in fauorem
possessoris, in cuius fauorem fuit deci-
sum per Sac. Conf. vt refert Capyc. de-
cisio. 86.

Spoliatus de facto de aliquo officio per Do-
minum, an sit restituendus, fuit decifum
quod restitatur salvo Iure in petitorio,
Anna in alleg. 103. facipht allegata per
Franch. dec. 165.

Spoliatus de facto sedatarius feudo, & re-
nebat

nebat à Regè, & sic naturaliter possidens & Rex ciuili ter ratione directi dominij, à quo percipiebat seruitium, an debeat possessio restitui eidem prius per Regem abdicata ratione eius iuris; fuit determinatum, quod sic per Regem Robertum in consilio, vt refert Afflic. in cap. 1. S. rei autem sub num. 2. de inuest. de re alica. fa. &

Sportule debent exigi secundum pandectam, & ubi non esset pandecta attendenda erit consuetudo locorum conuincinorum, vel si diuersimodè exigeretur, exactio erit facienda prout exigit M. C. V. tam in prima, quam in secunda instantia, & ita fuit iudicatum cum Marchione Lauri, lo. Fran. Capiblan. in prag. 19. nu. 33. de Baron.

Spuria veterina nata ex damnato coitu, an succedat fratri suo spurio, fuit decifum. tempore Regis Ferdinandi primi, quo tempore praesidebat Lucas Tozulus, esse admittendam spuriam natam ex damnato coitu veterinam fratri suo spurio de domo de Ametrano, de qua meminit Afflic. dec. 96. sub nu. 6.

Spurij nati ex vilissimo scorto, siue ancilla retenta in domo, an sint capaces relictorum per Patrem, fuit decifum, quod non. Afflic. dec. 203. Paleott. de noth. & spur. cap. 40. in princ. & cap. 13. nu. 4. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 9. p. 3. nu. 19. Riccius collect. dec. 110.

Spurius legitimatus per subsequens matrimonium, an admittatur ad successionem feudi contradicentibus agnatis, & opponentibus ipsum esse natum tempore, quo concubina habebat maritum; fuit decifum in Regia Camera Summariz, quod inuestiatur saluis iuribus in petitorio, Anna in repet. Rub. de Vassall. de crep. etat. no. 432. cum seq.

Spurius natus ex illegitimo coitu, an succedat fratri spurio decedenti sine filiis, & non obstante vxoris praetensione circa successionem per auth. praeterea C. vade vir, & vxor Afflic. decif. 96. sub nu. 6. ait fuisse decifum per Sac. Conf. spurium succedere fratri, cum citat Surdus decif. 269. num. 4. Mantuan. Paleott. de noth.

& spur. cap. 43. num. 2. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 10. par. 3. num. 5. Ioseph de Sesse decif. Aragon. 43. num. 61. Mosfel. in Consuet. Neapol. p. 4. quæst. 43. num. 26. Riccius Collect. decif. 110. Anton. Fab. in eius C. tit. de legitim. hared. definit. 7.

Spurius an succedat in emphytheusim virtute stipulationis, vel haredes patris ab intestato, si concessio rei fuerit facta pro se, & Titio, & haredibus; fuit decifum, quod spurius habebit emphytheusim virtute concessionis, Afflic. decif. 96. Gama decif. Lusitan. 149. num. 1. Paleott. de noth. & spur. cap. 45. in fine & cap. 31. & 30. Cotta in verbo spurius Rot. Rom. in nouissimis dec. decif. 443. p. 1. Surd. in tract. de aliment. tit. 2. q. 13. Riccius Collect. dec. 110.

Statutum factum per Vniuersitatem cum Regio decreto, quod nemo ex Ciuibus accedat ad molendina aliorum, quam ipsius Vniuersitatis, an fieri possit in preiudicium Molendinorum Ecclesiae ipsius Vniuersitatis, quia partes discordabant in facto, & id principaliter per Vniuersitatem fuerat factum ex causa necessitatis etiam instante Monasterio, fuit datus terminus in causa, liteque pendente ordo Vniuersitatis firmus remansit, postquam ei lus non aduersabatur, Franchi decifio. 380. Capiblan. in prag. 1. num. 198. de Baron. Ricc. in Collect. dec. 171.

Statutum Ciuitatis, seu Priuilegium Ciuitati concessum, ne extera vina introducantur intra Ciuitatem nisi elapso certo tempore anni, prout est Salerni, an extendatur ad vina Ecclesiarum, & Clericorum fuit decifum, quod non Grammat. decif. 100. Mangrel. ad Bart. in rub. C. de Sum. Trinit. & Fid. Cathol. vers. Clerici ad eorum fauorem Couar. 2. prelect. 5. quartus num. 7. Viuius in Sylua commun. opin. in 765. opinione statutum num. 19.

Statutum alicuius Ciuitatis an comprehendat bona existentia extra territorium, iea vt si esset faciendi verificatio obseruari solita in Romana Ciuitate esset pa-
riter faciendi in Regno Neapolitano, fuit

si fuit decifum, quod non, & ita fuit abfolu-
ta conuicta, Anna alleg. 85.

Stylus Sacr. Conf. in canis dubijs mandat
exhortari partes vt compromittant in
Sac. Conf. tamquam in arbitratorem, &
& confilium profert laudum, prout sibi
videtur de bono, & æquo Afflic. in
conf. prefenti lege sub num. 4. vbi cen-
set pluries fuisse feruatum talem stylum,
et ipfemet testatur decif. 13. in fine Ma-
fcell. in præf. S. C. lib. 1. par. 7. glos. con-
demnando num. 49. Verill. decif. 13. in
fine, & 149. Reg. de Ponte in tract. de
Potest. Proreg. rub. de promiffi. folit. in
prin. num. 10.

Stipulatio de iudicatum foluendo an fit
commiffa contra fideiufforem, fi reus
non fuerit citatus, nec cum eo lis con-
teftata, concluditur quod non Afflic.
decifione 182. à num. 1. vsque ad num.
9. Mafcard. de probat. concludione 110.
num. 21.

Stuprans Virginem immaturam, qua poena
puniri debeat, si effec ignobilis puniretur
ad remigandum per feptennium, & ita
fuit tam per Mag. Cur. Vic. quam per
Sac. Conf. decifum, Grammat. decif. 22.
Iul. Clarus in S. stuprum sub num. 9. mo-
minit Afflic. in conf. fi quis rapere nu.
16. vbi dicit puniri ad fufpensionem, idem
vbi supra num. 17. imo poena combuftio-
nis fuit punitus per fententiam Mag.
Cur. Vic. Pater qui Filium minorem duo
decim annorum fupraverat, de quo me-
minit Petr. Caball. refol. crim. cent. 1. caf. 20. Riccius
colle. deci. 137.

Stupratores Virginum, vel Viduarum cum
fcalis non tamen reperti cum fcalis in-
fraganti de nocte, qua poena puniri de-
beant, fuit decifum effe condemnandos
ad exulandum per decennium extra Re-
gnum, & ad dotandum Virginem deflo-
ratam, Franch. dec. 333. Aloyf. de Leo 1.

fi quis non dicam C. de Epifc. & Cler. in
prin. late Petr. Caball. refol. crim. cent. 1.
caf. 97. & 98. nu. 9.

Stuprum commiffum per vim an puniatur
pena mortis naturalis etiam quod Virgo
non effet viri potens, fuit decifum, quod
fic, Franch. decif. 334. Riccius in colle.
decif. 137.

Stuprum commiffum cum Vidua qua po-
na fit puniendum, fuit decifum effe
puniendum poena amiffionis medieta-
tis bonorum, Afflic. in Conftit. fi quis ra-
pere nu. 11.

Stuprum cum foluta commiffum non ta-
men cum violentia non effe punibile,
attamen fi fuerit commiffum cum aliqua
foluta ab alio eognita, quæ lenis vitæ
erat, & ftante fama bona inqñiti licet
fuiffet per Mag. Cur. Vic. ad triennalem
relegationem, & dotandam illam, po-
ftremo per Sac. Conf. fuit condemna-
tus ad exulandum per annum ultra an-
nalem carcerationem, & hoc pro iniu-
ria illata Domino Ameille, in cuius do-
mo fuerat repertus, Grammat. decif. 107.
Baïard. ad Clarum in S. stuprum nu. 25.
Gaspar Thefaur. in addit. ad decif. 3. eius
patris ad nu. 3.

Stuprum in muliere honefta commiffum, &
fidifparitas in effet perfonarum, & diu
fuiffet in concubinato perfeueratum ftan-
te voluntate ipforum, an puniri debeat
& qua poena ipfe fuprator, qui in eius
domo ipfum retinuit, fuit per Mag. Cur.
Vic. condemnatus relegatus per trien-
nium in Infulam Grammat. voto 4. re-
demptoris gentium &c. & Iul. Clarus
S. fornicatio num. 7. Baïardus ad Cla-
rum S. stuprum num. 31. Gaspar The-
faur. in addit. ad decif. 3. eius patris sub
num. 3.

Subdelegatus mortuo delegante habente
potestatem ob fententiam delegantis re
non integra habet potestatem proceden-
di, & eius fubdelegatio durat, re verb
non integra fubdelegatio expirat, an id
procedat in officiali creato, & in eius ab-
fentia altero, quod mortuo ifto primo lo-
co creato, cui in locum eius fubrogatus
in cafu abfentia exerceat officium, po-
terit.

terit etiam in casu mortis, quem casum casus absentie comprehendit, concluditur, quod sic, Fraoch. dec. 255.

Subditi hostium afficiuntur eadem poena, sicuti ipsimet Hostes affici debent, & ita in contingenti casu fuit iudicatum in facto Iudeorum Solimani, qui naufragia fecerunt in maritimis Ciuitatis Ostuni, Regens de Ponte in conf. 93. & in tract. de Potest. Proreg. tit. 11. de trementibus in princ. num. 13. vbi refert idem in alio casu fuisse iudicatum in causa personarum, & bonorum Turcarum, qui vi ventorum applicauerunt in portu Brundusij & in alijs causis.

Subditi si tempore commissi delicti reperiatur, & postmodum à subiectione tali sublatus, an Dominus possit ratione delicti petere remissionem causae, & subditi non obstante quod sit deletus ab eius dominio, fuit decifum, quod sic, & proinde de causa vna cum subdito fuit remissa, ad Dominum habentem Iurisdictionem abdicatuum Franch. decif. 417. Anna. in conf. 107. licet per tex. num. 6. & seq. Tapia in rub. de offic. Magn. Admirat. num. 5. in suo Iure Regni Capiblan. in pragm. 1. num. 219. & in pragm. 5. num. 122. & 140. de Baron. Tapia in pragm. 1. nu. 41. & 43. vbi de crimin. agi oportet. & Ritu 120. item si aliquis, vel aliqua. num. 2. Aloyf. de Leo l. Officiales C. de Episc. & Cler. num. 6. & in l. qui sub praetextu C. de Sacros. Eccles. num. 16. Petr. Caball. resolut. crim. cent. 2. casus 147. num. 10.

Subfeudatarij Baronum an vocari debeant in consilijs, seu parlamentis, & contribuere in donatijs, fuit decifum in Regia Camera Summariz, quod non Vrill. decif. 243. nu. 2.

Subfeudum existens in Comitatu alicuius Comitris, si fuerit à Rege alteri Comiti concessum, & sic æquali, vel Principi, & sic maiori, an per hoc efficiatur subfeudatarius subditus sibi pari, vel minori, aut maiori, fuit in facto contingenti decifum in Regia Camera Summariz, quod Rex potuit lus suum donare Comiti nec erit inconueniens, vt maior Dominus possit

ratione alicuius Iuris particularis feudum esse feudatarius minoris, Camerar. in l. imperiale fol. 71. ater. lit. P. in magnis de probib. feud. alien. per Feder.

Subhaftationes an requirantur in venditione alicuius rei Regis, concluditur quod quando fieret venditio per Regiam Cameram, quæ nomine fisci vendidit requiruntur subhaftationes, & tunc valeret venditio, secus autem si fieret venditio per Proregem, vt refert Minad. in conf. in aliquibus not. 5. num. 7. quia Vicerex vendendo id consulto facit, vt tenet Reg. de Ponte conf. 49. num. 79. & conf. 53. qui quidem virtute mandati id agit etiam cum sit Procurator Caesaris, & ita fuit decifum in causa sigilli, vt refert Fab. de Anna conf. 56. fauoris generalis num. 25. & 26. vbi in fine subdit hodie, secus esse, nam de necessitate requiruntur subhaftationes, & hoc ex particulari ordine & eandem decif. tradit Regens de Ponte in tract. de Potest. Proreg. tit. 4. de regal. imposit. 5. num. 30. & 31. in causa Franchi Larcarij conseruatoris Regij Sigilli cum Regio Fisco, & nouissime in repet. cap. primi de ijs qui feud. dar. poss. lect. 8. nu. 14. Alex. Raud. dec. Pisan. 44. nu. 21.

Subingressio quamuis militare videatur in linea transfuersali vt procedat non tantum si superessent fratres, & Nepotes, vel Pro nepotes ex altero, sed etiam quando moreretur frater, Patruelis, Amitinus, & Cōsobrinus existente superstiti alio fratre patruelis consobrinus, & amitino vna cum filiis alterius fratris patruelis amitini, & consobrinii an etiam porrigatur dista. subingressio in alijs fratribus existentibus in vltiori loco, vt in tertio gradu, sicut in casu contingenti dubitatum fuerat, fuit decifum subingressione non dare ultra filios fratrum consobrinorum Franch. decifione 24. num. 3. Reg. de Ponte conf. 39. num. 1. Georg. in alleg. 30. num. 72.

Subingressio an locum habeat in successione fratris sobrini, fuit per Sac. Conf. iudicatum in fauorem fratrum sobrinorum exclusi filijs aliorum fratrum sobrinorum,

- rum, Iacob. Anell. de Boëtis in addit. ad Consuet. si morienti, §. quod autem. Incip. in causa Ioan. Hieronymi Lembi fol. 357.
- Subingresso in feudis an locum habeat;** Con. iudicatur, quod sic, & ideo nepos excludit Patrum, vt fuit iudicatum in cau. 42 D. Scipionis Caetani, Minad. in const. in aliquibus nn. 3. not. 91.
- Sublocatio fieri non debet iuxta Consuet.** Neap. an locum habeat in Taberna, fuit 40 M.C.V. decifum quod non Vrsill. decif. 40 t. sub nn. 3.
- Substituere an possit mater filio in nouem partibus eius dotis, fuit decifum, quod non, Franch. decif. 486. nouissimè And. Molfes. in Comment. ad Consue. Neap. par. 2. quæst. 23. num. 4. & subdit annis elapsis Sacr. Conf. iudicasse in causa Martionis Sancti Heremi cum Duce Martini substitutionem pupillarem non valere, nisi quoad medietatem, de qua pater potuit disponere.**
- Substitutio pupillaris facta posthumo, an effectum habeat eo nō nato ita vt substitutus admittatur exclusis heredibus ab intestato venientibus; fuit decifum in fauorem substituti, Franch. decif. 299. Viuius dec. 513. nu. 23.**
- Substitutio facta filijs per testatorem dispoñentem de integra eius hereditate, ex qua debetur medietas agnatis iuxta Consuetud. Neapol. & Surrentinam, an stare subsistat, fuit decifum, quod sic, Franch. decif. 295. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 2. num. 17. p. 4. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neap. p. 2. q. 23. num. 4.**
- Substitutio facta per patrem filiae si sine liberis decesserit, sit extincta, an verificetur, si mortua filia cum liberis, & deinde defunctis liberis, fuit decifum quod sic, Franch. decifio. 92. num. 2. & seq. Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 5. in 3. part. num. 20.**
- Substitutio facta à Consule alicuius nationis in aliqua terra, & in possessione substituendi existente ipso Consule per plures annos, & in pluribus vicibus an fieri possit inuita natione licet alias non con-**
- tradixerit electionibus; non fuit decifum sed remissa decidenda Cesareæ Maiestati tunc in humanis agenti, Capyc. decif. 134. Anton. Gabriel. de Præsumpt. lib. 5. conclus. 10. Camill. de Curt. in diuers. Inr. feud. versicul. declarata igitur sub num. 149. versicul. ampliatur etiam fol. 77. aterg.**
- Substitutio an militet, si fuerit facta ab aliquo, qui habet fratres, vel nepotes, & sororem non masculiatam, instituendo sororem, vel substituendo in aliqua parte illius medietatis, quam tenetur relinquere proximioribus agnatis; fuit decifum in S.C. quod non, Capy. in Consue. & si testator incip. quæro circa istam Consuet. fol. 172.**
- Substitutio facta à matre, quæ successerat filijs primi matrimonij instituta hærede filia secundi matrimonij in personâ eius sororis, an valeat hoc est de eius dotibus ita vt decedente ipsa filia in pupillari ætate admittatur substituta, vel Pater pupillæ in nouem partibus dotis; fuit per Sacr. Conf. decifum patrem esse præferendum, ex quo mater istius non poterat substituere in nouem partibus non obstante, quod bona ista obueniensens sibi à filijs ex primo matrimonio Capyc. in additio. ad Consuet. si qua moriens incip. Bernardina Badaia fol. 197.**
- Substitutio compendiosa facta per verba communia matre existente in medio an sit omni tempore fideicommissaria, vel tempore pupillaris ætatis, directâ post verò obliqua; fuit decifum substitutionem ipsam compendiosam factam per verba communia omni tempore matre existente in medio esse fideicommissariam Afflis. decifio. 367. à num. 1. vsque ad num. 4. Michael Crass. in tractu de success. ab intest. lib. 1. §. substitutio quæst. 74. num. 6. Peregrin. in tract. de fideicommiss. artic. 34. num. 39. vers. contra matrem Georg. allegat. 24. num. 1. Pellic. in Consuetu. Auerse cap. 8. num. 143. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 461. legitima num. 2. Viuius decifio. 405. num. 2. & Borgn. Cauale. decif. Fiuizan. 1. in 3. part. nu. 65. & dec.**

4. nu. 2. & 35. Alex. Trentacing. in tra&. de substitut. p. 4. cap. 4. nu. 17. Anto. Fab. in eius C. tit. de impub. & alijs substit. de. finit. 2.

Substitutus ultimo loco extraneus in certa re deficientibus alijs institutis, sine filijs decedentibus, & in codicillis aliquis ex institutis fuerit exheredatus, & decedentibus alijs institutis absque liberis, an admittatur existentibus filijs exheredati non existentibus tempore dispositionis; fuit decisum contra substitutum Franch. decisione 169. & Peregrin. de fideicommiss. articul. 18. num. 30. Bogn. Cauale. dec. Fiuizan. 11. par. 3. num. 4.

Substitutus an admittatur ad successionem si caducata institutione per mortem instituti non obstante, quod Institutio fuerit caducata, fuit decisum, quod sic, Franch. decisione 156. Viuius decisio. 419. num. 10. Riccius in Collecta. decisio. 59.

Substitutus sub conditionibus alternatiuis per verba negatiua scilicet si institutus sine liberis decesserit, vel ab intestato, ut admittatur non sufficit vnam ex dictis conditionibus adimpleri, & proinde fuit exclusus substitutus, dum institutus sine filijs decedens alterum substitutum instituerit, Franch. decisio. 150. Viuius decisio. 403. num. 18. & 19. Bogn. Cauale. decis. Fiuizan. 25. par. 3. num. 1. & 29. Molles. conf. 5. num. 8. Riccius Collecta. decis. 180.

Substitutus per fideicommissariam substitutionem, an agnatos excludat à medietate competentis vigore Consuetudinis ita quod si agnatus sibi hæredem fecerit ne potest ex fratre, & grauaret eum per fideicommissum ut totam hæreditatem restitueret, an agnati proximiores potest medietatem vendicare, fuit iudicatum in Sacr. Conf. quod substitutus nedum non excludit à medietate agnatos eius, cui facta est substitutio, sed nec etiam matrem ipsius, ut sic non posset agnatus grauari illa medietate, Capyc. in Consuetud. si aliquis moriens incip. hic loquitur in substitutione pupillari fo. 168

Subuentio an debeatur Baroni à Vassallis pro maritanda sorore, cui dos per Patrem fuerit legata; fuit in Sacr. Conf. decisum, quod sic condemnando Vniuersitatem ad soluendum subuentionem li. quidam tempore executionis, Frede. de subfeud. lib. 2. in 2. auctor. n. 16.

Subuentio an debeatur à Vassallis Domino emptori cum pacto de retrouendendo, durante termino redimendi; tam in Sacr. Conf. quam in Regia Cam. Sum. fuit decisum subuentionem ipsam deberi, Frede. de Subfeud. lib. 2. in 2. auctor. in fine in quaestio. incip. hic quero de noua quaestione.

Subuentio an debeatur Domino feudi à Vassallis pro faciendo filio milite, fuit in Curia Regia determinatum, quod sic Barthol. de Capua in Apostilla ad const. quamplurimum eum citat, & sequitur Affl. ibi sub nu. 5.

Subuentio an debeatur à Vassallis, quando Dominus feudi nepem maritaret patre existente inope; fuit decisum, quod sic, Franch. decisione 115. Capiblane. in pragm. 1. num. 69. de Baron. Mastrill. in decisio. Sicil. 1. num. 7. Riccius in collecta. dec. 65.

Subuentio, siue adiutorium an debeatur matri dotanti filium; fuit decisum in Reg. Cam. Summ. quod sic, Ioan. Aloyz. Mormil. in suis sing. ad Const. quamplurimum nu. 4.

Subuentiones siue adiutoria an debeantur pro filia maritanda; fuit decisum quod sic per Regiam Cameram Sum. Io. Aloyz. Mormil. in suis sing. super Constit. quamplurimum sub nu. 1.

Succedere quis debeat in fendo, vel in officio, an fiscus, vel successor ab intestato si defunctus decesserit non facta nominatione iuxta formam concessionis, & potestatis concessæ, concluditur spectare ad successorem ab intestato, & ita fuit in Regia Camera Summarie ventilatam, & decisum Anna in repet. rub. de Vassall. decrep. etat. nu. 321.

Succedere an debeat Pater Filio promouenti donatario in eius hæreditate, cõsistente in donatione facta per patrem cõ-

scim.

templatione matrimonij ex nunc prout ex tunc sequuta eius morte, vel vxor filij ob mortem filij, & filiz in constantia matrimonij procreatorum decedentium post mortem eorum Patris, non tamen pro eis adita hereditate per matrem optimè allegauit pro matre Regens de Ponte conf. 19. sed pro Patre Fab. de Anna in conf. 1. dum Illustrissima vbi sub num. 53. remittit se ad decisa in conf. 2. sequenti num. 18. in quo fatetur fuisse decisum contra matrem, & sic in fauorem heredis patris ibi num. ult. idem Reg. in tract. de Potest. Proreg. tit. 8. in prin. nu. 39.

Succedi an videatur matri, vel filiz in bonis dotalibus ex matrimonio contracto more Magnatum, per quod specificè verba demonstrantur ex pacto, quod restitutio dotis facienda per virum in casu mortis vxoris fiat filijs ex matrimonio procreandis superstitibus, & in casu, quo non superuiuissent liberi superstites ex matrimonio, vel etiam si tempore mortis vxoris ex eodem matrimonio liberi superessent, & postea adita hereditate vel non adita per eos, vel alium, seu alios eorum nomine liberi ipsi decederent, vel morerentur in pupillari ætate, vel post quandocumquè ab intestato sine liberis legitimis, & naturalibus dotes ipsæ debeantur hereditibus, & successoribus vxoris, seu dotantis; fuit decisum succedi matri, & non filiz, Franch. decif. 92. num. 4. & 5. eum citat Fab. Anna. in conf. 2. in capitulis, & optimè Georg. in alleg. 23. num. 24. vbi istam decif. declarat, & sub num. 26. allegat similia; Molfesius in Comment. ad Consuetud. Neapol. par. 4. quæst. 46. num. 4. & in titul. de renunc. quæst. 15. num. 10. & seq. vbi in fine tradit adhuc, vt succedatur primo acquirenti sumitur ex verbis renouationis traditis per Afflic. decif. 237. in princip. ibi earum dotium restitutio, & assignatio realiter fiat, & fieri debeat hereditibus dotantis, per quæ verba inquit sibi fuisse relatum Sac. Conf. decreuisse ita annis elapsis in causa D. N. Neritoni cum Duce Martini cir-

ca quandam Institutionem factam pones Burrellum.

Successio donatarij decedentis in feudo, ad quem spectabit, vel ad matrem donatricem, aut forori vtrinq; coniunctæ, fuit decisum successionem ipsam ad matrem spectare, ex quo donatio ipsa fuerat personalis, non realis, nam fuerat facta filio immediatè successuro, Franch. decif. 591. eum citat, & sequitur Modernus Molfes. in Comment. ad Confuc. Neap. par. 3. quæst. 5. num. 9. & quæst. 36. num. 6.

Successio Patruj existentibus Nepotibus ex fratre, & ex sorore, an omnibus deferatur in bonis sitis in districtu Ciuitatis Neapol. fuit decisum, quod quoad bona existentia in districtu Neapol. Nepotes ex fratre tantum admittantur ad successionem, quo vero ad bona extra districtum omnes admittantur, Franch. decif. 412. Molfesius in Comment. ad Consuet. Neapol. par. 4. quæst. 2. in princip. & quæst. 6. num. 7. & quæst. 9. num. 8. & quæst. 12.

Successio in feudis antiquis, quamvis ex nona gratia Regis sit ampliata in descendibus ex linea masculina vsque ad quartum gradum, in descendibus vero ex linea feminina remanet Constit. Regni vt de successionebus practicata vsque ad tertium gradum, & ita indistinctè tam in Regia Camera, quam in Sac. Conf. Iudicatur Ioan. Aloyf. Morimil. in suis singul. ad dict. Constit. sub num. 13.

Successor in Episcopatu an teneatur stare colono, cui per prædecessorem fuerit promissum, quod in casu, quo non potuisset gaudere affectu solueret interesse excepto in casu mortis, si prædecessor Episcopus non aliter mortuus, sed de dicto Episcopatu ad alium fuerit translatus, an teneatur; fuit decisum in fauorem successoris, vt non teneatur stare colono, & pariter in fauorem prædecessoris, vt non molestaretur ob interesse affectus prætensi, bene verum est, quod satisfacere debeat colono de omnibus pecuniarum quantitatibus anticipatis iuxta

Si

for.

formam Capitulationis affectus vna cum interesse liquidando, Anna in allega. 92. de qua meminit Caroc. in tract. de locat. 24. quæst. in nouiss. addit. fol. 207. Reg. de Ponte decif. 28. num. 3. Mastrill. dec. 6. nu. 17.

Succesor an teneatur aſſione personali, quod rata ſint habenda geſta à Prædeceſſore; cuius hæres non eſt; fuit decifum quod non in contingenti factò, Minad. in conſt. in aliquibus verſ. de ſucceſſ. n. 40.

Succesor ſingularis an teneatur ſtare colo-no in terminis L. emptorem C. loc. quando eſſet factum pactum de alienando, per quod impeditur dominiꝝ tranſlatio, quid autem in generali obligatione; concluditur ſufficere generalem obligationem, per quam conſtituitur ius in re, & ſucceſſiue ſuccesor tenetur ſtare colo- no, & ſecundum iſtam opinionem fuit iudicatum in Sac. Reg. Conſ. ad relationem Mag. Cur. Vic. in caſu tunc vrgenti retulit Ioan. Iacobus Maſullus in addit. ad dec. Capy. 182. nu. 4. vide ſupra in verbo alienatione.

Summa minor maiori ſummæ in ſententijs non ineſt, quomodo præſcribetur in Sac. Conſ. circa condemnationem diſcordantibus ludicibus in ſumma aliqui maiore, cæteri minorem ſummam amplectentes, concluditur quod quando omnes concordarentur, vel in maiori, vel in minori, res eſſet ſopita, quando vero quilibet ſtaret in ſua opinione, & de iure eſſet dubium, nam ſecundum minorem eſſet pronunciandum, & tunc ſi ludices proteſtarentur, quod non intendunt concurrere cum minori ſumma non erit tunc ſententia publicanda, ſed ſunt addendi alij ludices, Franch. deciſione 356. Petr. Caball. reſolut. crimin. cent. 2. caſus 119. num. 24. Riccius in Collecta. deciſ. 512.

Supplementum paragiꝝ quantum eſſe de-bet; fuit iudicatum bis in Sac. Conſ. eſſe vſque ad legitimam teſte Andr. Mari- conda in Conſtit. Neapol. ſi moriatur in apoſtilla incip. quod tale paragiꝝ, quem citat nouiſſimè Moſſeſius in Com- mentar. ad Conſuetudin. Neapolitan.

par. 3. quæſtio. 7. num. 5. & 6.

Supplicatio porrecta cum verbis illis ſuppli-catur pro parte Titij an probet Titium, ſupplicaffe; fuit decifum in Collaterali Conſilio, quod illa verba aſſertiva non probant contra Titium, niſi abunde probetur, & ita conualidatur aſſen- ſus, Frecc. de Subſend. lib. 2. quæſtio- ne 24.

Suſpenſio officiꝝ an militet in Officiali Per-ceptore pecuniæ Regiæ ſi ſtant e exaſtio- ne, ac illius retentione per aliquos dies ob quod moram contraxit non illico ſoluerit, concluditur quod non, ſed po- tius actionem ad intereſſe competere, & iuxta allegata in eius fauorem fuit decifum per Regiam Cameram Summa- riæ, Regens de Ponte conſ. 22. delictum quod imputatur, vbi in fine ponit deci- ſionem meminit Tapia in conſ. Officiales reipublicæ.

Suſpenſio adminiſtrationis Officiꝝ non in- omnibus caſibus erit concedenda, niſi quando veniet imponeoda pena priuationis officiꝝ, hoc eſt pendente in- quiſitione formanda, & ita in Collaterali Conſilio in cauſa Regij Fiſci, cum Marchione Padulæ Regio Dohanerij Regiæ Dohanæ Menepecudum Apulez fuit denegata ſuſpenſio adminiſtrationis pendente inquiſitione, & tandem com- pilato proceſſu, non fuit Marchio con- demnatus ad officiꝝ priuationem, ſed ad illius ſuſpenſionem per triennium, quo finito non aliter redire deberet, ſed in ſui beneficium venderetur, & ita pari- ter fuit determinatum in cauſa Gabrie- lis Capani luſturiarij Ciuitatis Neapol. inquiſiti de multis, vt nouiſſimè tradit Regens de Ponte in deciſione 7. fuit in- quiſitus num. 11. & idem cenſet in Col- laterali Conſilio determinatum in cau- ſa Ferdinandi Monſorij, qui iater cæte- ra inquirebatur pecuniã regiam in pro- prios vſus conuerſiſſe, vel mutuando, vel in cambium erogando, vt etiam idem auctor fatetur in tractat. de Potestate Proregis tit. 4. de regal. impoſit. §. 3. nu. 7. quo vero ad deciſionem Marchio- nis Padulæ latè diſſeritur in alia deciſio- niſ.

eiusdem auctororis 16. de iure communi, ubi examinat articulum quamnam poena sit plectendus Officialis delinquens in officio, & quae probationes requirantur, & demum concludit fuisse puni- tum poena triennalis suspensionis, & ad restitutionem extorsionum, & de decisione Gabrielis Capani Iustitiarj in alia decisione eiusdem 25. disse- citur.

Suspecti allegari possunt etiam de iure cō- muni Actorum magistrj, & suspitionem solo Iuramento probari, vt ex mente Alexan. & Anchar. concludit Muscatell. in praxi Sacri Consilij lib. 1. par. 5. glos. suspectum num. 10. sed in Regno serua- tur contra Magistrōs Actorum Sacri Cō- silij ex quo probari debet in specie cau- sa suspitionis allegata, vt nouissimē de- cisionem apparet in Collaterali Consilio te- ste Ioan. Antonio Batio in adnotat. ad Afflictum super Constitutione Regni Iu- stitiarj per Prouincias lit. C. incip. Acto- rum, eumquē citat Muscatell. vbi supra num. 11.

Suspectus Iudex an recusari possit eo, quia fuerat lis in causa dignitatis cum litigan- te in alijs causis, fuit in Regio Colla- terali Consilio decifum posse recusari, & ita practicum inter Ducem Veteris sc̃i bam portionis, & Dom. Bernardinum Montalium Praesidentem propter litem praecedentē, quam habuerunt circa sessionem in Tribunali Regij Arsenalis Regens de Ponte decisio. 30. in prin. de- cidimus.

Suspectus Iudex recusari an possit, si simi- lem causam quam Iudicaturus esset, vt aduocatus defendisset, Marant. in specul. par. 6. in 2. actu principali num. 46. an- nuat vnā ex causis suspitionis esse, si Iudex haberet consimilem causam cum illa, in qua vult Iudicare, quia praesumitur Iudicare taliter prout vellet in sua causa iudicari, & melius Fiuizan. in decisione 28. par. 2. sub num. 114. vbi citat omnes causas suspitionum ibi similem causam habens, & in pro- prijs terminis fuit decifum in perso- nam Regentis de Ponte, qui fuit a-

Fisco suspectus allegatus in causa Du- cis Suesae, eo quia olim similem causam Ducis Andriae defendit, vt ipsemet fa- teretur. dec. 32. in prin.

Suspicio Iudicis an possit allegari à tertio pro suo interesse, concluditur quod sic, & ita fuit practicum, Anna sing. 500. tertius.

Suspicio Officialium Baronum an possit co- gnosci per Officiales eiusdem Baronis; fuit tam per Magnam Curiam Vicariae quam per Sacrum Consilium confirma- tum decretum eiusdem Magnae Curiae decidentem causam suspitionis esse re- mittendam ad Officiales Baronis per tex. in cap. si contra de offic. delega. in 6. & in hoc anno 1569. die 6. Octobris la- cob. Anellus de Boetis in addit. ad Ri- tum 265. incip. item si contingat Iudi- cem ordinarium incip. causae suspitionum remittatur.

Suspicio an obstat Iudici, qui litem habet cum alio Officiali conuento per aliquem ita vt ob talem suspitionem possit recu- sari; In iure fuerunt multa allegata ad exclusionem Iudicis pro Marchione Gruptalium cum Regio Consiliario Domino Ioanne Sanchez, coram quo litem habebat Regius Consilia- rius Aloysius Valcarcel vnus ex Iu- dicibus ipsorum litigantium, & dum ambo litigarent coram dicto conuento, nefas erat, quod ipse nunc Iudex effice- retur in causa dicti Domini Ioannis cum ipso Marchione, & sic vnus sit Iudex alterius, quo casu suspitio nedum iusta sed iustissima, & ob hanc causam in habilitatur Iudex, & recusatur secun- dum veram, atque communem opinio- nem Doctor. quae in primis fulcitur au- thoritate tex. in cap. 2. vers. humani mo- ris est 16. q. 2. cuius verba haec sunt; Hu- mani moris est illum vereri, cuius iudi- cio, & voluntate nunc erigitur, & de- cipitur, & quando vnus est Iudex alte- rius, & è conuerso dicuntur Iudices re- ciproci, & ipso iure suspecti efficiuntur tradit Specul. in titul. de Iudic. deleg. in rub. ex quibus caus. delega. recus. lib. 1. p. 1. nu. 5. vers. item si vnus est Iudex alte- rius

Si 3

tius

rius, idem affirmat Ioan. Andr. & alia lura ad hoc citat in cap. legitimam de appellat. in 6. num. 1. versicul. decimo quia, ubi etiam idem sequitur Domin. de Sancto Gemin. in 1. colum. & Steph. Auffer. in 3. volum. tract. in antiquis in tract. de recusat. num. 16. vers. 35. si Iudex inquit quod si Iudex est in manibus mei aduersarij, quia coram eo litigat prout est in casu isto proculdubio tamquam suspectus repellitur Iudex confertur etiam congesta per Præposit. & alios in cap. postremo de appellat. hinc Hostiens. in titul. de reculat. iudic. deleg. num. 3. vers. sexta si vnus, ait quod suus magister hoc reciprocos Iudices taxonarios vocabat, vt facias mihi bonam paropside, & ego tibi subdit hæc verba, bona la mi fai, bona la ti farò, & licet quidam frater Hospitaliorum in suspitione prædicta succubuerit, id processit, vt inquit ibi Hostiens. quia ineptè præposuerat, & tamen ipse Iustissimam causam suspensionis reputat, & hanc opinionem tamquam communem omnes præcitati Doctores sequuntur tanto magis ista militat suspitio, etenim maior causa repellit Iudicem à Iudicando, quam testes à testificando gloss. in cap. accedens il primo vt lit. non contest. & in cap. cum eo de offic. deleg. de quo latè per Lanfranc. de Orian. in repet. cap. quoniam contra de probat. vers. recusat in 2. colum. vers. sed quæro quæ sint causæ legitimæ, ratio euident est, quoniam dum repellitur vnus Iudex, reperitur alter, qui absquæ suspitione iudicat non sic in teste, qui dum reij. citur, non inuenitur alius, qui illud idem deponat, vnde optimo Iure remoueri debet, res enim periculosa est, & tristissimos solet fortiri euentus sub Iudice suspecto subire Iudicium, vt censet gloss. in l. apertissimi Cod. de Iudici. vers. libello; fuit tandem decum in Sacr. Conf. Iudicis tribus aulis referente Re. gio Consiliario Francisco Valcarcel, quod non interueniat poenes Secretarium in Banca de Felice patrocinante

eximio Iuriscòsulto Fabio de Falco meo patruo dilectissimo Ioann. Baptista de Thoro Iuriscòsult. Neapolitano.

Suspicio an militet in persona Iudicis, qui iudicaturus sit in causa sui còfessoris, ad ornatum huius questionis hæc pauca ponderanda duxi nam si affirmatiuam sententiã insequamur proculdubio cernitur posse militare ex infra scriptis rationibus primo enim ex Iuris dispositione filius prohibetur testificari pro Patre, & è contra l. parentes Codic. de test. quanto magis, & indicare, cum filius, & pater censeantur vna persona S. fin. autem instit. de hæred. qual. & differen. nam per hoc videretur iudicari in causa propria, quod à Iure improbat, & ob id si prælarus veller esse Iudex in causa suæ Ecclesiæ posset ob suspensionem remoueri ex præsumpta affectione, vt refert Maranta in Specul. par. 6. in 2. actum num. 31. videtur etiam in causa propria iudicare, & subdit ibi Marant. numero 25. quod etiam si filius, vel consanguineus Iudicis esset aduersaria pars, poterit recusari Iudex, & non tantum hoc in carnali coniunctione, quam etiam in spiritali procedit, vt exemplo compaternitatis demonstratur postquam Compater nequit iudicare in causa Compatri, & poterit recusari idem ibidem numero 72. quanto magis in præfenti casu id militare debet cum sacerdotes, seu còfessores patres dicantur cap. qualis condemnatio 2. q. 7. ibi qui patribus legatione Dei fungentibus contumeliam inferunt, & melius explicatur in capitulo sacerdotum S. hi qui 6. q. 1. ibi patres enim omnes id est sacerdotes venerandi sunt &c. & propterea plus diligendus est Pater spiritalis, quam carnalis gloss. in c. pyrtacium 30. quæst. 3. vers. multo magis quemadmodum è conuersio plus peccamus erga Patres spirituales, quam carnales, gloss. d. c. qualis vers. ampliori & hinc est quod filius occidens patrem naturalem punitur poena parricidij l. 1. ff. ad l. Pomp. de parricid. ita parricid.

in oc.

in occidente patrem spiritualement, vt notat Hieronymus. Giacch. in addit. ad Iul. Clar. S. Parricidium, qui licet adhuc nil alleget, extat tamen glossa in cap. aut facta de pēn. d. 1. vers. parentem ubi ait multo fortius, qui contra parentem spiritualement, quare attentis istis vinculis facile suspicio vrgeri debet.

Secundo ponderatur alia suspicionis causa adducta per Marant. loco citat. num. 44. quod si altera pars alloquatur Iudici secreto. in aures potest ex hoc per alteram partem reculari Abb. in cap. accedens col. 3. vers. & aduerte vt lit. non contesti, sed quare maior esse poterit secreta collatio, quam confessio à Nauar. in manual. auricularis appellata . . . postquam facta electione sacerdotis, cui erūt peccata confitenda cap. qui vult de pēn. dist. 6. confitebuntur in secreto iuxta illud Apost. ad Hæbreos, Non tibi dico, vt te prodas in publicum, neque apud alios te accusas cap. quis aliquando S. his auctoritatibus de pēn. dist. 1. vbi text. sublequitur, secreta namque peccata, secreta confessione, & occulta satisfactio ne purgantur c. si peccauit a. q. 1. & c. de crimine 15. q. 3.

Tertio si ex capite amicitia id defendere arbitramur ante omnia amicitiam explicare debemus, & proinde iuxta Tullij sententiam relata à glossa in l. latē culpæ S. amicos vers. rationibus ff. de verb. signifi. amicitia est idem velle in lictis, & honestis, vnde non est amicitia inter latrones & fraudatores, sed inter istos est fraus, & dolus, & ideo rei turpis vnde dicitur amicus quasi animi custos, & idem citat Carau. in ritu 3. num. 10. sed quare magis amicitia bona sit, quam inter confessorum, & poenitentem, quoniam bonorum amicitia est perfecta Borrell. de compromiss. S. 1. gloss. 3. num. 110. & licet glossa in d. S. amicos vers. iura concludat, quod etiam ex causa inhonestæ sit amicitia, est verum attempto eius subiecto, sed vera amicitia in bono versatur, & ob id raræ amicitia bonæ idem Borrell. vbi supra S. 1. gloss. 3. num. 111. sed præposita hac nostra causa verissima cernitur amicitia bo-

na, & maximè si non ex vna salutatione, vel colloquio, vt glossa d. S. amicos vers. notitia; nam tunc simplex amicus diceretur, Farin. tit. de accusat. quest. 13. num. 34. vbi magnum amicum existimat, in quo per longam, & inueteratam consuetudinem, & conuersationem beneuolentia aucta est, & ita iure familiaritatis quæ fita honestis rationibus glossa d. S. amicos vers. iura vbi Alciat. nā sicut ex sola animorum coniunctione contrahitur amicitia l. 3. ff. de donat. inter vir. & vxor. ita ex nimia conuersatione augetur l. cum allegas C. de Castren. pecul. lib. 12. & Farin. vbi supra, ex qua conuersatione amicitia nascitur Carau. ritu 192. num. 7. quare singularis amicus inter suos connumeratur, & amicus amici negotia perire non permittit, & largè amicus familiaris dicitur domesticus Carau. ritu 46. num. 34. & venit appellacione suorum, Borrell. d. gloss. 3. num. 1. gloss. 3. num. 103. vnde magna amicitia idem operatur, quod sanguinis coniunctio, Carau. ritu 160. num. 9. Caues. ritu 192. num. 7. & amicitia, & propinquitas parificantur Borrell. d. gloss. 3. num. 83. & plus habet ponderis, quam fraternitas idem ibi num. 105. imo amicitia magna paternæ affectioni æquipollet inquit ibi Borrell. qu. 82. & num. 88. qui ait quodammodo amicum loco patris haberi quare. amici secundum ordinem scripturæ præponuntur coniunctis ratione sanguinis, & ibi num. 83. faceret & non mirum si inter eos cadit compromissum, & alia agere, quæ breuitatis causa omitto, sed tantum suspicionem annuendo ex tali causa posse reculari Iudicem Marant. vbi supra num. 28. affirmat.

Quarto, & vltimo id fortiori, ni fallor argumentò confirmatur, nam sacerdotes sacra ministrant, & consueiunt, ita & nos cum leges sunt sacratissimæ leges C. de leg. & vetus suum cuiquē tribuit sacerdos in danda poenitentia, sic & nos iudicando l. iustitia ff. de iust. & iur. notat glossa in l. 1. ff. eo. vers. Sacerdotes Guido Papa decis. 388. num. 7. & Afflict. singulariter in cons. clerici nu. 4. notat quod

Si 3 facer-

Sacerdos dupliciter consideratur, alter enim dicitur spiritualis, qui dicitur Praefbyter, alter vero temporalis, qui iuste in dicar, & sacras leges ministrat, quemadmodum enim Iudex temporalis minister legis dicitur imo & Dei minister, Afflic. in const. terminum vitæ post numerum 37. similiter, & sacerdos qui Dei legatione fungitur vt dixi, & est Iudex cap. verbum de pen. dist. 1. ibi sacerdos est Iudex, vbi bona glos. super eo verbo inquit idest minister, ministerio enim non auctoritate habet dimittere, quare dum tam Iudex secularis, quam sacerdos sunt Iudices de per se, si vnus esset Iudex in causa alterius, & alter alterius essent Iudices reciproci, & successiue suspecti redderentur, vt latè dictum apparet super eo verbo suspicio, ijs tamen non obstantibus puto contrariam sententiam esse veram, non enim obstat primum fundamentum de paternitate, alia enim est paternitas naturalis, alia spiritualis, naturalia enim in se sunt immutabilia § poen. Inst. de Iur. nat. gens. & civil. vbi optima glos. notat, quod ea quæ sunt de necessitate naturæ non mutantur sed ea, quæ sunt de præsumptione, sicut Leonis ferocitas, & hominis mansuetudo, & in patre maximè amor cernitur in filios, cum nullus amor vincit paternum. In nec in ea f. de adult. & amor plus descendit, quam ascendit glos. l. liberi. C. de inoffic. testam. similiter filij, ceterique coniuncti ob naturalitatem habent annexam affectionem inuicem, sed in spirituali, cum sit accidentaliter poterit mutari, dum poenitens mutat confessorem in cuius electione consistit glos. d. cap. qui vult tamen diuersa est cognatio, & licet censeatur vna persona pater, & filius id potius ex fictione procedit §. sin autem cum glos. inst. de hæred. qual. & different. ceterum respectu reliquorum cui magis tenemur subdit glos. in d. cap. dictacium, quod respectu exhibitionis bonorum temporalium plus tenemur Patri naturali, quam alij, verum respectu exhibitionis reuerentiæ plus Patri spirituali, & proinde termini non adaptantur.

Secundo non obstat secreta collocutio habita cum Confessore, cum illa sit res diuersa continens salutem animæ, & sic sacramentalis dicitur colloquutio, quam reuelare non potest, cum ea secreta sit vt deus, non vt homo cap. si sacerdos de offic. ord. cap. omnis de poen. & remis. l. tē Carau. ritu 3. num. 4. & 5. imo puniretur sacerdos, si ipsam reuelaret optimè Farinacc. de indit. & tortu. quæst. 5. l. nu. 95. sic & aduocatus ea tenetur deponere, quæ scit vt testis, non ea quæ scit vt consultus à cliente, Franch. dec. 222. nu. 19. & 11.

Tertio non obstat ratio amicitie, nam amicitia facile tollitur inquit Borrell. vbi supra nu. 80. & dato, quod esset persistens & continua, tamen amicitia anteposenda est veritas idem vt supra §. 3. glos. 3. num. 1. Amicus Socrates amicus Plato sed magis amica veritas ait Philosophus verum tamen cum hæc amicitia sit in se bona ideo ex ea non debet præsumi malum idem Farin. vbi supra quæst. 43. num. 172.

Quarto non obstat videtur, quod sint Iudices reciproci, ea enim procedunt in Iudicijs temporalibus, non autem spiritualibus, nec facienda sit extensio de vno ad aliud, diuisum imperium cum loue Cæsar habet; Afflic. consti. mulieribus num. 3. & sicuti laici prohibentur clericorum negotia cognoscere c. 1. de Iud. ita è contra vt patet in titu. ne cler. vel mon. secul. neg. se imif. si hoc in foro fori procedit, quanto magis in foro poli procedere debet, cum forum poli sit Tribunal ab alijs segregatū, & dicitur Tribunal veritatis vorum conscientie, & non fictionis, inquit laf. in §. sed iste num. 108. Inst. de Aq. & dicitur Tribunal Dei, non hominis adeo quod in eo peccata hominum detegantur, & sic ea poenitentia iniuncta remittuntur; Peccator enim in Deum, & Ecclesiam delinquit, vnde per contritionem deletur peccatum quoad Deum, & per poenitentiam susceptam à sacerdote deletur quoad Ecclesiam, glos. in cap. peccati venia de reg. Iur. in 6. in princ. Confessio enim ista

ista sit sacerdotibus, ut tota fere Ecclesia obliuatur. cap. fin. de poen. dist. 1. & hoc Dei permisso, postquam sacerdotium olim à Deo fuit collocatum Moyse vna cum lege deinde à Moysse. translatum in Christum, & à Christo in Petrum cap. translatio de constit. Marant. in specul. in 3. par. num. 70. & ita explicatur dictum Propheta sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam Aaron in capite scilicet in Christo in barbam scilicet in Apostolos. Aaron idest in Episcopos, & Praelatos gloss. in cap. quantuslibet de poen. dist. 1. quare concluditur istam potestatem ligandi, & soluendi duntaxat sacerdotibus fuisse à Deo concessam cap. conuertimini de poen. dist. 1. vbi gloss. notat super verbo sacerdotibus primo Deo consentendum, deinde sacerdoti cap. ex hijs ea d. sacerdos enim suū officium exhibet, & nullius potestatis iura exercet cap. verbum ea d. vbi gloss. subaudit idest nulla sua potestate quasi diceret Dei permisso, & potestate cap. ijs potestatis ea d. ibi qui calescent eius potestatem scilicet dimittendi, & ligandi, & ibi gloss. dixit ergo cum sit negotium particulare Christi, & per ministerium sacerdotis adimpletur, ut colligitur ex d. cap. fin. de poen. dist. 1. ea vero, quae sacerdoti sit docet qualiter ipsa purgentur peccata, Deus namque salutis, & sanctitatis auctor plerumque praebet hanc super poenitentiae medicinam inuisibili administratione, plerumque medicorum operatione inquit ibi gloss. idest sacerdotium. medici enim dicuntur sacerdotes, qui medicinam animarum praebent, sed Deus dicitur medicus gloss. in d. cap. conuertimini ea d. ipsi enim comedunt peccata populi cap. ipsi 1. quare ibi gloss. multos intellectus recenset, tamē adnotat, quod solus Deus delet peccata idest reatum sacerdos potius pro peccato. suis orationibus minuit propter quod peccatum delere dicitur, & in summa sit enim veniale per confessionem, quod criminale erat per operationem cap. quem pariter ea d. & ita sacerdos tamquam Dei minister talia exercet, & quae sub si-

gillo confessionis scit non ut homo, sed ut Deus scit d. cap. si sacerdos, & ob id non possunt isti termini ad iudiciorum secularium accommodari cum sint diuersa, & ex diuersis non sit illatio illam C. de collat. quare ut audiui à peritissimo I. C. Fabio de Falco meo Patruo in Regio Collaterali Consilio fuisse determinatum ut circumspiciamus olim Regens Marthos suspectus allegatus per Ioann. Baptistam de Capua tamquam poenitens Reuerendissimi Episcopi Acerarum qui cum eo litigauerat interuenire deberet in decisione causae non obstante suspitione allegata Ioan. Baptista de Thoro I. C. Neapol.

Suspicio generalis, an possit iure subsistere allegando suspectos omnes Doctores de Regno, vel de Ciuitate multa pro, & contra adducuntur, quamuis non fuerit decisum, concluditur sufficere, quod electio non sit de suspecto Capyc. decisio. 138. vide supra eo. verbo senatus vbi assertur decisio.

T

TAXATIO dotis incerta facta per arbitratore electos per testatorem de modica summa, an possit reformari, vel augeri habito recursum ad arbitrium boni viri, qui est iudex, & fuit conclusum, quod sic, unde per Sac. Conf. fuit auctus, & declarata in ducatis 200. pro subsidio dotis contra taxationem ducatorum quinquaginta factam per arbitros. Aff. dec. 371. nu. 9. & 10.

Tempus in compromisso adiectum, an currat à die acceptationis compromissi, vel à die compromissi, in quo fuit dictum, quod curret ab hodie, ut inde laudum prolatum extra tempus nullum declaratur, fuit decisum quod currat à die compromissi & proinde laudum latum extra tempus statutum in compromisso nullum declaratum Franch. decis. 626. Riccius in Collect. decisio. 672. auctoritate istius decisionis defendebatur causa creditorum

Marci

Marci Antonij Columnæ Junioris Magni Regni Contestabilis vti heredis eius Patris fideiussoris banci olim Incurabiliū conuenti à creditoribus dicti banci ex quo concessa fuerat facultas aperienti bancum prædictum eius Gubernatori bus ab Excellentissimo Prorege Regni Neapol. vt intra triennium idoneè cauèrent pro securitate pecuniarū deponentium, & licet fuisset in partem adimpletum intra triennium, & inter ceteros fideiussores banci erat dictus Columna, deinde impleta totali summæ præstationis fideiussione transactum erat tempus præfixum in concessione, quæ dictabat formalia verba ab hodie decurrendi fideiussor iste excludi petebat, quoniam tempus effectualis apertionis banci exigebatur sed tempus datæ fideiussionis à quo tempore vsque ad tempus apertionis banci erat elapsum tempus triennale præfixum in concessione, & successiue videbatur esse exclusus iste fideiussor, sed creditores sibi auctoritate aliorum Iurium obtinuerunt decretum in eorum fauorem, vt intelligeretur omni tempore obligatus, & successiue fuit condemnatus ad summam petitam referente Regio Consiliario Felice de Ianuario pñes 16 gum, & nunc audiui idem fuisse in reclamatione confirmatum reiecta restitutione in integrum petita 102. Baptista de Thoro V. l. D.

Tempus carceris post sententiā exilij, an sit computandum in poenā ipsam, licet non fuisset decifum, tamen attentā longæ carceratione consuetum est poenam mundi, vel quod carcer cedat in poenam Franch. decif. 317. Capiblane. In pragmática 7. num. 27. de Baron. & in pragmat. 19. num. 8. Petr. Caball. resolut. crispin. cent. 2. casus 142. ad materiam istam facit conf. crim. Gramm. 63 num. 5.

Tempus liquidationis vitæ, & militiz liquidandæ de fructibus Corporum, & bonorum reintegratorum quomodo sit attendendum, fuit decifum attendendum esse tempus mortis Franch. dec. 61. num. 23. Riccius in collect. dec. 26.

Tempus an declarari debeat in interdico vnde vi, fuit decifum, quod sic, secus tamen quando ageretur remedio cap. reintegrandæ vel const. circa violentias vel cap. sepè de restit. spoliat. tunc enim non opus esset, vt tempus declararetur, quia ista sunt remedia ad recuperandū possessionem, & infamiam, ex quo agitur conditione ex iuribus allegatis, quæ nō infamant, secus in interdico vnde vi; quia tale interdictionem inducit infamiam saltim facti Afflic. decif. 236. Anna alleg. 111. num. 3. vbi limitat non procedere in remedio recuperandæ, & ita fuisse decifum refert Ant. Gabriel lib. 5. de restit. spoliat. concla. 5. nu. 89. Viuius decif. 235. nu. 100.

Tempus in materia licitationis quantum esse debeat, concluditur triginta, viginti, vel quadraginta dierum, sed in venditione rerum fiscalium, Ecclesiæ, & minorum ceterum in alijs iudicis arbitrio remittitur, Capyc. dec. 36. nu. 4.

Tempus petendi remanum erit vt. intra annum petatur, sicut multis fuit iudicatum, vt refert Camill. de Corre in diuers. iur. feud. in vers. licet autem verissima sub num. 56. an tempus illud currat, quando effectus inter emptorem, & venditorem circa validitatem contractus fuit iudicatum in causa Vniuersitatis Maritimi cum eius vili domino tempus prædictum currere, & impositum perpetuum silentium Vniuersitati Camill. de Corre vbi supra nu. 61. cum citat Mastrill. in conf. vnico post dec. Sicil. nu. 65.

Tempus mortis, vel dotationis inspicitur debet in taxatione vitæ, & militiz licet regulariter tempus mortis inspicitur debet, tamen in casu contingenti propter fratris moram in maritandis, & dotando sororem Sac. Conf. considerauit tempus dotationis, & non tempus mortis in appretio status paterni, & ita decreuit Minad. in consti. in aliquibus in 7. notab. num. 13.

Tempus præscribendi seruantes statutum est in iure, vt sit annorum decem inter præsentis, & viginti inter absentes, à quo tempore incipit currere, concluditur quod iaci.

Incipit currere à tempore quo reperitur iure seruitutis Ioan. Fab. in S. æquē nu. 19. de action. & ita fuit in contingenti casu iudicatum in Mag. Cur. Vic. vt ait Io. Iacobus Masullus in addit. ad Capyc. dec. 65. nu. 16.

Tempus quadriennij minori concessum ad petendam restitutionem in integrum est vniuersale siue latio sit respectu contractus, siue respectu sententiz, siue respectu temporis vltra quadriennium, siue minori quadriennio prout conclusum fuit in Sacr. Conf. teste Afflict. deci. 175. num. 5. cum citat Cels. Barz. decif. Bonon. 64. num. 14. Sfor. Odd. in tract. de resti. in Integr. quæst. 19. artic. 4. num. 39. Borgn. Causale. decisio. Fiuizan. 19. num. 90. par. 2. Muscatell. in praxi Sacr. Conf. lib. 2. par. 1. glos. prosequendum. num. 34.

Tempus contractus, an vero tempus litis motæ attendi debeat, quando agitur de interesse præstando ab emptore Vici- no retrahenti iure congrui ob non traditam rem tempore petitionis; concluditur esse attendendum tempus litis motæ, cum ita alias sit determinatum, censet Io. Camill. Bilocta in alleg. 3. num. 2. & in fine.

Tempus in factis antiquis hoc est in imponendis forestis, ac alijs prohibitis quod nam esse debeat, fuit decifum in Regia. Camera Summariz quod in istis exquisitæ tempus centum annorum vt factū dicatur ætiquum Afflict. in const. auctoritatem in tit. de locat. dem. vers. tertio quæro nu. 9.

Tempus congruum in dotatione quod nā sit attendendum vt filia censeatur congruè dotata vt si esset tempore matrimonio dos congrua, licet tempore mortis patris incongrua; fuit decifum in Sacr. Conf. quod attendatur tempus matrimonio Ioy. Mornil. in suis sing. in const. in aliquibus nu. 30.

Terminus ad concomitandum, & ad impugnandum an detur post publicatum, vel conclusum in causa in scriptis priuatis; fuit decifum, quia terminus in causa erat breuis, & in eo grauata pars, &

scriptura vitata, & id habebat primordium veritatis, propterea infra alios duos dies testes esse producendos, Franch. decif. 631. vbi hanc præticam latè examinatis tamen cessantibus cessare termini datio, & nouissimè dum essent præsentata in limine expeditionis quædam scripturæ solutionum factarum Balio, & tutori per debitores pupill. quæ erant publicæ, & petitus terminus ad impugnandum illas, quia calumniosè petebatur per Sacr. Conf. fuit denegatus, vt in causa Comitissæ Castri cum Duce Atriaz die 2. Martij 1611. pœnes Figliolam iunctis aulis referente Regio Consiliario Didaco Lopez quod etiam in reclamatione fuit confirmatum, Io. Baptista de Thoro I.C. Neap.

Terminus ad probandum, & defendendum super exceptionibus dilatorijs oppositis per reum, & replicationibus actoris ante litis contestationem, an sit dandus; nec ea referuari ad merita causæ prætexta alioris indaginis, fuit decifum in occurrenti casu, in quo filius primogenitus petebat possessionem feudi paterni à Patruo, & patruus opposuerat pactum de non petendo, & renunciationem, cum iuramento non contrauenire, ad quod actor replicabat carere Regio Assensu renunciationem, & propterea reus petebat terminum ad probandum Regium Assensum per testes, & scripturas terminum dandum esse super oppositis, & replicatis hinc inde ad litem contestatam, & quia in eodem termino fuerat probatum, deinde de Regio Assensu, & non de reuocatione ante Regium Assensum impetratum; fuit tandem pronuntiatum, quod primogenitus non potuit agere stante pacto de non petendo, & renunciatione cum iuramento Afflict. in const. exceptiones nu. 23. & seq.

Terminus in causa concessus quamuis longus si eo pendente legitimum superuenierit impedimentum bellorum scilicet ob quod actor coactus fuit discedere an semoto tali impedimento terminus prorogari debeat non obstante conclusionem, fuit decifum quod sic, Afflict. de-

cif.

eifio. 50. Boer. decisio. 40. num. 5. Cachera. decisio. Pedem. 177. nu. 12. Sforz. Odd. in tract. de restitu. in integr. q. 28. art. 3. nu. 1. nouissimè Polyd. Ripa in suis obseru. obser. 93.

Terminus ad probandum exceptionem solutionis, vel præscriptionis in vim dilatoriz, quando in vim dilatoriz essent oppositæ, quoniam possunt opponi in vim peremptoriz, an sit concedendus; fuit decifum non esse concedendum, ex quo exceptiones requirebant altiore indaginem, propterea fuerunt referuata ad merita causæ Afflic. decisio. 52. Peregrin. de fideicommiss. artic. 48. num. 51. ver. si tamen Tapia in consil. si exceptio Menoch. de adipiscens. poss. remed. 4. num. 771. Vantius in tract. de nullit. rub. quoties, & intra quod tempus num. 51. Muscatell. in praxi Sacri. Conf. lib. 1. part. 5. glos. vltiora in addit. lit. B.

Terminus ad comprobandum scripturas præsentatas ante conclusionem, an sit concedendus rescissa conclusione si per partem aduersam improbarentur; fuit decifum quod sic, quando essent scripturæ publicæ sed si essent priuatæ non fuit decifum Afflic. decisio. 115. Campanil. ad Oliuam in Ritu Curiz Archiepisc. Neap. 33. nu. 10. de hac decisione sit mentio in gl. super prag incip. conclusione facta in antiquis de process. ordin. p. M. C. Muscatell. in praxi S. C. p. 7. gl. præsentatas n. 3. & 4. Tapia in ritu 75. ite facta publicatione nu. 1. Viuius in Sylua comm. opin. in opinione 896. incip. testes possunt nu. 22. Riccius in Collect. dec. 85.

Terminus primi beneficii, quamuis sit medietas primi termini, an poterit prorogari ob distantiam locorum, fuit decifum, quod sic, Afflic. dec. 124. Carau. in ritu 71. nu. 8. Muscatell. in praxi Sacri. Conf. par. 6. glos. aduersæ num. 1. Tapia in consil. minorum iura num. 16. Iul. Cæsar Imbriani. in tract. de 1. & 2. benef. consil. 1. num. 104.

Terminus ad examinandum testes pro verificatione scripturarum priuararum an sit concedendus post conclusum in causa, in qua fuit referuata productio scri-

pturarum; fuit decifum, quod non, ex quo erit intelligendum de scripturis publicis non priuatæ nullam fidem facientibus Afflic. decisio. 272. Franch. decisio. 631. Tapia in prag. 14. incip. post conclusionem de ord. Iud. Muscatell. in praxi Sacri. Conf. lib. 1. par. 7. glos. præsentatas num. 8. Riccius in Collecta. decisio. 85.

Terminus ad examinandum testes super inuaditæ scripturæ an sit concedendus post conclusum in causa, in qua fuit referuata productio scripturarum; fuit decifum quod sic, Afflic. decisio. 271. Franch. decisio. 631. Tapia in prag. 14. incip. post conclusionem de ord. Iud. Muscatell. in praxi S. C. lib. 1. p. 7. gl. præsentatas nu. 8. Marc. Ant. Pereg. dec. Patav. 146. nu. 12.

Terminus ad impugnandum scripturas præsentatas ante conclusionem in causa an sit concedendus; fuit decifum, quod ex causa poterit Iudex illum concedere pro ut in occurrentibus casibus fuisse obseruatum annuit Vrsill. decisio. 115. num. 2. Hieronym. Campanil. in addit. ad Alberic. Oliuam super ritu 33. num. 10. Viuius in Sylua commun. opin. in opinione 896. incip. testes an possunt nu. 23.

Terminus ad certificandum principalem an sit concedendus, si fuerit per defensorum petitus nolentem litem contestare, & antequam contestaretur certiorare absentem; fuit determinatum quod sic Barthol. de Capua in consil. dilationes vers. quæsitum fuit.

Terminus nouus, siue nona dilatio, vel noui testes, aut articuli, an sint concedendi, vel admittendi, ex lute Confli. Regni non conceduntur nec admittuntur, & ita concluditur Capyc. decisio. 81. Muscatell. in praxi Sacri. Consilij par. 5. glos. defendendum nu. 24. & lib. 2. p. 3. glos. instantia nu. 28.

Terminus reo instante ad pinguius se defendendum an concedendus sit; fuit votatum quod non detur noua dilatio, sed admittantur testes sine aliqua dilatione ad melius, & pinguius se defendendum, Capyc. decisio. 81. num. 14. Foller. in praxi cit.

dubietatem talis rescripti cernitur, ob quod per Collaterale Consilium, fuit decifum esse concedendum terminum. Fab. de Anna in consil. 105. terminus qui in hac causa ubi num. 28. ponit decisiones.

Terminus statutus in syndicatibus Officium hoc est viginti dierum ad porrigendum, & aliorum viginti ad prosequendum an possit prorogari respectu prosequutionis attendita distantia locorum; fuit iudicatum in Sacr. Conf. ad relationem M. Cur. Vic. in syndicato Ioannis Baptistae Salomonis, quod sic, & ita fuit prorogatus terminus ad triginta dies, vt nouissime tradit Pomp. Battaglinus in addit. ad Cyn. in l. vnica Cod. vt omnes iudic. in princ.

Terminus anni ad petendum ius congrui an possit per Iudicem abbreviari non obstante, quod ita sit à lege statutus; fuit decifum quod sic, existente causa Franch. decif. 588.

Territorium repertum circa fines feudi quaternati si possideretur per primum spatium triginta, vel quadraginta annorum, an possit per Dominum reintegrari ad feudum non obstante tali prescriptione, fuit decifum quod non, Afflic. dec. 267. Anto. Gabriel. lib. 1. tit. de præsumpt. conclus. 9. Regens de Ponte conf. 11. num. 6. & conf. 51. num. 10. & conf. 57. num. 6. Mascard. de probat. conclus. 79. num. 7. & conclus. 400. num. 10. Cachet. decif. Pedemont. 131. num. 3. Aloys. de Leo in l. 1. Cemend. C. num. 11. Bellon. consil. 10. num. 11. & seq. Hieronym. de Monte in tractat. de fin. reguad. cap. 96. Hieronym. de Laurent. decif. Auenion. 161. nu. 21.

Territorium Vniuersitatis, quod seruit ad pascendum animalia Ciuium an dicatur commune, vt vniuersi, aut commune, vt singuli ita quod si ipsum Vniuersitas infeudauerit cum pacto vt nemo ibi possit pasculari, nisi soluta fida quæ deseruit pro reparatione murorum ipsius, talis alienatio valeat etiam contradicentibus ciuibz aliquibus sicut si esset res communis, vt vniuersi valet id quod

facit maior pars secus tamen quando esset communis, vt singuli, in quo necesse erit, vt omnes consentiant, non fuit decifum, quomodo inclinari videatur ex rationibus territorium esse commune vt vniuersi in genere sed inspecta utilitate ipsius dicatur commune, vt singuli Capyc. decif. 152. Montanar. in pragm. 2. de administ. vniuers. nu. 296. Vrsill. dec. 245. num. 10. Franch. decif. 197. num. 3. decidit, quod vniuersitas vno cione dissentiente hoc non posset, nisi hoc faceret ex magna necessitate aris alieni, vt se subleuaret, eos citat Capiblan. in prag. 11. nu. 4. de Baron.

Territorium, super quo debetur Ius pascendi, an si nomine Ecclesie fuerit per plures annos aratum, atque seminatum censetur ab ea præscriptum ita vt fiscus illius quasi naturalem possessionem amississe videatur, & inde fuerat interrupta præscriptio, vel si remanserit poene cum possessio quasi ciuilibz ad excludendam interruptionem erit sufficiens ad continuandum præscriptionem, vel potius superflua, aut statim fuerit amissa, & pariter in allegata præscriptione immemorabili nocet mala fides contra quam prætendit Ecclesia restitutionem, fuit iudicatum in fauorem Ecclesie contra Fiscum Io. Ant. Lanar. conf. 35. in hoc iudicio vertenti.

Territoria data ad culturam si per triennium possessor defecerit à cultura ipsorum propter quod Baro priuaretur parte, quæ ei deberet ob coloniam, perderentur ob talem negligentiam, & ita fuit in Sacr. C. decifum Io. Franc. Capiblan. in prag. 11. nu. 57. de Baron.

Tertiarie ferri debita pro luribus fundaci Maioris Neapol. an debeatur, si Dominus nauis ferri onustæ principaliter Neapol. ferrum asportare volebat, sicuti cum effectu asportauit, sed non aliter exoneravit prætextu imminētis belli licet eo inuito exoneratum fuisset ab officialibus eiusdem Regis Dohanz; fuit in Regia Camera determinatum quod ferrum prædictum non extrahatur à Dohana, nisi Dominus ferri præstet cautionem.